

Europeiska unionens officiella tidning

L 279

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofemte årgången

12 oktober 2012

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

BESLUT

2012/540/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 20 december 2011 om det statliga stöd C 25/08 (f.d. NN 23/08) i form av en reform av finansieringen av pensionerna för statsanställda vid France Télécom som Republiken Frankrike genomfört till förmån för France Télécom [delgivet med nr C(2012) 9403] ⁽¹⁾** 1

2012/541/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 22 februari 2012 om det statliga stöd (statlig stödåtgärd SA.26534 (C 27/10 [f.d. NN 6/09]) som Grekland har genomfört till förmån för Enómeni Klostoyfantourgía (United Textiles) AE [delgivet med nr C(2011) 9385] ⁽¹⁾**..... 30

2012/542/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 mars 2012 om den åtgärd SA.31479 (2011/C) (f.d. 2011/N) som Förenade kungariket planerar att genomföra till förmån för Royal Mail Group [delgivet med nr C(2012) 1834] ⁽¹⁾**..... 40

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II

(Icke-lagstifningsakter)

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 december 2011

om det statliga stöd C 25/08 (f.d. NN 23/08) i form av en reform av finansieringen av pensionerna för statsanställda vid France Télécom som Republiken Frankrike genomfört till förmån för France Télécom

[delgivet med nr C(2012) 9403]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2012/540/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket ⁽¹⁾,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a ⁽²⁾,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽³⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 4 oktober 2002, kompletterad den 16 januari 2003, informerades kommissionen om att Republiken Frankrike hade genomfört ett statligt stöd till förmån för France Télécom som delvis skulle ha befriat företaget från kostnader, särskilt för finansiering av pensioner. I en skrivelse av den 17 mars 2004 lämnade Republiken Frankrike den information som kommissionen hade begärt angående detta klagomål.
- (2) Genom skrivelser av den 2 april 2004 och den 24 februari 2006 lämnade de klagande parterna kompletterande uppgifter angående klagomålet.
- (3) I en skrivelse av den 20 maj 2008 underrättade kommissionen Republiken Frankrike om sitt beslut att inleda

det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) avseende ovannämnda åtgärd.

- (4) Republiken Frankrike lämnade sina synpunkter den 18 juli 2008.
- (5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.
- (6) Den 22 september 2008 mottog kommissionen synpunkter från France Télécom och efter att ha förlängt tidsfristen mottog den även synpunkter från de klagande och från en teleoperatör, den 1 respektive den 16 oktober 2008. Kommissionen har översänt dessa synpunkter till Republiken Frankrike som givits tillfälle att bemöta dem, och Republiken Frankrikes kommentarer lämnades i en skrivelse av den 13 februari 2009.
- (7) Den 16 februari 2009 lade France Télécom fram sina synpunkter och uppmärksammande kommissionen på förstainstansrättens dom av den 28 november 2008 ⁽⁵⁾ som enligt företaget bekräftar dess argumentering. Den 14 maj 2009 lämnade den teleoperatör som avses i skäl 6 information för att komplettera de synpunkter man lämnat under förfarandet, och hänvisade till kommissionens beslut av den 11 februari 2009 ⁽⁶⁾ som enligt teleoperatören styrkte dennes synpunkter.

⁽¹⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artikel 87 respektive 88 i EG-fördraget.

⁽²⁾ EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ EUT C 213, 21.8.2008, s. 11.

⁽⁴⁾ Se fotnot 3.

⁽⁵⁾ Dom av den 28 november 2008 i de förenade målen T-254/00, T-270/00 och T-277/00, Hotel Cipriani m.fl. mot kommissionen, REG 2008, s. II-3269.

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut 2009/703/EG av den 11 februari 2009 om det statliga stöd C 55/07 som har genomförts till förmån för BT Plc (EUT L 242, 15.9.2009, s. 21).

- (8) Möten mellan företrädare för kommissionen och France Télécom har på företagets begäran hållits den 17 december 2009, den 23 september 2010 och den 12 oktober 2010. France Télécom lämnade kompletterande synpunkter den 18 oktober 2010.
- (9) Den 18 mars 2010 lämnade Republiken Frankrike på kommissionens begäran förtydliganden och en uppdatering av vissa uppgifter som lämnats i de ursprungliga synpunkterna, tillsammans med en sammanfattning av innehållet i dessa.
- (10) Den 22 september 2010 delgav de franska myndigheterna kommissionen nya synpunkter och begärde ett möte, som hölls den 22 oktober 2010. I en skrivelse av den 28 oktober 2010 meddelade kommissionen de klargöranden som tagits upp under detta möte samt de kompletterande uppgifterna från France Télécom, och uppmanade Republiken Frankrike att lämna eventuella synpunkter. Kommissionen översände den 17 november 2010 ytterligare preciseringar som de franska myndigheterna begärt den 10 november 2010 för att kunna utarbeta sina synpunkter.
- (11) I en skrivelse av den 9 december 2010, kompletterad den 24 juni 2011, lämnade Republiken Frankrike sina kompletterande synpunkter, tillsammans med en uppdatering av vissa uppgifter som fanns i de ursprungliga synpunkterna. Möten har hållits med de franska myndigheterna den 28 juni och den 4 juli 2011. Nya synpunkter lämnades den 7 oktober 2011.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

- (12) De åtgärder som detta förfarande gäller består i ändringar som gjordes 1996 av systemet för finansiering av pensioner till företaget France Télécoms tjänstemän med statstjänstemannastatus (nedan kallade *tjänstemän*). Det tidigare systemet infördes 1990 då France Télécom övergick från att vara statligt till att bli en egen juridisk person. I praktiken innebar 1990 års lag att det system som därtills gällt för France Télécoms sociala avgifter skulle fortsätta gälla. Ett nytt system infördes 1996 i samband med dels att France Télécom blev ett aktiebolag som börsnoterades och en allt större del av det privatiserades, dels att de marknader som företaget var verksamt på öppnades helt för konkurrens både i Frankrike och i Europeiska unionens övriga medlemsstater. Det system som infördes 1996 gäller i huvudsak även i dag.

2.1 Den rättsliga ramen för France Télécoms status och dess personalsituation mellan 1990 och 1996

2.1.1 France Télécoms status och personalsituation mellan 1990 och 1996

- (13) Enligt den franska lagen nr 90-568 av den 2 juli 1990 (nedan kallad 1990 års lag)⁽⁷⁾ bildades France Télécom

som en statlig enhet med egen juridisk person. Dessförinnan var det ett generaldirektorat inom post- och telekommunikationsministeriet. Genom lagen överfördes alla materiella och immateriella tillgångar som varit statligt ägda genom detta generaldirektorat automatiskt och utan kostnad till France Télécom.

- (14) Artikel 3 i 1990 års lag ger France Télécom i uppdrag att i) garantera alla allmänna kommunikationstjänster inom landet och internationellt; ii) inrätta, utveckla och driva de offentliga nät som krävs för att tillhandahålla dessa tjänster och garantera förbindelserna med utländska nät; iii) tillhandahålla alla andra tjänster, anläggningar och nät för telekommunikation samt inrätta nät för distribution via kabel av radio- och tv-tjänster.
- (15) Enligt artikel 29 i 1990 års lag ska France Télécoms personal omfattas av särskilda tjänsteföreskrifter som ska antas i enlighet med lagen om tjänstemäns rättigheter och skyldigheter och lagen om tjänsteföreskrifter för statsanställda. 1990 års lag medgav att tjänstemän kontraktanställdes med kollektivavtal inom den ram som fastställdes genom ett planavtal mellan staten och företaget. Enligt planavtalet fick högst 3 % av personalen ha denna typ av anställning.
- (16) I enlighet med tidigare budgetpraxis föreskrevs i artikel 30 i 1990 års lag att ansvaret för finansieringen av de sociala avgifterna för personalen skulle fördelas mellan franska staten och France Télécom enligt följande:

"Aktiv och pensionerad personal vid post- och telekommunikationsministeriet och aktiv och pensionerad personal vid de statliga företagen som omfattas av tjänsteföreskrifterna för statstjänstemän, samt deras familjemedlemmar, har rätt till sociala förmåner i form av sjukförsäkring, föräldraförsäkring och invaliditetsförsäkring genom post- och telekommunikationsministeriets allmänna försäkringskassa (mutuelle générale des P.T.T.) enligt de villkor som anges i bok III och i kapitel II i del I av bok VII i socialförsäkringslagen (code de la sécurité sociale). Den del av avgifterna som staten enligt artikel L. 712-9 ska betala ska dock betalas av de statliga företagen för deras tjänstemän.

Beräkning och utbetalning av de beviljade pensionerna till tjänstemän vid La Poste och France Télécom ska, med tillämpning av civil- och militärpensionslagen (code des pensions civiles et militaires de retraite), göras av staten. De statliga företagen är i gengäld förpliktigade att till staten betala in

- a) det avdrag som görs på tjänstemännens lön och vars storlek fastställs i artikel L. 61 i civil- och militärpensionslagen, samt

⁽⁷⁾ Loi n° 90-568 du 2 juillet 1990 relative à l'organisation du service public de la poste et des télécommunications, JORF nr°157 av den 8 juli 1990, s. 8069.

b) ett kompletterande bidrag som möjliggör betalning av samtliga utgifter för pensioner som beviljats eller ska beviljas tjänstemän som gått i pension från företaget.

De kostnader som följer av att bestämmelserna i artikel L. 134-1 i socialförsäkringslagen tillämpas på tjänstemän vid La Poste och France Télécom ska i sin helhet bäras av de statliga företagen.

Tillämpningsvillkoren för dessa bestämmelser ska vid behov fastställas i ett dekret av Conseil d'Etat."

(17) Mellan 1991 och 1996 fastställdes i enlighet med artikel 30 i 1990 års lag det arbetsgivarbidrag (dvs. det "kompletterande bidrag" som avses i led b i artikel 30 i 1990 års lag i dess ursprungliga lydelse) som France Télécom skulle betala för sina tjänstemän som skillnaden

mellan det sammanlagda belopp som den franska staten betalat ut i pensioner och den del som de fortfarande verksamma tjänstemännen betalat in genom sin lön. France Télécom bidrog också till systemen för kompensation och överkompensation enligt vilka överföringar skulle göras för att garantera en balans mellan pensionsystemen för andra statstjänstemän. Lönedelen av finansieringen av tjänstemännens pension betalades i enlighet med artikel L. 61 i civil- och militärpensionslagen genom ett avdrag på tjänstemannens lön, som fastställdes till 7,85 % av den indexreglerade bruttolönen.

(18) Inbetalningarna från France Télécom ökade mellan 1991 och 1996 från 920 miljoner euro till 1 151 miljoner euro enligt följande:

Tabell 1

Inbetalade pensionsavgifter från anställda och arbetsgivare, France Télécom 1991–1996 ⁽⁸⁾

	(miljoner euro)					
	1991	1992	1993	1994	1995	1996
A. Totalt inbetalda pensionsavgifter	939	983	1 070	1 079	1 173	1 214
a 1 Tjänstemännens avgifter	195	201	217	213	229	238
a 2 Arbetsgivarbidrag	743	782	853	866	944	976
B. Kompensation – överkompensation	176	188	277	136	201	175
Totalt avgifter (A + B)	1 115	1 171	1 348	1 215	1 375	1 389
Total andel France Télécom (a2 + B)	920	970	1 131	1 002	1 146	1 151

(19) France Télécom bokförde sina utgifter för pensioner på grundval av de inbetalda bidragen. Eftersom pensionsutgifterna med säkerhet skulle öka, med tanke på den förutsebara utvecklingen av pensionsutbetalningarna till tidigare tjänstemän, bokförde France Télécom också i sina räkenskaper en årlig avsättning som var avsedd att utjämna den beräknade framtida ökningen av inbetalningar över en 30-årsperiod. Avsättningarnas sammanlagda belopp fram till 1996 uppgick till 23,4 miljarder franska franc (3,6 miljarder euro). Enligt de franska myndigheterna hade den franska staten å sin sida inte byggt upp reserver för dessa pensioner, eftersom den var sin egen försäkringsgivare ⁽⁹⁾.

2.1.2 Ändringar av France Télécoms status och personalsituation beträffande tjänstemän från och med 1996

Bolaget France Télécoms status

(20) Genom lag nr 96-660 av den 26 juli 1996 ⁽¹⁰⁾ (nedan kallad 1996 års lag) ändrades vissa bestämmelser i 1990

års lag. Med verkan från och med den 31 december 1996 omvandlades France Télécom till ett statligt bolag (*entreprise nationale*) som lydde under samma lagbestämmelser som aktiebolag, i den mån dessa inte stred mot lagen, och dessutom överfördes alla den juridiska personen France Télécoms tillgångar, rättigheter och skyldigheter utan avgift till det statliga bolaget France Télécom.

(21) Kapitalet i företaget France Télécom SA (nedan kallat *France Télécom*) fastställdes genom beslut till 25 miljarder franc (3,8 miljarder euro) på grundval av de egna medel som redovisades i bokslutet den 31 december 1995. Aktierna i France Télécom släpptes i oktober 1997 på Bourse de Paris (*premier marché*) och på New York Stock Exchange (NYSE). Enligt årsrapporten för 1998 var France Télécoms kapital fördelat mellan staten (63,6 %), privata investerare (31,2 %), France Télécoms personal (3,2 %) och Deutsche Telekom (2 %). Från och med den 7 september 2004, då franska staten avyttrade 10,85 % av aktierna, är staten inte längre majoritetsägare. Statens ägandedel har därefter fortsatt att minska ned till ett aktieinnehav på 26,65 % per den 31 december 2008. Med ett innehav på 26,65 % av rösterna och i avsaknad av andra betydande ägandegrupper är det dock fortfarande den franska staten som utser bolagets verkställande direktör och är den största aktieägaren i France

⁽⁸⁾ Avrundade siffror.

⁽⁹⁾ France Télécom, årsrapport 1996, s. 35, 60 och 64, samt svar från de franska myndigheterna av den 17 mars 2004, punkt 4.1 a.

⁽¹⁰⁾ *Loi n° 96-660 du 26 juillet 1996 relative à l'entreprise nationale France Télécom*, JORF nr 174 av den 27 juli 1996, s. 11398.

Télécom, och kan därmed i praktiken avgöra utgången av omröstningar bland aktieägarna i frågor som kräver enkel majoritet ⁽¹¹⁾.

Bolaget France Télécoms status och anställning av personal

- (22) Den ändring av France Télécoms stadgar som föreskrivs i 1996 års lag omfattade också olika bestämmelser angående företagets personal. Enligt lagen skulle France Télécoms tjänstemän höra till det statliga bolaget France Télécom och omfattas av dess förvaltning. Den personal som hade statusen tjänstemän fick behålla denna status och de garantier som följde med den. Anställningsvillkoren för tjänstemän vid France Télécom är identiska med villkoren för statstjänstemän: de har anställningsgaranti och kan endast sägas upp av mycket allvarliga skäl, som definieras i lagen. När det gäller rekrytering av ny personal medgav 1996 års lag att France Télécom fram till den 1 januari 2002 fick fortsätta anställa tjänstemän, samtidigt som bolaget även fick anställa kontraktanställda i enlighet med kollektivavtal.
- (23) Den 31 december 1996 hade France Télécom 165 200 anställda, varav 94,1 % var tjänstemän. I praktiken inväntade France Télécom inte den tidsfrist (den 1 januari 2002) som fastställdes i 1996 års lag, utan slutade anställa tjänstemän redan 1997. Antalet tjänstemän minskade därför med 47 % på tio år, från 133 434 tjänstemän 1997 till 69 892 tjänstemän 2007. Denna minskning är betydligt större än den totala minskningen av France Télécoms personalstyrka (– 25 %), som bestod av 124 166 anställda den 31 december 2007.

Arbetsgivarbidrag för pensionerade från bolaget France Télécom

- (24) Genom artikel 6 i 1996 års lag ändrades också artikel 30 i 1990 års lag genom att led c och d lades till i ursprungstexten. Enligt lagen ska nu France Télécom betala följande till staten, som motprestation för statens beräkning och utbetalning av de pensioner som beviljats tjänstemän vid France Télécom:

"c) Ett arbetsgivarbidrag med befriande verkan, som ska betalas från och med den 1 januari 1997, och stå i proportion till det avdrag som görs på den pensionsgrundande lönen. Bidraget med befriande verkan beräknas på så sätt att nivåerna för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter utjämnas mellan France Télécom och övriga företag inom telekommunikationssektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala förmåner, för de risker som är

gemensamma för privatanställda och statstjänstemän. Beräkningen kan ses över i händelse av ändring av dessa avgifter och skatter. Förfarandena för beräkning och betalning till staten av arbetsgivarbidraget ska fastställas genom dekret av Conseil d'Etat.

- d) Ett särskilt schablonbidrag, vars belopp och förfarande för betalning ska fastställas genom finanslag före den 31 december 1996."
- (25) Genom 1996 års lag utesluts också France Télécom från tillämpningsområdet för mekanismen för den allmänna och särskilda ålderskompensationen som föreskrevs i 1990 års lag och som för France Télécoms del innebar att man utöver arbetsgivarbidraget även betalade in kompensation och överkompensation, som framgår av tabell 1. De belopp som betalades in mellan 1991 och 1996 för denna post motsvarade 18 % av de pensioner som betalades ut till tjänstemännen.
- (26) Arbetsgivarbidraget med befriande verkan som infördes genom 1996 års lag ersatte det kompletterande bidrag som föreskrevs i led b i artikel 30 i 1990 års lag. Detta bidrag grundades på en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor genom att utjämna de obligatoriska sociala avgifterna och skatterna vid samma nettolön. Utjämningsmetoden grundas på en rekonstruktion av kostnaderna för en konkurrent med identisk anställningsstruktur, vars anställda omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala avgifter, inklusive pensioner, och ska garanteras samma nettolön som tjänstemännen vid France Télécom.
- (27) I denna beräkningsmetod utesluts de avgifter som konkurrenterna betalar för risker som inte är gemensamma för privatanställda och tjänstemän, exempelvis risken för arbetslöshet och försäkring mot utebliven löneutbetalning i samband med rekonstruktion eller förenklat konkursförfarande (*Assurance Garantie des Salaires*, AGS). Vid röstningen om 1996 års lag passerade denna skillnad mellan France Télécom och konkurrenterna inte obemärkt, då lagstiftaren konstaterade att bestämmelserna i artikel 6 gör det möjligt för France Télécom att slippa de UNEDIC-bidrag som dess potentiella konkurrenter betalar ⁽¹²⁾.
- (28) France Télécoms arbetsgivarbidrag räknas om varje år och uttrycks i procent av de indexreglerade bruttolönerna

⁽¹¹⁾ France Télécom, referensdokument 2008, inlämnat till l'Autorité des Marchés Financiers, s. 18.

⁽¹²⁾ Senatsrapport nr 406 upprättad för *Commission des Affaires économiques et du Plan* angående lagförslaget om det statliga bolaget France Télécom av Gérard Larcher, s. 17.

för de aktiva tjänstemännen. Bidraget har i genomsnitt varit [...] % (*) mellan 1997 och 2010 och fördelats som anges i tabell 2, enligt information från Republiken Frankrike.

Tabell 2

Arbetsgivarbidrag med befriande verkan som betalats av France Télécom åren 1997–2010

År	Bidragsnivå	Miljoner euro
1997	36,20 %	1 088,9
1998	35,40 %	1 069,6
1999	36,70 %	1 108,5
2000	36,40 %	1 085,0
2001	37,00 %	1 088,6
2002	37,70 %	1 100,1
2003	37,60 %	1 085,0
2004	[...] %	1 048,6
2005	[...] %	984,6
2006	[...] %	957,6
2007	[...] %	917,6
2008	[...] %	859,2
2009	[...] %	805,4
2010	[...] %	744,5

(29) När France Télécom slutade anställa tjänstemän 1997 skapade detta en övre gräns för antalet aktiva tjänstemän i företaget. Trots de allt större pensionsavgångarna bland tjänstemännen mellan 1991 och 2010, visar tabellen att det arbetsgivarbidrag på 744 miljoner euro som France Télécom betalade 2010 var 407 miljoner mindre än de pensionsavgifter som företaget betalade till franska staten innan 1996 års reform trädde i kraft, och att bidraget motsvarade det arbetsgivarbidrag som France Télécom betalade 1991, dvs. 20 år tidigare (1 151 respektive 743 miljoner euro, jämför tabell 1).

(30) Den reform som infördes genom 1996 års lag har därför resulterat i att France Télécoms bidrag till pensionerna minskar i absolut värde och inte längre är kopplat till antalet pensionerade tjänstemän. Överföringen av kostnaderna till staten i och med 1996 års lag skedde i samband med att senatens prognoser förutspådde en betydande ökning av kostnaderna för pensioner från och med

2005, från 13 miljarder franc (1,98 miljarder euro) 2007 till 21,5 miljarder franc (3,3 miljarder euro) 2017 och upp till 34 miljarder franc (6,1 miljarder euro) 2027 ⁽¹³⁾.

(31) I debatterna om lagförslaget i nationalförsamlingen och senaten nämns en överföring av pensionskostnader på beloppet 250 miljarder franc till statsbudgeten, som inte kan täckas av det årliga bidraget på 100 miljarder franc och det särskilda schablonbidraget på 40 miljarder franc, ens om man lägger till vinsten från försäljningen av en del av aktierna i företaget. I samma debatter anges ett ungefärligt maxbelopp på 40 miljarder franc för det särskilda schablonbidraget för att minska den nya och tunga kostnaden för staten. Detta belopp fastställdes tillsammans med bankrådet (*Conseil de Banquiers*) för att överensstämja med en skuldsättningsgrad på 150 % och för att det skulle motsvara företagets avsättningar till pensioner och de extrakostnader som staten under högst tio år skulle få på grund av skillnaden mellan utbetalda pensioner och det arbetsgivarbidrag med befriande verkan ⁽¹⁴⁾ som företaget skulle betala i fortsättning.

(32) Syftet med kompensationen till staten bekräftas inte bara i lagtexten i artikel 30 i den lag som röstades igenom och under debatterna om förslaget till 1996 års lag, utan också i France Télécoms årsrapport för 1997, där man nämner betalning till franska staten av ett särskilt schablonbidrag på 37,5 miljarder franc för de tidigare tjänstemännens framtida pensioner ⁽¹⁵⁾. France Télécoms avsättningar gjorde det möjligt för företaget att minska den finansiella nettoansträngningen, eftersom företaget på bara ett år skulle betala de extrakostnader reformen skulle innebära för staten under tio år.

(33) Det framgår alltså att France Télécoms årliga avsättningar för att utjämna effekterna av framtida öknings av bidragen som följer av 1990 års lag, vilka 1996 uppgick till det kumulativa beloppet 23,4 miljarder franc (3,6 miljarder euro), beaktades vid fastställandet av det särskilda schablonbidraget (eller engångsavgiften). Den del av bidraget som inte motsvarade de gjorda avsättningarna täckte statens extrakostnader under tio år. Bidragsbeloppet fastställdes med beaktande av det belopp som redan hade avsatts av företaget, vilket otvetydigt framgår av debatterna från den tidpunkten.

(34) Eftersom det årliga arbetsgivarbidraget som infördes genom 1996 års lag har befriande verkan, är France Télécoms

(*) Siffror och text inom hakparentes [...] är konfidentiella eller omfattas av affärssekretess.

⁽¹³⁾ Se ovan nämnda senatsrapport nr 406 av Gérard Larcher, s. 15.

⁽¹⁴⁾ Nationalförsamlingens protokoll från debatt den 26 juni 1996, s. 4–6 och 20. Senatsprotokoll från sessionen den 10 juni 1996, s. 6.

⁽¹⁵⁾ France Télécom, årsrapport 1996, s. 56.

skyldigheter sedan dess begränsade till att betala in bidraget, utan krav på att det ska täcka eventuella framtida förluster i vare sig pensionssystemet för dess tjänstemän eller andra system som gäller för statstjänstemän. Den bokföringsmässiga avsättningen blev därför irrelevant i och med 1996 års lag. Avsättningen återfördes som vinst i France Télécoms resultaträkning den 31 december 1996, till ett värde av 17,5 miljarder franc (2,7 miljarder euro) i nettoresultatet ⁽¹⁶⁾.

(35) Det särskilda schablonbidrag som föreskrivs i 1996 års lag som ersättning för statens beräkning och utbetalning av pensioner till France Télécoms tjänstemannapersonal fastställdes i 1997 års finanslag till 37,5 miljarder franc (5,71 miljarder euro). Det finansierades med en ökning av företagets kortfristiga och långfristiga skulder ⁽¹⁷⁾ och betalades i flera omgångar mellan januari och oktober 1997. Det särskilda schablonbidraget bidrog till att den franska offentliga förvaltningens underskott uppgick till 41,8 miljarder euro 1997. Utan bidraget hade underskottet uppgått till 3,7 % av BNP det året.

(36) Inkomsten från detta bidrag avsattes till förvaltningsorganet *Etablissement Public de Gestion de la Contribution Exceptionnelle de France Télécom* (nedan kallat *förvaltningsorganet*), som inrättades genom 1997 års finanslag. Det särskilda schablonbidraget och de eventuella finansiella produkter det genererar utgör förvaltningsorganets enda inkomst. Förvaltningsorganets utgifter är en årlig utbetalning till statsbudgeten, som sedan 2006 bokförs som inkomst på det örönmärkta pensionskontot för statliga civil- och militärpensioner. Den årliga utbetalningen fastställdes till 1 miljard franc (152,4 miljoner euro) för 1997, för att sedan öka med 10 % per år, om inte annat särskilt fastställs i en finanslag. Förvaltningsorganet upphör när alla dess tillgångar har betalats ut till staten ⁽¹⁸⁾.

(37) Tillämpningen av bestämmelserna i 1997 års finanslag med fastställande av de årliga utbetalningarna innebar att förvaltningsorganets livslängd 1999 kunde beräknas

⁽¹⁶⁾ France Télécom, årsrapport 1996, s. 35, 60 och 64.

⁽¹⁷⁾ France Télécom, årsrapport 1996, s. 70–73. I not 15 till räkenskaper konstateras att ökningen av kortfristiga och långfristiga skulder gått från 6,2 till 30,8 miljarder franc respektive från 66,9 till 74,2 miljarder franc, dvs. en sammanlagd ökning på 31,8 miljarder franc under räkenskapsåret 1996. Ökningen av företagets skulder under 1996, som till nästan tre fjärdedelar genomfördes med en ökning av företagscertifikat och kortfristiga commercial papers, beror enligt de externa revisorerna på finansieringen av det särskilda bidraget på 37,5 miljarder franc som skulle betalas till staten. De genomsnittliga räntesatserna som tillämpades på France Télécoms skuld den 31 december 1996 var 4,33 % för de kortfristiga och 6,57 % för kort- och långfristiga.

⁽¹⁸⁾ Artikel 46 i finanslag nr 96–1181 för 1997, JORF nr 304, den 31 december 1996, s. 19490.

till 17 år, om det inte fick nya medel ⁽¹⁹⁾. På grund av att de årliga utbetalningarna blev större än vad som föreskrivits i 1997 års finanslag, har livslängden dock förkortats. Som framgår av tabell 3 uppgick summan av de årliga utbetalningarna från förvaltningsorganet redan 2010 till 5,47 miljarder euro. Förvaltningsorganet beräknades upphöra den 31 december 2011 på grund av att alla dess tillgångar då skulle ha varit utbetalda ⁽²⁰⁾. I 2011 års finanslag föreskrivs följaktligen en utbetalning på 243 miljoner euro till det örönmärkta pensionskontot för det året, vilket skulle tömma förvaltningsorganets tillgångar ⁽²¹⁾.

(38) I varje fall motsvarar det särskilda schablonbidraget på 37,5 miljarder franc till förvaltningsorganet 1997 det belopp på mindre än 40 miljarder som diskuterades i samband med förslaget till 1996 års lag. Även om bidraget skulle betalas ut till statsbudgeten 1997 och årligen bidra till denna för utbetalning av civila och militära pensioner, fastställdes bidragets belopp för att kompensera statens extra kostnader till följd av tillämpningen av 1996 års lag.

(39) Lönedelen av finansieringen av statstjänstemännens pension som fastställdes med tillämpning av artikel L. 61 i civil- och militärpensionslagen efter bildandet av det statliga företaget France Télécom 1991 ändrades inte i 1996 års lag. Dessutom ändrade varken 1990 års eller 1996 års lag pensionsordningen för de privatanställda vid France Télécom, dvs. de civilrättsliga bestämmelserna om socialförsäkring angående pensionsförsäkringar, kompletterade av systemet AGIRC för personal i ledningsställning och systemet ARRCO för övrig personal. Enligt detta system ska France Télécom och dess privatanställda löntagare ha skyldigheter som motsvarar de konkurrerande företagens när det gäller bland annat betalning av bidrag med befriande verkan från arbetsgivaren.

⁽¹⁹⁾ Rapport till nationalförsamlingen nr 3030 av Philippe Auberger om förslaget till 1997 års finanslag, s. 453.

⁽²⁰⁾ År 2006 ökades förvaltningsorganets årliga utbetalningar till statsbudgeten med 1 miljard euro, då det behövdes rörelsekapital till det örönmärkta pensionskontot. Efter 2006 har även andra undantag gjorts från den övre gränsen på 10 % i årliga utbetalningar, på grund av pensionskontots finansieringsbehov, vilket inneburit större årliga utbetalningar, se även *Les Régimes Sociaux et de Retraite – Pensions*, nr 1198 (kapitel II-2 B-3) i bilaga 37 till rapporten till nationalförsamlingen nr 1127 om förslaget till 2008 års finanslag av Gilles Carrez. Se även *Rapport de l'Inspection Générale des Finances M2007-005-02, "La gestion pluriannuelle des finances publiques"*, april 2007, bilaga VI, s. 9.

⁽²¹⁾ *Loi n° 2010–1657 du 29 décembre 2010 de finances pour 2011, Etats législatifs*, bilaga III, "Comptes d'affectation spéciale, Pensions", rad 60, JORF nr 0302 av den 30 december 2010, s. 23033. I bilaga 37 om "Les Régimes Sociaux et de Retraite – Pensions", nr 1198, föreskrev lagstiftaren 2008 att en utbetalning på 252 miljoner euro skulle uttömma förvaltningsorganets tillgångar den 31 december 2011 på grundval av en årlig utbetalning på 626 miljoner euro för 2010, men den faktiska utbetalningen var på 635,8 miljoner euro. Skillnaden på 10 miljoner euro förklarar utbetalningen på 243 miljoner euro som föreskrivs i 2011 års finanslag.

Beräkning av den franska statens kostnader till följd av reformen som infördes genom 1996 års lag

(40) I samband med den reform som infördes genom 1996 års lag beräknade den försäkringsmatematiska konsult som franska staten anlätade för rådgivning att statens beräkning och utbetalning av pensioner till France Télécoms aktiva och pensionerade tjänstemän skulle uppgå till 242 miljarder franc (36,9 miljarder euro⁽²²⁾) i sannolikt diskonterat värde den 1 januari 1997⁽²³⁾. Siffran ligger nära det avrundade beloppet 250 miljarder franc som nämndes i senaten. Arbetsgivarbidraget med befriande verkan som France Télécom skulle betala som motprestation beräknades på grundval av samma försäkringsmatematiska antaganden till 15,2 miljarder, till vilka tillkommer det särskilda schablonbidraget (eller engångsavgiften) på 5,7 miljarder som betalades i sin helhet i oktober 1997. De franska myndigheterna uppskattade de framtida lönerelaterade avgifterna till [...] miljarder euro vid den tidpunkt då reformen trädde i kraft. Nettovärdet av den pålaga France Télécom överförde till franska staten, beräknat 1996, uppgick alltså till [...] miljarder euro.

(41) För den tioårsperiod (1997–2006) som nämndes under debatterna om förslaget till 1996 års lag, beräknade den försäkringsmatematiska konsult som franska staten anlätade för rådgivning att det kumulerade beloppet av de förmåner som skulle betalas ut uppgick till [...] miljarder euro. Under den perioden var det sammanlagda belopp som utbetalades praktiskt taget detsamma, [...] miljarder euro, dvs. en skillnad från prognosen på mindre än 0,83 %⁽²⁴⁾. Detta bekräftar i efterhand att de prognoser som låg till grund för debatterna om lagen var riktiga.

(42) Med utgångspunkt från dessa siffror kan man konstatera att beloppen och motiveringen för dem, som diskuterats i nationalförsamlingen och senaten för fastställande av engångsavgiften eller det särskilda schablonbidraget från

⁽²²⁾ Beloppet 36,9 miljarder euro (242 miljarder franc) motsvarar det sannolika värdet av de framtida åtagandena per den 1 januari 1997. Det skiljer sig alltså från beloppet 35,7 miljarder euro (234 miljarder franc) som nämns i punkt 24 i beslutet om inledande av granskningsförfarandet, som motsvarar det sannolika värdet av de framtida åtagandena per den 1 januari 1996, dvs. innan 1996 års lag trädde i kraft, och lämpar sig bättre för beräkningen av de åtgärder som det är fråga om här.

⁽²³⁾ Denna värdering, som täcker hela perioden fram till dess att franska statens ekonomiska skyldigheter gentemot de pensionerade tjänstemännen och deras förmänstagare är helt fullgjorda, måste med nödvändighet grundas på många hypoteser om bland annat giftermål, barnafödande samt tidpunkt för pensionsavgångar och dödsfall inom den berörda gruppen, samtidigt som den även beror på den diskonteringsränta som använts, dvs. 7 %. Den franska regeringens försäkringsmatematiska konsult, JWA, ansåg att beloppet verkade för högt eftersom det efter avdrag på 2 % pga. inflationen kvarstod ett diskonterat nettovärde på 5 %, ett värde som kan jämföras exempelvis med maxvärdet 3,5 % som medges i fransk lag för diskontering av flödet för livräntor. Jämför rapport från JWA i bilaga 2 till skrivelsen från de franska myndigheterna av den 17 mars 2004, s. 6 och 13–15.

⁽²⁴⁾ Synpunkter från Republiken Frankrike av den 9 december 2010 och France Télécom (JWA:s rapport) av den 18 oktober 2010.

France Télécom, motsvarar de storleksordningar som kontrollerats i efterhand under den tioårsperiod som nämnts i debatterna om lagförslaget. Det angivna maxbeloppet för det särskilda schablonbidraget, 6 miljarder euro (40 miljarder franc), motsvarar de avsättningar företaget gjort fram till 1996 för att kunna möta de framtida pensionskostnader som man då kunde förutse, dvs. 3,6 miljarder euro (23,4 miljarder franc) plus de 2,4 miljarder euro som staten skulle betala i mellanskillnad mellan å ena sidan arbetsgivaravgifterna och löntagaravgifterna under perioden 1997–2006 och, å andra sidan, de utbetalningar som enligt 1996 års beräkning skulle göras under samma tioårsperiod.

(43) Däremot visar de uppgifter som Republiken Frankrike lämnat, och som anges i tabell 3, att för perioden 1997–2010 uppgick den kumulerade kostnaden för pensioner till France Télécoms tjänstemän som skulle finansieras av staten till följd av 1996 års reform till [...] miljarder euro. De kostnader som skulle finansieras av staten definieras som skillnaden mellan å ena sidan de årliga avgifter som France Télécom och dess aktiva tjänstemän betalade och å andra sidan de pensioner som utbetalats till pensionerade tjänstemän år för år, med avdrag för de årliga utbetalningarna från förvaltningsorganet till staten. Mellan 1997 och 2010 utvecklades kostnaden enligt följande:

Tabell 3

Kostnader för franska staten till följd av 1996 års reform (1997–2010)

(milj. euro)

	Avgifter (arbetsgivare, arbetstagare)	Årliga utbetalningar från förvaltningsorganet till staten	Utbetalda förmåner	Kostnader för staten
1997	[...]	152,4	[...]	[...]
1998	[...]	167,7	[...]	[...]
1999	[...]	184,5	[...]	[...]
2000	[...]	202,9	[...]	[...]
2001	[...]	223,2	[...]	[...]
2002	[...]	245,5	[...]	[...]
2003	[...]	270,0	[...]	[...]
2004	[...]	297,1	[...]	[...]
2005	[...]	326,9	[...]	[...]
2006	[...]	1 359,5	[...]	[...]
2007	[...]	395,4	[...]	[...]

(milj. euro)

	Avgifter (arbetsgivare, arbetstagare)	Årliga utbetalningar från förvaltningsorganet till staten	Utbetalda förmåner	Kostnader för staten
2008	[...]	435,0	[...]	[...]
2009	[...]	578,0	[...]	[...]
2010	[...]	635,8	[...]	[...]
Totalt	[...]	5 473,9	[...]	[...]

(44) På grund av bestämmelserna i 1997 års finanslag som styr de årliga utbetalningarna från förvaltningsorganet motsvarade dessa utbetalningar 1997 inte de uppskattade eller faktiskt utbetalade förmånerna till France Télécoms pensionärer och inte heller de avgifter som återstod att finansiera för staten och har heller inte fastställts med beaktande av dessa belopp. Granskningen av de faktiskt utbetalade beloppen bekräftar att kopplingen inte finns. Trots det särskilda schablonbidrag som betalades av France Télécom 1997, visar tabell 3 att summan av de pensioner som betalades ut till France Télécoms pensionerade tjänstemän överskred de årliga resurserna från och med 2004, med undantag för år 2006.

(45) France Télécoms årliga inbetalningar av avgifter och de årliga utbetalningarna från förvaltningsorganet till staten har därför inte avsatts särskilt och på förhand till pensionsutbetalningarna till France Télécoms pensionärer inom ramen för det särskilda pensionskontot. I själva verket skulle en öronmärkning av det särskilda schablonbidraget till enbart finansiering av pensioner från och med 1997, om denna hade tillämpats i stället för systemet med en 10-procentig årlig ökning av det utbetalda beloppet som föreskrevs i 1997 års finanslag, lett till att förvaltningsorganet upphört 2008 i stället för i slutet av 2011 som förutsetts, med beaktande av de belopp som inte täcktes av de årliga avgifterna, som framgår av tabell 3. I varje fall skulle hela det särskilda schablonbidraget ha varit förbrukat den 31 december 2011.

2.2 Det gradvisa och sedan fullständiga öppnandet av marknaden för telekommunikationer

(46) Reformen av finansieringen av France Télécoms tjänstemannapensioner skedde mot bakgrund av det fullständiga konkurrensutsättandet av den tjänstemarknad som France Télécom var verksam på. Från och med 1988 har sektorn för teletjänster gradvis liberaliserats genom kommissionens direktiv 88/301/EEG av den 16 maj 1988 om konkurrens på marknaderna för teleterminalutrustning⁽²⁵⁾ och kommissionens direktiv 90/388/EEG av den 28 juni 1990 om konkurrens på marknaderna för teletjänster⁽²⁶⁾. I direktiv 90/388/EEG föreskrevs liberaliseringsåtgärder som skulle genomföras före den 31 december 1990 beträffande datakommunikation och

taltelefoni och datatjänster för företagsinterna nät och slutna användargrupper. Kommissionens direktiv 96/19/EG av den 13 mars 1996 om ändring av direktiv 90/388/EEG med avseende på genomförandet av full konkurrens på marknaderna för teletjänster⁽²⁷⁾ syftade till en fullständig liberalisering av marknaden för teletjänster från och med den 1 januari 1998.

(47) I den franska lagen nr 96-659 av den 26 juli 1996 om reglering av telekommunikationer fastställdes därför villkor som skulle ge full effekt åt sektorns liberalisering genom att avsluta France Télécoms monopol på fast telefoni och dataöverföring och genom att organisera taxor och sammankopplingar med konkurrenterna. Även inom andra sektorer, som dock varit konkurrensutsatta sedan 1987, exempelvis mobiltelefonmarknaden, hade France Télécom en klart marknadsledande ställning med en marknadsandel som legat på mellan 53,3 % och 49,8 % under perioden 1997-2002⁽²⁸⁾. Lag nr 96-659 gav också France Télécom i uppdrag att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och föreskrev inrättandet av en finansieringsfond för de skyldigheter som följde av detta, vilken konkurrenterna skulle bidra till.

(48) Till följd av de bestämmelser som nämns i skälen 46 och 47 har France Télécom sedan 1988 fått se konkurrenter – vissa delvis ägda av internationella koncerner – komma in på de marknader för varor och tjänster där företaget var verksamt i Frankrike, varav en del, som mobiltelefoni och internationella kommunikationer, har gränsöverskridande komponenter. Från och med 1998 ökade konkurrensen ytterligare på de liberaliserade marknaderna. France Télécom har också bildat allianser med utländska operatörer som Deutsche Telekom och Sprint 1996 (Global One), och samtidigt från och med 1997 utökat sina partnerskap och aktieförvärv i Italien (Wind) och Nederländerna (Casema) samt skaffat sig mobillicenser i Danmark och Portugal⁽²⁹⁾.

(49) Reformen av finansieringen av pensionerna till France Télécoms pensionärer skedde samtidigt som telemarknaderna liberaliserades i hela Europeiska unionen. Den fick därmed effekt på en marknad som var helt öppen för konkurrens, där France Télécom för övrigt hade ingått allianser och gjort betydande aktieförvärv i andra medlemsstater. Önskan att gynna France Télécoms expansion på andra europeiska marknader än Frankrike ska också ses mot bakgrund av 1996 års lag och öppnandet av företaget för privat kapital, vilket framgår av yttranden i diskussionerna om lagförslaget, där man nämner de ambitioner som franska staten hade för sin "champion national", France Télécom⁽³⁰⁾.

⁽²⁷⁾ EGT L 74, 22.3.1996, s. 13.

⁽²⁸⁾ Se France Télécom, årsrapport 1997 och rapporter från tillsynsmyndigheten *Autorité de Régulation des Télécommunications* för 1997 och 2002, som finns tillgängliga på <http://www.arcep.fr/index.php?id=2105>

⁽²⁹⁾ France Télécom, årsrapport 1997.

⁽³⁰⁾ Nationalförsamlingens protokoll från debatten den 26 juni 1996, s. 3.

⁽²⁵⁾ EGT L 131, 27.5.1988, s. 73.

⁽²⁶⁾ EGT L 192, 24.7.1990, s. 10.

(50) För närvarande uppger France Télécom att man är den största bredbandsleverantören och den tredje största mobiltelefonoperatören i Europa och att man är ett av de världsledande företagen när det gäller leverans av tele-tjänster till multinationella företag. Utanför Frankrike är France Télécom i betydande omfattning aktivt via dotterbolag som har marknadsledande ställning i Spanien, Förnade kungariket, Polen, Slovakien, Belgien och Österrike⁽³¹⁾.

3. SKÄL TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

(51) I beslutet om att inleda granskningsförfarandet redovisade kommissionen sin preliminära bedömning av de åtgärder som infördes genom 1996 års lag och jämförde dem med de obligatoriska sociala avgifterna och skatterna för France Télécom enligt 1990 års lag. Kommissionen konstaterade att åtgärden föreföll ha gett France Télécom en selektiv fördel, som finansierats med statliga medel och som kunde påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna, och därför kunde utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

(52) Kommissionen konstaterade vidare att i den mån åtgärden utgjorde statligt stöd så hade den inte anmälts till kommissionen innan den genomförts, trots att den enligt rättspraxis var att betrakta som ett nytt stöd. Frankrike hade följaktligen inte iakttagit sin anmälningsskyldighet enligt fördraget och åtgärden var därför att betrakta som olaglig.

(53) Kommissionen kunde därför på grundval av artikel 107.3 c i EUF-fördraget granska stödets förenlighet med den inre marknaden. Kommissionen konstaterade också att den enligt samma bestämmelse kunnat fastställa att det stöd som beviljats La Poste vid reformen av finansieringen av statstjänstemännens pensioner var förenligt med den inre marknaden⁽³²⁾ och att det med tanke på likheten mellan de två fallen föreföll lämpligt att göra en liknande analys av det här fallet.

(54) I sin preliminära granskning av stödets förenlighet med den inre marknaden, och oavsett likheten med reformen av finansieringen av pensioner för La Postes tjänstemän, delgav kommissionen Republiken Frankrike följande invändningar:

a) Kommissionen understryker att den inte har detaljerade uppgifter som visar att de avgifter som betalats av France Télécom motsvarar de avgifter som betalats av privata företag inom telesektorn i Frankrike, och

konstaterar för det första att nivån på det bidrag med befriande verkan som betalats av France Télécom sedan 1997 inte garanterade lika villkor (*level playing field*) mellan företaget och dess konkurrenter. Detta beror på att den taxa som tillämpas på France Télécom bara omfattar avgifter som motsvarar de risker som är gemensamma för vanliga löntagare och statstjänstemän och därför inte omfattar avgifter som avser risker som inte är gemensamma, som risken för arbetslöshet och risk för att lönerna inte kan betalas ut vid likvidation eller konkurs.

b) För det andra hade kommissionen inte tillräckligt med uppgifter om effekterna av kostnadslättnaderna avseende pensioner på konkurrensen för att kunna bedöma om de positiva effekterna överstiger de negativa. För detta ändamål måste kommissionen även beakta att France Télécom ännu inte helt hade återbetalat det olagliga och oförenliga stödet med tillämpning av kommissionens beslut av den 2 augusti 2004 om det statliga stöd som Republiken Frankrike genomfört till förmån för France Télécom (nedan kallat *beslutet om tillämpning av bolagsskatt på France Télécom*)⁽³³⁾, ett beslut som Republiken Frankrike hade underlåtit att rätta sig efter inom den angivna tidsfristen, vilket domstolen konstaterat⁽³⁴⁾.

4. SYNUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(55) Synpunkterna från de berörda parterna sammanfattas i punkterna 4.1 till 4.3.

4.1 France Télécom

(56) I sina synpunkter, som företaget avser ska komplettera de synpunkter som lämnats av Republiken Frankrike, framhåller France Télécom att företaget står inför ett kroniskt övertalighetsproblem som hänger samman med dess tidigare status som statligt verk och att man för den grupp det gäller inte har samma möjligheter till personalomsättning som konkurrenterna. France Télécom har därför mycket höga utbildningskostnader, på 180 miljoner euro, vilket motsvarar 4,5 % av lönekostnaderna och kan jämföras med 2,9 %, som är genomsnittet för franska företag. France Télécom hävdar också att man har en cirka [...] % högre lönenivå, oräknat tillägg och bonusar. Då man inte kunnat verkställa några socialförsäkringsplaner har France Télécom dessutom finansierat kostnader för tjänstemännens avgångar, som avgångsvederlag och tjänstledighet i slutet av yrkeslivet, med ett belopp på över 8 miljarder euro mellan 1996 och 2006.

(57) Vidare menar France Télécom att de pensionskostnader företaget burit mellan 1990 och 1996 var onormala och

⁽³¹⁾ Se i detta sammanhang France Télécom, referensdokument 2008, deponerat hos finansmarknadsmyndigheten *Autorité des Marchés Financiers*, särskilt "Description des Activités", s. 25–122.

⁽³²⁾ Kommissionens beslut av den 10 oktober 2007, i ärende C 43/2006 (EUT L 63, 7.3.2008, s. 16).

⁽³³⁾ Kommissionens beslut 2005/709/EG, delgivet med nummer K(2004) 3061 (EGT L 269, 14.10.2005, s. 30).

⁽³⁴⁾ Dom av den 18 oktober 2007 i mål C-441/06, kommissionen mot Frankrike, REG 2007, s. I-8887.

försatte företaget i en strukturellt ofördelaktig situation i förhållande till konkurrenterna på privatsidan, i den mening som avses i domen i *Combusmålet* ⁽³⁵⁾, då referensramen för att avgöra om avgifterna är normala eller onormala är det civilrättsliga system som tillämpas på konkurrenterna. De principer som fastställs i domen i *Combusmålet* ska ha bekräftats av förstainstansrätten i dess beslut i *Hotel Cipriani-målet* ⁽³⁶⁾. France Télécom bestrider att situationen med en enda operatör, i detta fall France Télécom före och efter reformen som infördes genom 1996 års lag, utgör en lämplig jämförelseram för att bedöma om det föreligger en ekonomisk fördel enligt vad som avses i rättspraxis. Om referensramen skulle omfatta France Télécom före och efter 1996 års reform, skulle åtgärden i varje fall inte kunna anses vara selektiv, eftersom den tillämpats homogent inom sagda ram.

- (58) Därav följer att de aktuella åtgärderna antingen inte utgör statligt stöd enligt fördraget eftersom de befriar France Télécom från en onormal strukturell nackdel, eller inte kan klassificeras som en selektiv fördel som utgör statligt stöd.
- (59) I andra hand anser France Télécom att det statliga stödet, om det skulle konstateras, skulle vara förenligt med den inre marknaden enligt de kriterier som fastställts av kommissionen i dess beslut om *La Poste pensionsordning* (nedan kallat *La Poste-beslutet*) ⁽³⁷⁾. I det avseendet skulle France Télécoms systems specifika art, som innebär att företaget betalar ett bidrag som beräknas uteslutande på grundval av de gemensamma riskerna, inte betyda att France Télécom skulle ha fått fördelar framför konkurrenterna sedan 1996 – utöver de strukturella nackdelarna i samband med tjänsteföreskrifterna för företagets tjänstemän fick France Télécom betala en betydande avgift i samband med 1996 års reform, vars förenlighet med den inre marknaden bör analyseras och vars belopp på 5,7 miljarder euro vida överstiger vad France Télécom hade behövt betala om bidraget endast omfattat icke gemensamma risker.
- (60) France Télécom anser att kommissionen i *La Poste-beslutet* ⁽³⁸⁾, medgivit att ett särskilt schablonbidrag (2 miljarder euro), inom ramen för en reform som trädde i kraft efter anmälan men före kommissionens beslut, kunde kompensera de inbetalningar som motsvarar icke gemensamma risker fram till dess att resurserna från schablonbidraget är uttömda. Enligt France Télécom finns ingenting som motiverar att kommissionen frångår den principen, eftersom de politiska förklaringar som på den tiden gjordes under debatterna om förslaget till 1996 års lag inte ger anledning att anta att lagstiftaren

skulle ha fastställt beloppet av schablonbidraget från France Télécom för att bibehålla status quo under tio år.

- (61) De siffror som fanns tillgängliga 1996 motsäger att beloppet 5,7 miljarder euro vid den tiden skulle ha beräknats för att exakt motsvara de kostnader som tillämpningen av 1996 års lag skulle medföra för staten under tio års tid och år från år kompensera de allt mindre årliga avgifter som betalades av företaget, även om man tar hänsyn till de avgifter för kompensation mellan pensionsystemen som France Télécom befriades från 1996 ⁽³⁹⁾. Syftet med det särskilda schablonbidraget var att helt ersätta franska statens kostnader på grund av reformen. Bidragsbeloppet måste därför beaktas vid analysen av huruvida schablonavdraget bidrog till lika konkurrensvillkor från det att det trädde i kraft 1997.
- (62) Slutligen anser France Télécom att företaget utan 1996 års reform hade haft en väsentlig konkurrensnackdel på de marknader som unionen ville liberalisera, samt att de franska myndigheterna nu helt följt beslutet om tillämpning av bolagsskatt på France Télécom ⁽⁴⁰⁾ och att åtgärden därför inte påverkar konkurrensen negativt.

4.2 De klagande parterna

- (63) De klagande parterna instämmer i kommissionens bedömning i beslutet om inledande att det föreligger ett statligt stöd i fördragets mening i de lättnader av France Télécoms pensionskostnader som infördes genom 1996 års lag. Enligt resonemanget i det beslutet, som de klagande beklagar saknar kvantifierade uppgifter, skulle stödbeloppet uppgå till 12,3 miljarder euro och i varje fall inte till mindre än 9,9 miljarder euro ⁽⁴¹⁾. De klagande anser att det är effekterna av denna åtgärd, nämligen en lättnad av de sociala avgifter som normalt borde belasta företagets budget, och inte syftet med den, det vill säga att kompensera för en påstådd nackdel, som ska avgöra om det är ett statligt stöd. Det fanns för övrigt ingen nackdel för France Télécom i samband med anställningen av tjänstemän, eftersom företaget betalade avgifter till arbetslöshetsförsäkringen och lönebaserade avgifter som låg 13 % under konkurrenternas och förfogade över en stabil personal som var flexibel när det gällde minskningen av lönekostnaderna genom tidiga avgångar och övergångar till statlig anställning.

⁽³⁹⁾ En fortsättning av de betalningar som avbröts i och med 1996 års lag skulle ha inneburit en kompensationsavgift på omkring [...] % av de pensioner som utbetalades 1997, för att därefter minska med [...] % per år. Synpunkter från France Télécom av den 18 oktober 2010, tabell s. 4.

⁽⁴⁰⁾ Se fotnot 33.

⁽⁴¹⁾ Beloppet har beräknats genom att från France Télécoms diskonterade skuld för pensioner till företagets tjänstemän (38,1 miljarder euro), dra av de diskonterade arbetsgivarbidragen med befriande verkan som betalats från och med 1996 (– 15,2 miljarder euro), det schablonbidrag som fastställdes 1996 (– 5,7 miljarder euro) och de berörda arbetstagarnas bidrag (– 4,9 miljarder euro, inte diskonterade), dvs. sammanlagt 12,3 miljarder euro eller åtminstone 9,9 miljarder euro om man antar att France Télécoms sammanlagda diskonterade skuld för tjänstemannapensionerna uppgick till 35,7 miljarder euro, som angavs i beslutet om att inleda förfarandet.

⁽³⁵⁾ Dom av den 16 mars 2004 i mål T-157/01, *Danske Busvognmand mot kommissionen (Combus)*, REG 2004, s. II-917, punkt 57.

⁽³⁶⁾ Dom av den 28 november 2008 i de förenade målen T-254/00, T-270/00 och T-277/00, *Hotel Cipriani m.fl. REG 2008*, s. II-3269, punkterna 181, 185, 186, 189, 192 och 193.

⁽³⁷⁾ Se fotnot 32.

⁽³⁸⁾ Se fotnot 32.

- (64) Enligt de klagande skulle detta statliga stöd vara oförenligt med den inre marknaden. Den betydande konkurrensfördel som det skulle ha gett France Télécom var särskilt skadlig eftersom kostnadslättnaderna inte var nödvändiga för att undvika att äventyra dess finansiella struktur: genom att slippa en diskonterad pensionskund på minst 9,9 miljarder euro 1996 och utan att behöva skriva in den skulden i bokslutet eller någon bilaga till det, kunde France Télécom därefter skuldsätta sig till mycket högre belopp och hade en nettoskuld på i genomsnitt 44 miljarder euro mellan 1997 och 2007. Vidare innebär stödet att France Télécom slapp betala de pensionsavgifter man ärvt från monopolet, vilket möjliggjorde en finansiering av företagets internationella expansion, och att det kunde stärka sin ställning i Frankrike där det åtnjöt avsevärda fördelar som monopol, för vilka avgifterna bara var en rättvis ersättning.
- (65) De olagliga och oförenliga stöd som inte återbetalats tidigare förhindrar enligt de klagande att det driftstöd som det nu är fråga om kan förklaras förenligt, med beaktande av den kumulerade effekten av dem. Slutligen utesluter avsaknaden av lika konkurrensvillkor i 1996 års reform – i och med att företaget inte betalat avgifter för att täcka risken för arbetslöshet och risken för att lönerna inte kan betalas ut vid likvidation av företaget – att reformen skulle vara förenlig med fördragets regler. France Télécoms pensionsskulder bör därför beräknas av en oberoende expert och Frankrike bör åta sig att garantera systemets finansiella neutralitet, bland annat genom att föreskriva mekanismer för justering av arbetsgivarbidraget och engångsavgiften på 5,7 miljarder euro om avgifterna skulle ändras.

4.3 Teleoperatören

- (66) Teleoperatören instämmer i och stödjer den preliminära analys som läggs fram i kommissionens beslut om inledande, som kvalificerar de ändringar som infördes genom 1996 års lag som ett nytt och olagligt statligt stöd som syftar till att ersätta de årliga bidragen med befriande verkan från France Télécom med de pensionsutbetalningar som faktiskt gjorts av staten, med avdrag för de avgifter som betalats in av de aktiva anställda tjänstemännen. Samma kvalificering skulle enligt teleoperatören gälla de sociala avgifter som täckte de risker som de privatanställda inte omfattades av, som France Télécoms konkurrenter betalar men som företaget sedan åtminstone 1996 inte betalar för sin tjänstemannapersonal och för sin personal som omfattas av civilrättsliga bestämmelser. Till skillnad från vad som var fallet i det ärende som La Poste-beslutet ⁽⁴²⁾ gällde, inbegrep beräkningen av France Télécoms arbetsgivaravgift inte, och inbegriper fortfarande inte, dessa avgifter, vilket förhindrar att stödet kan förklaras vara förenligt.
- (67) När det gäller det stöd som följer av att ersättningen till staten för utbetalda pensioner avskaffats, anser teleopera-

tören att kommissionens konkurrensbedömning i La Poste-beslutet borde leda till slutsatsen att det är oförenligt. Analysen borde grundas på de omständigheter som uppstått sedan 1996 och inte som i La Poste-beslutet på hypoteser om framtiden.

- (68) Enligt operatören har France Télécom på många av sina marknader en maktposition som kan jämföras med en dominerande ställning. Därmed omfattas företaget av krav på förhandsreglering på grossistmarknaden för bredband och mycket snabba nät, samt originering och terminering av samtal på fasta nät. I sitt beslut av den 16 juli 2003 om ett förfarande enligt artikel 82 i EG-fördraget i ärende COMP-38.233 konstaterade och sanktionerade kommissionen dessutom en överträdelse av artikel 102 i EUF-fördraget inom France Télécom via dess dotterbolag Wanadoo ⁽⁴³⁾. Eftersom France Télécom har mycket goda finanser har de stöd som mottagits gjort det möjligt för företaget att finansiera sin internationella expansion, bland annat genom förvärv av Orange, Retevisión och AMENA.
- (69) Operatören uppmanar kommissionen att exakt kvantifiera stödbeloppen och, med tillämpning av rättspraxis i målet Deggendorf ⁽⁴⁴⁾, att vägra godta de ifrågakvarande åtgärderna som förenliga med den inre marknaden så länge de tidigare olagliga stöden inte har återbetalats.

5. KOMMENTARER FRÅN REPUBLIKEN FRANKRIKE

- (70) Republiken Frankrike anser att de förändringar som 1996 infördes beträffande metoden för finansiering av pensionerna till de statstjänstemän som var knutna till France Télécom inte har något inslag av statligt stöd. I varje fall är 1996 års reform förenlig med den inre marknaden, särskilt om man på detta ärende tillämpar kommissionens resonemang i La Poste-beslutet ⁽⁴⁵⁾.

5.1 Bedömning av det statliga stödet

- (71) Enligt Republiken Frankrike hade 1990 års lag försatt France Télécom i en onormal situation som var ett undantag från civilrätten, enligt vilken företagen ska betala ett arbetsgivarbidrag med befriande verkan som står i proportion till företagets lönekostnader och som inte är kopplat till nivån på de utbetalda pensionerna. Den avgift som France Télécom skulle betala var därför onormal, eftersom det finansiella underskottet i delsystemet för

⁽⁴²⁾ Se fotnot 32.

⁽⁴³⁾ Finns på: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=1_38233

⁽⁴⁴⁾ Dom av den 6 oktober 2011 i mål C-421/10, Deggendorf, ännu ej offentliggjord i REG.

⁽⁴⁵⁾ Se fotnot 32.

den berörda gruppen var givet och dömt att bli ohållbart med tanke på den oundvikliga minskningen av antalet aktiva tjänstemän och den motsvarande ökningen av antalet pensionärer.

- (72) Reformen 1996 skulle anpassa pensionsfinansieringen till de civilrättsliga bestämmelserna, utan att försätta företaget i en gynnsammare konkurrensställning, eftersom France Télécoms bidrag beräknas varje år för att utjämna nivåerna för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter mellan France Télécom och konkurrenterna inom telesektorn. Det vore enligt Republiken Frankrike dock berättigat att vid beräkningen av den avgiftsnivå som ska garantera lika konkurrensvillkor inte ta med de avgifter som motsvarar risker som inte är gemensamma för privatanställda och tjänstemän, eftersom tjänstemannastatusen utesluter exempelvis risken för arbetslöshet utom i undantagsfall vid uppsägning eller avsked.
- (73) Republiken Frankrike anser att situationen för företagets konkurrenter i Frankrike bör utgöra referensramen för att bedöma om de kostnader som påförts France Télécom är normala eller onormala. Eftersom de kostnader som 1990 års lag påförde France Télécom var orimliga, inte förenliga med civilrättsliga bestämmelser, orättvisa och ohållbara på längre sikt, har dock i det aktuella fallet avskaffandet av dem och anpassningen till konkurrenterna, genom 1996 års reform, bara återställt normala konkurrensförhållanden. France Télécom har för övrigt inte fått kompensation för de nackdelar man haft under det systemet, trots att företaget, som påpekas i dess synpunkter, fortfarande påverkas av strukturella nackdelar, extra kostnader och bristande flexibilitet på grund av de anställda tjänstemännens status, i samband med avgångsvederlag eller omplacering till förvaltningarna, insatser för yrkesutbildning och högre lönekostnader. Därmed skapar det nuvarande systemet som följer av reformen ingen fördel för France Télécom och innehåller följaktligen inget inslag av statligt stöd i fördragets mening.
- (74) Denna tolkning följer av de allmänna principer som kan utläsas i unionens rättspraxis, enligt vilken endast åtgärder som minskar de kostnader som normalt belastar ett företags budget utgör statligt stöd; en lag som får till följd att ett företag slipper belasta sin budget med en kostnad som det inte hade haft i en normal situation utgör därmed inte något statligt stöd⁽⁴⁶⁾. Detsamma gäller åtgärder som befriar ett offentligt företag från en strukturell nackdel i förhållande till dess privata konkurrenter⁽⁴⁷⁾. Denna tolkning överensstämmer också med kommissionens praxis⁽⁴⁸⁾.

- (75) Vidare anser Republiken Frankrike mer allmänt att det inte är relevant att i detta förfarande inkludera de mekanismer för kompensation och överkompensation enligt vilka France Télécom ersatte kostnader mellan 1991 och 1996 (se tabell 1), för att avgöra om ett stöd föreligger eller vid vilken tidpunkt en fördel uppstod på grund av den reform som genomfördes i och med 1996 års lag, vilken inte innehåller några bestämmelser om detta. Betalningen av dessa avgifter var också följden av ett system med undantag från civilrättsliga bestämmelser, där den pensionsordning som gällde för France Télécom betraktades som ett självständigt system, vilket inte längre var fallet från och med 1997.

- (76) Med den reservationen förtydligade Republiken Frankrike beräkningen av de avgifter som betalats av France Télécom och som nämnts i skäl 61, vilka från och med 1997 inte har betalats av företaget. På grundval av en realrekonstruktion för perioden 2008–2010 extrapolerad bakåt med hjälp av en övergångsfaktor, beräknar Republiken Frankrike att de avgifter som France Télécom skulle ha betalt för detta är 165 miljoner euro mindre än vad företaget beräknat.

5.2 Bedömning av om stödet är förenligt med den inre marknaden

- (77) I varje fall anser Republiken Frankrike att om 1996 års reform angående France Télécom utgör ett statligt stöd bör detta förklaras förenligt med den inre marknaden, i enlighet med den analys som kommissionen följde i sitt beslut om La Poste⁽⁴⁹⁾. Genom 1996 års reform befriades France Télécom från en strukturell kostnad som påverkade företagets konkurrenskraft på en marknad som höll på att liberaliseras och dess bidrag beräknades från den tidpunkten på grundval av en nivå som skulle garantera lika konkurrensvillkor beträffande gemensamma risker.
- (78) Det faktum att det bidrag som France Télécom betalar sedan 1997 bara omfattar risker som är gemensamma för tjänstemän och privatanställda hindrar inte förenligheten med den inre marknaden. I tabell 4 illustreras, med hjälp av de uppgifter som lämnats av Frankrike, skillnaden mellan det bidrag som betalats av France Télécom och vad företaget skulle ha betalat om de icke gemensamma riskerna hade ingått i beräkningen, med avdrag för förmåner som omfattas av France Télécoms egenförsäkring och andra avgifter som belastar företaget i förhållande till konkurrenterna.

⁽⁴⁶⁾ Dom av den 23 mars 2006 i mål C-237/04, Enirisorse, REG 2006, s. I-2843.

⁽⁴⁷⁾ Dom av den 16 mars 2004 i mål T-157/01, Danske Busvognmand mot kommissionen (Combus), REG 2004, s. II-917.

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens beslut av den 25 juli 1995, Sabena/Swissair – stöd-aspekten.

⁽⁴⁹⁾ Se fotnot 32.

Tabell 4

Arbetsgivarbidrag betalade av France Télécom mellan 1997 och 2010 beräknade enligt den tillämpade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor (TEC) och en justerad nivå som garanterar lika konkurrensvillkor (TEC *) som inbegriper icke gemensamma risker

År	TEC	Miljoner euro	TEC *	Miljoner euro	TEC-TEC *
1997	36,2 %	1 088,9	48,1 %	1 446,9	- 358,0
1998	35,4 %	1 069,6	47,1 %	1 423,1	- 353,5
1999	36,7 %	1 108,5	48,4 %	1 460,3	- 351,8
2000	36,4 %	1 085,0	48,0 %	1 429,3	- 344,3
2001	37,0 %	1 088,6	47,9 %	1 407,9	- 319,3
2002	37,7 %	1 100,1	43,5 %	1 267,9	- 167,8
2003	37,6 %	1 085,0	45,0 %	1 298,5	- 213,5
2004	[...] %	1 048,6	[...] %	[...]	[...]
2005	[...] %	984,6	[...] %	[...]	[...]
2006	[...] %	957,6	[...] %	[...]	[...]
2007	[...] %	917,6	[...] %	[...]	[...]
2008	[...] %	859,2	[...] %	[...]	[...]
2009	[...] %	805,4	[...] %	[...]	[...]
2010	[...] %	744,5	[...] %	[...]	[...]

(79) Republiken Frankrike bedömer att från 1997 och fram till 2043 skulle det diskonterade värdet av de bidrag som faktiskt betalats och som ska betalas av France Télécom uppgå till 13,5 miljarder euro. En justerad nivå som garanterar lika konkurrensvillkor där beräkningen inbegriper icke gemensamma risker skulle, efter avdrag för avgifter som påverkar France Télécom men inte dess konkurrenter, ge ett högre årligt bidrag för samma period, nämligen 16,7 miljarder euro. De franska myndigheterna har inte ansett det vara relevant att inbegripa dessa risker, och beräknat att skillnaden (3,2 miljarder euro) skulle kompenseras med råge genom det särskilda schablonbidraget på 5,7 miljarder euro som France Télécom betalade 1997.

(80) Republiken Frankrike anser att man, liksom i La Poste-beslutet⁽⁵⁰⁾, kan anse att det särskilda schablonbidraget kan jämföras med en engångsavgift som kan kompensera betalning av bidrag kopplade till en justerad nivå

som inkluderar avgifter för icke gemensamma risker. I detta fall framgår det att engångsavgiften nu överstiger det belopp som motsvarar skillnaden mellan den nivå som fastställdes vid 1996 års reform och den justerade nivån som anges i tabell 4 och att engångsavgiften aldrig kommer att förbrukas helt av nivåskillnaden. Under dessa förhållanden kan de tvivel som kommissionen uttryckt i beslutet att inleda förfarandet, gällande avsaknad av verkligt lika konkurrensvillkor mellan France Télécom och dess konkurrenter, avfärdas.

(81) Republiken Frankrike anser att reformen av finansieringen av pensioner till statstjänstemän vid La Poste, som infördes 2006 och var inspirerad av den som gällde France Télécom 1996, i allt väsentligt är jämförbar med den. Med beaktande av likheterna finns det inget som motiverar att kommissionen skulle fatta ett annat beslut än det angående La Poste. I synnerhet borde kommissionen medge att det särskilda schablonbidrag som påfördes France Télécom ska beaktas vid analysen av reformens lika konkurrensvillkor, och i praktiken betrakta det som ett förskott på arbetsgivaravgifterna för icke gemensamma risker.

(82) I annat fall skulle debatterna i nationalförsamlingen och senaten, som vid den tiden gällde en finansiell täckning under en tioårsperiod, i stället ha handlat om exakta deklARATIONER. Något sådant resonemang finns varken i motiveringen till lagförslagen eller i de ifrågavarande lagarna eller i de texter som antagits för tillämpning av dem. Lagstiftarens intentioner 1996 var, enligt Republiken Frankrike, att fastställa France Télécoms pensionsavgifter till en nivå som motsvarade konkurrenternas och inte att motverka reformens effekter i tio år, vilket skulle vara innebörden i det resonemang som kommissionen skulle kunna anta om den stödde sig på deklARATIONER utanför sammanhanget.

(83) Det franska parlamentets arbete visar entydigt att bidragsbeloppet fastställts som en schablonsumma, utan koppling till de kostnader som staten i praktiken skulle få. I sitt beslut nr 96-385 DC av den 30 december 1996 förklarade dessutom det konstitutionella rådet (*Conseil constitutionnel*) att schablonbidraget på 37,5 miljarder franc motiverades av att staten skulle stå för tjänstemannapensionerna, utan att utgöra en motprestation, eftersom utbetalningarna till statsbudgeten inte skulle öronmärkas till en viss utgift utan bidra till budgetens allmänna balans enligt artikel 18 i beslutet (*ordonnance organique*) av den 2 januari 1959 om finanslagarna.

(84) Enligt Republiken Frankrike fastställdes det särskilda schablonbidragets exakta belopp genom 1997 års finanslag inte med beaktande av den tioårsperiod under vilken

⁽⁵⁰⁾ Se fotnot 32.

bidraget skulle ersätta statens utgifter, utan tvärtom med beaktande av den effekt det skulle få på France Télécom och dess balansräknings struktur, som måste förbli hållbar. Beloppet kalibrerades inte med tanke på att kompensera statens utgifter utan i stället med beaktande av företagets betalningsförmåga.

- (85) Det sätt på vilket bidraget har förvaltats, utan koppling till de pensionsförmåner som faktiskt betalats ut sedan 1997, bekräftar att det är ett schablonbidrag. Det framgår av de sifferuppgifter Republiken Frankrike har lämnat att de pensioner som utbetalades till France Télécoms tjänstemän mellan 1997 och 2006 via det särskilda pensionskontot uppgick till [...] miljarder euro, samtidigt som förvaltningsorganet skulle ha betalat ut 3,4 miljarder euro till det kontot. Under samma period skulle det belopp som inte finansierats av inbetalda avgifter uppgå till 1,2 miljarder euro. Dessutom beräknade man 1997 att fonden skulle ha en livslängd på mellan 17 och 25 år, utan koppling till den tioårsperiod på vilken kommissionen grundar det resonemang som den verkar vilja anta.
- (86) Republiken Frankrike anser att France Télécom utan denna reform hade hamnat utanför marknaden, med arbetsgivarbidrag på upp till 77 % av bruttolönen 2010 och avsättningar av egna medel för pensionsåtaganden för de tjänstemän som var knutna till företaget. Reformen var alltså ett avgörande steg i anpassningen till marknadsliberaliseringen, i enlighet med ett av Europeiska unionens mål, anpassat till detta och begränsat till ett nödvändigt minimum. Utan reformen skulle France Télécom ha slagits ut från marknaden och inte kunnat göra de nödvändiga investeringarna, bland annat för att möjliggöra tillträde till accessnät, och risken för konkurs hade inte kunnat uteslutas, vilket innebär att reformen inte har haft negativa effekter på konkurrensen.
- (87) Enligt Republiken Frankrike ska dessutom reformen av finansieringen av pensioner till France Télécoms pensionärer, och särskilt skyldigheten att betala ett särskilt bidrag, inte ha medfört några kostnader för staten mellan 1997 och 2006 utan i stället faktiskt genererat ett nettotillskott på över 9,1 miljarder euro till den franska staten, enligt de franska myndigheternas beräkningar⁽⁵¹⁾. Om man skulle göra en beräkning av det särskilda bidragets avkastning anser Republiken Frankrike att diskonteringsräntan 7 % borde användas. Principen om ett särskilt bidrag antogs redan 1996. Placeringshorisonten skulle vara långsiktig eftersom de förväntade skillnaderna mellan de förmåner som skulle betalas ut och de bidrag som kunde förväntas skulle överstiga 500 miljoner euro först 2005, dvs. 9 år senare och överstiga 1 miljard euro först

⁽⁵¹⁾ Summan 9,1 miljarder euro skulle täcka engångsavgiften på 5,7 miljarder euro med ett överskott på 3,4 miljarder euro. Detta överskott skulle bero på skillnaden mellan å ena sidan statens faktiska kostnader för reformen under perioden, som uppskattats till 2,37 miljarder euro, och å andra sidan de 4,9 miljarder euro i räntor som frigjorts genom engångsavgiften som placerats till en ränta på 7 % plus 840 miljoner euro i inkomster från bolagsskatt på de mindre årliga bidragen från France Télécom.

12 år senare. Under 1996 låg räntan på 15-åriga statsobligationer (*obligations assimilables du trésor*, nedan kallade OAT) i genomsnitt på 6,9 %. France Télécom gjorde å sin sida obligationsemissioner mellan november 1991 och november 1997 till en jämförbar genomsnittlig ränta på 7 %.

- (88) Slutligen bör kvarstadsbeläggandet av de belopp som kommissionen begärt enligt beslutet om tillämpning av bolagsskatt på France Télécom⁽⁵²⁾ och den därpå följande betalningen av dessa belopp föranleda kommissionen att anse att beslutet är verkställt, i enlighet med kommissionens tillkännagivande från 2007 i ämnet⁽⁵³⁾. Följaktligen bör den kumulerade effekten av dessa stöd inte granskas.

6. BEDÖMNING AV STÖDET

6.1 Förekomst av stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget

- (89) I artikel 107.1 i EUF-fördraget föreskrivs följande: "Om inte annat föreskrivs i fördragen, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna."
- (90) Tillämpningen av de kumulativa villkoren i denna artikel i detta ärende granskas i punkterna 6.1.1 till 6.1.5.

6.1.1 Stöd som ges av staten med hjälp av statliga medel

- (91) Både 1990 års lag och 1996 års lag är stiftade av franska staten. De föreskriver den åtgärd som innebär att France Télécom till statskassan betalar in en motprestation för statens beräkning och utbetalning av pensioner till företagets pensionerade tjänstemän. Eftersom denna motprestation som betalas av France Télécom till staten med tillämpning av 1996 års lag är mindre än den ursprungligen var enligt 1990 års lag, ges detta stöd till France Télécom med hjälp av franska statens medel.

6.1.2 Gynnar vissa företag

- (92) Bestämmelserna i 1990 års lag fastställde det system som var tillämpligt på France Télécom, i dess egenskap av statligt företag med egen juridisk person. Genom 1996 års lag om det statliga bolaget France Télécom ändras systemet med bestämmelser som är tillämpliga på France Télécom i enlighet med villkor som lagen fastställer enbart för detta företag.

⁽⁵²⁾ Se fotnot 33.

⁽⁵³⁾ Tillkännagivande från kommissionen *Effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd*, (2007/C 272/05) (EUT C 272, 15.11.2007, s. 4).

(93) Det system som inrättades genom 1990 års lag syftade till att fastställa en motprestation som är specifik i fråga om principerna för och beloppen av de arbetsgivarbidrag avseende pensioner som France Télécom betalade till franska staten. Även den motprestation som France Télécom skulle betala enligt 1990 års lag i dess ursprungliga lydelse, vilken tillämpades mellan 1991 och 1996, liksom den andra motprestationen som infördes genom 1996 års lag, och som tillämpas sedan 1997, är specifika åtgärder som enbart gäller France Télécom, vilket innebär att villkoret om selektivitet är uppfyllt, i motsats till vad France Télécom hävdar.

6.1.3 Ekonomisk fördel som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen

(94) Det bör avgöras om de åtgärder som fastställer det ifrågavarande kompensationsbeloppet gynnar France Télécom. Frågan huruvida de ändringar som infördes i artikel 30 i 1990 års lag genom 1996 års lag utgör ett stöd, i det att de innebär en ekonomisk fördel för France Télécom, bör bedömas mot bakgrund av det aktuella pensionssystemets art och struktur och de effekter detta har lett till för France Télécom, och inte mot bakgrund av skälen för eller syftet med ändringarna. Syftet med att ändra 1990 års lag är alltså i princip inte viktigt för att bedöma dess effekter, i motsats till vad Republiken Frankrike hävdar.

Logiken i det tillämpliga pensionssystemet

(95) Att staten ombesörjer beräkning och utbetalning av pensionerna till France Télécoms tjänstemän är en följd av tillämpningen av civil- och militärpensionslagen, som är den enda som är tillämplig på de före detta tjänstemännen. Varken 1990 års lag eller 1996 års lag ändrade föreskrifterna för dessa tjänstemän eller principen att staten ska ombesörja betalningen av deras pensioner. Ombesörjandet verkar härröra från principen att tjänstemännen med denna status på ett självständigt sätt tjänat samhället i det allmännas intresse. Så är inte fallet när tjänstemännen arbetar för ett företag som levererar tjänster med vinstintresse med syftet att tjäna företagets intressen och vinst, i konkurrens med andra företag som erbjuder samma tjänster.

(96) Ur den synvinkeln utgör den motprestation till staten som föreskrivs i 1990 års lag – såväl i dess ursprungliga lydelse som efter ändringarna genom 1996 års lag – ett undantag från principen att den franska staten ska stå för pensionerna. Undantaget motiveras av arten och strukturen i det system som är tillämpligt på pensionerna till tjänstemän anställda vid France Télécom. Den franska staten ska nämligen i enlighet med civil- och militärpensionslagen beräkna och betala ut de beviljade pensionerna till France Télécoms tjänstemän som omfattas av de generella föreskrifterna för franska statstjänstemän och inte av civilrättsliga bestämmelser om socialförsäkring.

(97) Även utan motprestation från France Télécom skulle franska staten vara skyldig att hålla sitt livslånga åtagande till tjänstemän med denna status, om den inte ensidigt ändrar dessa åtaganden. I annat fall skulle det faktum att France Télécom övertog utbildade statstjänstemän från staten, utan att ersätta staten för de pensioner som utbetalats och kommer att utbetalas, ge företaget en uppenbar fördel.

(98) Eftersom de företag som konkurrerar med France Télécom inte har anställda tjänstemän som staten skulle ha motsvarade ekonomiska skyldigheter för, kan man inte överföra logiken i det lagstadgade systemet för finansiering av pensioner och motprestationer från France Télécom på konkurrenterna. Detta styrks ytterligare av det faktum att eftersom konkurrenternas personal har en annan status i fråga om riskerna för utebliven löneutbetalning som täcktes av de civilrättsliga bestämmelserna om socialförsäkring, verkar de franska myndigheterna anse att det i deras fall är motiverat med betalning av sociala avgifter för att täcka den risken. Men det är just denna status som Republiken Frankrike åberopar som skäl för att det skulle vara omotiverat att inkludera de risker som inte är gemensamma för tjänstemän och privatanställda i beräkningen av den motprestation som ska betalas av France Télécom till staten i enlighet med 1996 års lag.

(99) Det innebär att i fråga om de avgifter som betalats in på grundval av anställningen av privatanställd personal befinner sig dessa företag varken rättsligt eller i praktiken i en situation som kan jämföras med France Télécoms situation med avseende på dess tjänstemän, i motsats till vad Republiken Frankrike och France Télécom hävdar i sina synpunkter.

(100) Det finns heller ingen anledning att jämföra systemet med motprestation som tillämpas på France Télécom med det system som används för andra statliga organ med anställda tjänstemän, som Monnaie de Paris eller Office National des Forêts, vilka för vissa av sina verksamheter kan kvalificeras som företag enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, eller andra statliga organisationer med industriell eller kommersiell karaktär, som tidigare EDF eller GDF. EDF och GDF hade specifika pensionssystem som inte var anpassade till de statliga. EDF:s och GDF:s pensionssystem har för övrigt sedan dess anslutits till det allmänna systemet, även om det bör noteras att kommissionen kom fram till att det inte förelåg något stöd under förutsättning att anslutningen var finansiellt neutral för staten⁽⁵⁴⁾, vilket inte är fallet med 1996 års reform som det handlar om i detta ärende.

⁽⁵⁴⁾ Kommissionens beslut av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört till förmån för EDF samt el- och gasindustrin (K(2003) 4637 slutlig), artikel 2. (EUT L 49, 22.2.2005, s. 9).

- (101) Systemet med motprestation för statens pensionsutbetalningar till tjänstemän vid La Poste, före de ändringar som beskrivits och godkänts med förbehåll av kommissionen i la Poste-beslutet, har däremot också tillämpats på ett statligt företag som är jämförbart med en offentlig institution av industriellt och kommersiellt slag (*établissement public à caractère industriel et commercial* – EPIC) och systemet motsvarade också, i enlighet med 1990 års lag i dess ursprungliga lydelse, France Télécoms system, i den mån det föreskrev att företaget skulle betala dels en årlig ersättning till staten för de utbetalade tjänstemannapensionerna, dels de avgifter som avses i artikel L-134 i socialförsäkringslagen.
- (102) La Poste konkurrerar inte med France Télécom, en konkurrens som annars skulle snedvridas eller hota att snedvridas genom de fördelar som givits France Télécom, men logiken och bestämmelserna i pensionssystemet för France Télécoms tjänstemän före 1996 års reform var desamma som för det jämförbara system som tillämpades på La Poste under samma tid. Kommissionen har för övrigt i La Poste-beslutet konstaterat att reformen av pensionssystemet för statstjänstemän vid La Poste utgjorde ett statligt stöd, i motsats till vad Republiken Frankrike hävdar vad gäller France Télécom. Mer allmänt måste referenssituationen för att bedöma France Télécoms situation vara situationen för ett offentligt eller privat företag som i sin personal har anställda som behållit sin status som tjänstemän. Sådana företag skulle befinna sig i samma referenssituation som France Télécom. Det är därmed i förhållande till detta referenssystem som man kan bedöma om det föreligger ett statligt stöd till förmån för France Télécom.
- Ekonomiska fördelar*
- (103) Det kan inte heller styrkas att en åtgärd inte ger ett företag, i detta fall France Télécom, en fördel enbart på grund av att den kompenserar en viss nackdel som detta företag skulle ha haft tidigare, i motsats till vad som hävdats av Republiken Frankrike och France Télécom. Kommissionen har nyligen avvisat argumentet från en tidigare teleoperatör som konkurrerade med France Télécom och som menade att specifika sociala avgifter till pensionskydd, jämförbara med statstjänstemannapensioner som ärvts av tidigare bolagsformer och som skiljer sig från de civilrättsliga pensionerna för en del av personalen, kan motivera en minskning av operatörens sociala avgifter som är kopplade till pensionerna till denna personalkategori⁽⁵⁵⁾. I detta avseende har 1996 års lag, vilket framhölls av de franska myndigheterna under diskussionerna om lagförslaget, lagt en ny och tung kostnad på den franska staten för beräkning och utbetalning av pensioner till France Télécoms pensionerade tjänstemän. Samtidigt fick alltså 1996 års lag till effekt att minska den motprestation som France Télécom hela tiden hade betalat.
- (104) På grund av det lagstadgade beräkningssättet för arbetsgivarbidraget betalar France Télécom sedan den
- 31 december 1996 en mindre motprestation till staten än företaget skulle ha gjort om lagen inte hade införts. Eftersom arbetsgivarbidraget som införs genom lagen har befriande verkan återtog dessutom France Télécom omedelbart den 31 december 1996 de avsättningar företaget hade gjort i bokföringen för betalning av framtida åtaganden. Den pålaga som France Télécom befriades från var alltså varken ny, eftersom 1990 års lag återupptog den tidigare budgetmetoden, oförutsägbar, eftersom företaget hade gjort avsättningar för ändamålet, eller ett undantag från civilrättsliga bestämmelser om socialförsäkring, eftersom dessa inte är tillämpliga på den motprestation som betalades av France Télécom.
- (105) Från och med ikraftträdandet överförde 1996 års lag till franska staten skyldigheten att årligen bidra med så mycket medel att kostnaderna för finansiering av pensionerna till den berörda personalen fullständigt täcks. Storleken på det stöd som därmed beviljas genom 1996 års lag kan räknas fram, från lagens ikraftträdande, med hjälp av den årliga differensen mellan den motprestation som utgörs av arbetsgivarbidraget med befriande verkan som France Télécom betalar till franska staten och de avgifter företaget skulle ha betalat enligt 1990 års lag, enligt tabell 1, om den lagen inte hade ändrats, med avdrag för det särskilda schablonbidrag som betalades 1997.
- (106) Av de uppskattningar som lämnats av Republiken Frankrike och som läggs fram i skäl 40 framgår att vid tidpunkten för 1996 års reform och fram till dess att de finansiella förpliktelseerna till följd av den pålaga som den franska staten åtagit sig skulle upphöra, kunde de franska myndigheterna beräkna nettototalsumman av den nya pålagan till [...] miljarder euro fram till 2043, det år då statens finansiella förpliktelser gentemot de pensionerade tjänstemännen eller deras förmånstagare skulle upphöra. Det aktuella värdet av nettopålagan fastställdes till [...] miljarder euro 1996 efter avdrag för France Télécoms årliga bidrag (15,2 miljarder euro), de anställdas pensionsinbetalningar ([...] miljarder euro) och det särskilda schablonbidraget på 5,7 miljarder euro.
- (107) De belopp som beräknades vid tidpunkten för 1996 års reform stämde för övrigt ganska väl med den faktiska summan⁽⁵⁶⁾. Varken den motprestation som ålades France Télécom i form av årliga bidrag, eller engångsavgiften på 5,7 miljarder euro som betalades 1997, syftade till att sträva efter budgetneutralitet för franska staten, och fick inte heller den verkan. Om så hade varit fallet skulle det, med reservation för de försäkringsmatematiska hypotesernas korrekthet, ha funnits en ekvivalens

⁽⁵⁵⁾ Kommissionens beslut 2009/703/EG av den 11 februari 2009 om det statliga stöd C 55/07 som har genomförts av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland – Statlig garanti till BT plc, punkt 80 (EUT L 242, 15.9.2009, s. 21).

⁽⁵⁶⁾ Denna beräkning stämmer bara i den mån de många underliggande hypoteserna visar sig stämma i praktiken. Dessutom är den diskonteringsränta på 7 % som använts för France Télécoms pensioner mycket högre än exempelvis den på 3 % som Republiken Frankrike tillämpade – visserligen efter de händelser som ärendet gäller – vid reformen av systemet för pensionärer från el- och gasindustrin som var föremål för kommissionens beslut av den 16 december 2003 (ovannämnda beslut av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört till förmån för EDF samt el- och gasindustrin (K(2003) 4637)).

mellan kostnader och inkomster för hela perioden och därmed hade det inte förelegat någon ekonomisk fördel för France Télécom.

normala poster i ett företags budget, och det kan inte fastslås att de inte ökar engagemanget och produktiviteten hos personalen jämfört med konkurrenterna.

- (108) De franska myndigheterna var medvetna om att överföringen av kostnaderna för France Télécoms tjänstemannapensioner till statsbudgeten var en ny och tung påлага på staten som det särskilda schablonbidraget eller inkomsterna från försäljningen av en del av statens aktieinnehav i företaget bara delvis skulle täcka. De debatter som nämns i skäl 31 visar att franska staten 1996 inte var ute efter att helt och hållet kompensera den nya pålagan som den åtog sig inför framtiden, utan att dess syfte i stället var att ta på sig en ny börda och att det skulle vara företagets intresse som i första hand skulle tillgodoses i detta fall.
- (109) Det är uppenbart att även med andra försäkringsmatematiska hypoteser än de som den franska staten använt för att beräkna den nya pålagan som den åtagit sig och oavsett det särskilda schablonbidraget som betalades 1997, så har reformen medfört en betydande ekonomisk fördel i form av mindre arbetsgivaravgifter till pensionsystemet. Men eftersom det särskilda schablonbidraget eller engångsavgiften inte helt kunde täcka de kostnader som överförts till staten, utan i bästa fall minska dem något, och med beaktande av storleken på de summor det gäller, finns det ingen anledning att bekräfta korrektheten i de försäkringsmatematiska hypoteser som gjordes på den tiden eller riktigheten i de uppskattningar som följer av dessa för hela perioden fram till 2043.
- (110) Det finns vidare inget skäl att jämföra de ekonomiska fördelar som blir följden av France Télécoms minskade arbetsgivaravgifter med de påstådda nackdelarna till följd av anställningen av tjänstemän, som France Télécom yrkar med stöd av Republiken Frankrike. I varje fall har 1996 års lag inte ökat dessa påstådda nackdelar, eftersom den inte har medfört rekrytering av fler tjänstemän. Syftet med 1996 års lag var inte att befria France Télécom från en del av dess finansiella förpliktelser som kompensation för en påstådd nackdel till följd av lönekostnaderna eller för, som företaget säger, en lägre personalomsättning bland tjänstemännen.
- (111) Det är därför bara för fullständighetens skull som Republiken Frankrikes och France Télécoms argument om de påstådda nackdelarna med anställning av tjänstemän besvaras.
- Dagen innan den franska marknaden öppnades helt för konkurrens förfogade France Télécom över en utbildad och kompetent personal, och om företaget hade behövt byta ut denna personal i sin helhet hade det inte kunnat behålla sin ställning på marknaden, något som France Télécom undviker att nämna i sina skrivelser.
 - Lönekostnader och personalutbildningskostnader, som France Télécom anger som nackdelar, utgör
- Även om France Télécom inte har möjligheter att justera sina lönekostnader genom att genomföra en socialplan för att minska den berörda personalstyrkan, är det ändå tveksamt om en sådan plan, som enbart skulle gälla anställda med tjänstemannastatus, med tanke på deras kvaliteter, verkligen hade kunnat genomföras, eftersom det faktum att man slutade anställa tjänstemän 1997 och i stället använde sig av privatanställda skapade säkrare möjligheter för företaget att justera lönekostnaderna.
- Även om företaget använder en stor del av budgeten till att skapa incitament för tidiga avgångar bland den ifrågavarande personalen, skulle ändå företagets incitament och nytta av att inrätta en sådan mekanism ha varit mindre om inte en del av de finansiella förpliktelser som åvilade France Télécom hade överförts till staten genom 1996 års lag. Eftersom mekanismen skapar incitament till tidiga avgångar innebär den ju att det ekonomiska ansvaret för den berörda personalen överförs på staten tidigare. Utan 1996 års lag hade France Télécom fått fortsätta bära kostnaderna.
- (112) Som grundlöst framstår också de klagandes yrkande om beaktande av de konkurrensfördelar som France Télécom skulle ha på grund av sin tidigare monopolställning, eftersom det saknar koppling till frågan om det finns en ekonomisk fördel till följd av åtgärderna i fråga. De fördelar och nackdelar som hävdas har ingen faktisk koppling till frågan om utjämning av konkurrensvillkoren på telemarknaden när det gäller sociala avgifter.
- (113) Det är bara det särskilda schablonbidraget som föreskrivs i 1996 års lag som direkt har påverkat France Télécoms utgifter i förhållande till den referenssituation som har identifierats. Betalningen av det särskilda schablonbidraget har minskat omfattningen av det stöd som France Télécom har fått och kommer att få fram till dess att den ekonomiska börda som franska staten, med tillämpning av 1996 års lag, har åtagit sig upphör. Utan att det påverkar korrektheten i de försäkringsmatematiska metoder som den franska staten använde sig av, skulle beloppet av de pålagor som France Télécom befriats från utan schablonbidraget ha uppgått till 18,9 miljarder euro och inte [...] miljarder euro, i nettovärde 1996.
- Snedvridning eller hot om snedvridning av konkurrensen*
- (114) 1996 års lag har därför medgivit, och medger fortfarande, att France Télécom förfogar över större finansiella resurser för att bedriva verksamhet på de marknader där företaget är aktivt. Dessa resurser var alltså till följd av 1996 års lag större än de resurser som France Télécom förfogade över enligt 1990 års lag i dess ursprungliga lydelse. De telemarknader där France Télécom var

och är verksamt i hela Frankrike och i andra medlemsstater öppnades gradvis för konkurrens genom att de särskilda eller exklusiva rättigheterna progressivt avskaffades från och med 1988 och därefter fullständigt från och med 1998, med vissa specifika undantag. I Frankrike var marknaden helt öppen för konkurrens från och med 2002. När de juridiska hindren försvann kom andra operatörer in på marknaden och började konkurrera med France Télécom (och gör så fortfarande). Detta skedde före ikraftträdandet av de lagåtgärder som vidtogs 1990 och 1996 och som är föremålet för detta beslut.

(115) I och med att France Télécom befriades från skyldigheten att göra avsättningar för tjänstemannapersonalens framtida pensioner och fick en lägre årlig arbetsgivaravgift fick företaget ett bokslut med färre åtaganden och utgifter, och ökade därmed sin attraktionsförmåga för kapital utifrån, vilket försatte France Télécom i en gynnsammare situation än före 1996 års reform. Eftersom France Télécom befriats från en kostnad som man tidigare haft på den franska marknaden kunde företaget nu lättare utöka sin verksamhet till andra medlemsstaters marknader som nyligen öppnats för konkurrens, vilket man också gjorde, såsom beskrivs i skälen 48–50.

(116) Härav följer att kostnadslättnaden för France Télécom på grund av beräkningsmodellen för den motprestation som ska betalas till franska staten för att den ska bära kostnaderna för France Télécoms tjänstemannapensioner snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen mellan France Télécom och de nya operatörerna i Frankrike och de andra medlemsstaterna där France Télécom är verksamt.

6.1.4 Påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(117) De marknader som France Télécom är verksamt på i Frankrike har gradvis öppnats för konkurrens sedan 1988 och är därmed i stor utsträckning öppna för handel mellan medlemsstater. Direktiv 96/19/EG syftade till en fullständig liberalisering av telekommunikationssektorn från och med den 1 januari 1998. Operatörer som delvis ägs av företag i andra medlemsstater än Frankrike har därmed etablerat sig där. Vissa av marknadens delar rör internationell kommunikation mellan medlemsstaterna. Likaså säljer France Télécom via sina dotterbolag elektroniska kommunikationstjänster i andra medlemsstater, bland annat Spanien, Belgien och Förenade kungariket.

(118) Under dessa förhållanden kan en åtgärd som minskar France Télécoms allmänna rörelsekostnader och driftkostnader, och därigenom frigör resurser som företaget kan förfoga över för att investera, förbättra sina kommersiella erbjudanden i Frankrike eller etablera sig i andra medlemsstater påverka handeln mellan medlemsstaterna.

6.1.5 Slutsatser angående förekomsten av ett stöd enligt vad som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget

(119) Av ovanstående följer att genom att minska det arbetsgivarbidrag till staten som utgör motprestation för pensionsutbetalningarna som föreskrivs i 1990 års lag i dess ursprungliga lydelse och genom att ersätta den med den motprestation som fastställs i 1996 års lag, har Republiken Frankrike, eftersom den sistnämnda motprestationen är mindre än den föregående, med egna medel givit France Télécom ett stöd som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna enligt vad som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget, genom den överföring av kostnaderna som införs genom 1996 års lag.

(120) Det ska följaktligen granskas om detta stöd kan anses vara förenligt med den inre marknaden.

6.2 Alternativa rättsliga grunder för stödets förenlighet

(121) Kommissionen konstaterar att Republiken Frankrike inte har åberopat artikel 106.2 i EUF-fördraget som grund för det ifrågavarande stödets förenlighet.

(122) De undantag som anges i artikel 107.2 i EUF-fördraget, om stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser eller stöd till vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland, saknar uppenbarligen relevans i detta fall.

(123) Vad beträffar undantagen enligt artikel 107.3 i EUF-fördraget konstaterar kommissionen att stödet i fråga inte är avsett att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning och att det inte utgör ett viktigt projekt av europeiskt intresse eller syftar till att avhjälpa en allvarlig störning i Frankrikes ekonomi. Det är inte heller avsett att främja kultur och bevara kulturarvet.

(124) Det är därför bara artikel 107.3 c i EUF-fördraget som skulle kunna tillämpas för att bedöma stödets förenlighet,

6.3 Stödets förenlighet med avseende på artikel 107.3 c i EUF-fördraget

(125) Enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget kan följande anses förenligt med den inre marknaden: "stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset".

(126) För att ett stöd ska kunna anses vara förenligt med den inre marknaden med motiveringen att det underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, ska det bidra till att förbättra det sätt på vilket näringsverksamheten utövas. Ett stöd är bara förenligt enligt artikel 107.3 c om det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. I sin bedömning fäster kommissionen särskild vikt vid kriterierna nödvändighet och proportionalitet ⁽⁵⁷⁾.

(127) Inledningsvis och med beaktande av de tvivel som kommissionen tagit upp i sitt beslut om att inleda förfarandet, konstateras att Republiken Frankrike har krävt France Télécom på ett tillräckligt stort belopp, som motsvarar den återvinning av stöd som kommissionen krävde i sitt beslut om tillämpning av bolagsskatt på France Télécom ⁽⁵⁸⁾. Efter domstolens fastställande av förstainstansrättens dom med avslag på överklagande av beslutet ⁽⁵⁹⁾, anser kommissionen att Republiken Frankrike har vidtagit de åtgärder som krävs för att verkställa sina skyldigheter enligt beslutet. Eftersom den korrekta återvinningen av de stöd som givits med tillämpning av bolagsskatten eliminerar den ekonomiska fördel som France Télécom skulle haft på grund av detta finns ingen anledning att granska effekterna av en eventuell kumulation med det stöd som detta ärende gäller.

(128) Vidare bör det noteras att i motsats till investeringskostnader är ett företags sociala kostnader återkommande driftkostnader och att ett stöd som minskar dessa utgör ett driftstöd till företaget, vars förenlighet med marknaden, enligt domstolens rättspraxis, ska bedömas mycket restriktivt av kommissionen.

6.3.1 Stödets förenlighet med det gemensamma intresset

(129) I detta fall kan den stödåtgärd som tillämpats sedan 1997 betraktas som avsedd att underlätta utvecklingen av näringsverksamheten tillhandahållande av elektroniska kommunikationstjänster i samband med den fullständiga liberaliseringen av dessa marknader. 1996 års lag antogs tillsammans med lag nr 96-659 av den 26 juli 1996 om reglering av telekommunikationer, som införlivade Frankrikes skyldigheter enligt EU-rätten och i synnerhet direktiv 96/19/EG i fransk lag.

(130) I detta avseende är målet med 1996 års lag, i den delen som gäller betalning av en ekonomisk motprestation till

franska staten, att utjämna nivåerna på de lönebaserade obligatoriska sociala avgifterna och skatterna mellan France Télécom och de övriga företagen inom telesektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om socialförsäkring. Det alternativ som använts, dvs. en stödåtgärd inriktad direkt och uteslutande på metoden att fastställa France Télécoms arbetsgivarbidrag, framstår som adekvat för att uppnå det önskade målet.

(131) En stödåtgärd som syftar till att minska de löpande sociala kostnader som France Télécom hade under en period då tillhandahållandet av en tjänst under monopol för den övervägande delen av företagens verksamheter inte krävde något effektivt ekonomiskt beteende kan, i ett annat konkurrenssammanhang, bidra till att förbättra det sätt på vilka de tjänster som företaget tidigare hade monopol på levereras, under förutsättning att de konkurrerande företagens avsättning av resurser till deras motsvarande sociala kostnader inte innebär någon snedvridning av den konkurrens som grundas på meriter. Nedan följer visserligen några reservationer angående det adekvata i vissa av lagens bestämmelser i förhållande till syftet med den. Men kommissionen ifrågasätter varken dess legitimitet eller förenlighet med det gemensamma intresset att utveckla marknaderna för elektroniska kommunikationstjänster med en effektiv konkurrens, genom att bidra till tekniska framsteg och ekonomisk tillväxt inom branschen.

6.3.2 Stödåtgärdens nödvändighet

(132) Den övre gräns för antalet tjänstemän vid France Télécom som infördes genom att 1996 års lag förbjöd nyrekrytering efter den 1 januari 2002 skulle oundvikligen ha lett till en betydande ökning av pensionskostnader för France Télécom i förhållande till antalet fortfarande yrkesverksamma tjänstemän. Eftersom företaget inte längre kunde rekrytera statstjänstemän, vilket för övrigt är förståeligt med tanke på att leveransen av de ifrågasvarande tjänsterna numera är konkurrensumsatt, hade France Télécom tvingats bära en större börda för pensionsutbetalningar för den berörda personalen än vad konkurrenterna var och är tvungna att bära. Åtagandet att betala en motprestation till franska staten i enlighet med de ursprungliga bestämmelserna i 1990 års lag gällde för övrigt inte bara för de tjänstemän som var aktiva på den konkurrensumsatta marknaden 1990 och därefter, utan även tjänstemän som redan 1990 var pensionerade från post- och telekommunikationsministeriet.

(133) Nivån på det bidrag som France Télécom skulle ha behövt betala om man inte ändrat bestämmelserna i 1990 års lag skulle ha legat på 77 % av de indexreglerade bruttolönerna för de aktiva tjänstemännen 2010, enligt Republiken Frankrikes beräkningar. Denna nivå kan jämföras med nivån [...] % som skulle möjliggöra lika konkurrensvillkor för gemensamma och icke gemensamma

⁽⁵⁷⁾ Dom av den 7 juni 2001 i mål T-187/99, Agrana Zucker och Stärke AG mot kommissionen, REG 2001, s. II-1587, punkt 74.

⁽⁵⁸⁾ Se fotnot 33.

⁽⁵⁹⁾ Dom av den 30 november 2009 i de förenade målen T-427/04 och T-17/05, Republiken Frankrike och France Télécom SA mot kommissionen, REG 2009, s. II-4315. Dom av den 8 december 2011 i mål T-81/10, France Télécom mot kommissionen (ännu inte offentliggjord).

risker mellan France Télécom och dess konkurrenter. I absoluta värden skulle skillnaden motsvara omkring [...] miljoner euro årligen över den nivå som skulle garantera lika konkurrensvillkor. Om man inte i lagen hade skrivit in att arbetsgivarbidraget i fortsättningen skulle ha befriande verkan, hade dessutom France Télécom tvingats fortsätta hantera ett behov som ökat avsevärt jämfört med avsättningarna på 3,6 miljarder euro som gjordes redan 1996.

- (134) I detta avseende är de klagande parternas invändningar att France Télécom sedan 1996 har kunnat hantera en betydligt större ekonomisk skuld än den pålaga den franska staten övertagit inte relevant, eftersom de saknar anknytning till den fråga som granskas. Även om den ökning av ekonomiska skulder som France Télécom tagit på sig sedan 1996 och de belopp som det hittills är fråga om verkar motsäga franska statens påstående om att det förelåg risk för konkurs om man fortsatt följa systemet enligt 1990 års lag, framstår stödåtgärden som nödvändig inför framtiden för att France Télécom ska kunna konkurrera på de berörda marknaderna på grundval av sina meriter, utan att hindras av bördan av ärvda sociala kostnader som konkurrenterna slipper.
- (135) Invändningarna från de klagande parterna och teleoperatören om att det behövs en övergripande utvärdering för att bedöma behovet av stödet i förhållande till andra fördelar som France Télécom hade genom sin monopolställning saknar grund. Det stämmer att France Télécom sedan 1996 har behållit en stark ställning på många av de tjänstemarknader där företaget är verksamt i Frankrike, särskilt på grund av de nätverkseffekter som kännetecknar kommunikationsmarknaderna. Likaså har France Télécom utökat sin närvaro på marknaderna i andra medlemsstater och förvärvat starka positioner i bland annat Polen och Spanien. Men som teleoperatören indirekt framhåller i sina synpunkter omfattas France Télécom, på grund av sin dominerande ställning enligt artikel 102 i EUF-fördraget eller sin betydande ställning på marknaden enligt den gällande EU-lagstiftningen om elektroniska kommunikationstjänster⁽⁶⁰⁾, av särskilda asymmetriska förpliktelser som inte åligger konkurrenterna med svagare ställning på marknaden.
- (136) Dessa förpliktelser, exempelvis i fråga om tillträde till företagets nät, kostnadsorienterad prissättning och avhållsamhet från kommersiella beteenden som är tillåtna för

ett företag utan dominerande ställning, syftar just till att se till att den dominerande ställning som France Télécom ärvt från sin tidigare monopolställning inte ska skada konkurrensen. De särskilda rättsakterna, som utformats och regelmässigt tillämpats av de nationella reglerande myndigheterna och kommissionen⁽⁶¹⁾, är mer målinriktade och effektivare för att åtgärda de eventuella fördelar som France Télécom fortfarande åtnjuter till följd av det tidigare monopoliet och som de klagande åberopat.

- (137) Det statliga stöd som är föremålet för detta förfarande framstår också i princip som nödvändigt för att uppnå ett gemensamt intresse genom att förbättra konkurrensvillkoren i samband med pensionskostnaderna och därmed tillhandahållandet av elektroniska kommunikationstjänster.

6.3.3 Stödåtgärdens proportionalitet

- (138) Den finansiella ersättning till staten som infördes genom 1990 års lag som motprestation för beräkning och betalning av pensioner är specifik för France Télécom och ensam i sitt slag. Den princip om fullständig återbetalning som ursprungligen föreskrevs i 1990 års lag ersattes av ett annat system för att bestämma hur stora belopp som skulle betalas till staten som motprestation från och med 1996. I teorin fanns det flera alternativa metoder för att beräkna hur stort arbetsgivarbidrag France Télécom skulle betala, ned till att staten skulle stå för hela kostnaden utan ersättning. Motprestationen beräknas sedan 1997 på grundval av vissa kostnader som belastar konkurrerande företag inom sektorn. För att avgöra om stödet står i proportion till det fastställda målet bör man därför granska om den referens för fastställande av motprestationen som föreskrivs i 1996 års lag är objektiv och välgrundad.
- (139) I andra förfaranden i samband med lättnader av pensionskostnader för tjänstemän vid tidigare monopolinnehavare inom telesektorn, nämligen OTE i Grekland och BT plc i Förenade kungariket, har kommissionen särskilt granskat om dessa företag betalade sociala avgifter som motsvarade konkurrenternas, för att kunna avgöra att det stöd som beviljades dessa operatörer var förenligt respektive oförenligt med den inre marknaden enligt

⁽⁶⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33); Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) (EGT L 108, 24.4.2002, s. 7); kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 249, 17.9.2002, s. 21).

⁽⁶¹⁾ När det gäller den franska reglerande myndigheten ARCEP:s förordningar finns kommissionens ställningstaganden till de anmälda förslagen sedan 2003 tillgängliga på webbadressen: <http://circa.europa.eu/Public/irc/infso/ecctf/library?l=/commissionsdecisions&vm=detailed&sb=Title>. Kommissionens beslut av den 16 juli 2003 i ärende COMP-38.233 om sanktionsåtgärder mot France Télécoms dåvarande dotterbolag Wanadoo för missbruk av dominerande ställning, finns på webbadressen: http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/case_details.cfm?proc_code=1_38233. Överklagandet av förstainstansrättens dom avvisades den 2 april 2009 av domstolen, i mål C-202/07 P, France Télécom mot kommissionen, REG. s. I-2369.

artikel 107.3 c i EUF-fördraget⁽⁶²⁾. Kommissionen konstaterar dock i detta fall att de bidrag med befriande verkan som France Télécom betalar varje år och som föreskrivs i 1996 års lag inte kan garantera att företagets sociala kostnader motsvarar konkurrenternas. Den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor (*taux d'équité concurrentielle*, TEC) har inte uppnåtts.

(140) Frankrike och France Télécom återoppar dock det särskilda schablonbidrag på 5,7 miljarder euro som France Télécom betalade 1997 med tillämpning av 1996 års lag. Schablonbidragets belopp fastställdes 1996 för att under en tioårsperiod kompensera de extrakostnader som 1996 års lag skulle innebära för staten, med beaktande av bokföringstekniska avsättningar som France Télécom hade gjort och som företaget kunde återta under räkenskapsåret 1996–1997. Det särskilda schablonbidraget bestod av följande två delar:

— Ett belopp på 3,6 miljarder euro motsvarande de avsättningar France Télécom hade gjort fram till 1996 för att kunna möta de framtida pensionskostnader för tjänstemän som man då kunde förutse.

— Ett belopp på 2,1 miljarder euro (nedan kallat *det kompletterande beloppet*), som både i de offentliga myndigheternas prognoser och i realiteten motsvarar de sociala nettokostnaderna för utbetalning av pensioner som staten skulle stå för under tioårsperioden mellan 1997 och 2006, till följd av att kostnadsansvaret för pensioner till tjänstemän inom telesektorn överfördes till staten.

(141) Eftersom schablonbeloppet 5,7 miljarder euro aldrig har varit avsett att kompensera att den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor inte har uppnåtts mellan France Télécom och dess konkurrenter, saknas det grund för att väga denna summa mot de årliga bidrag med befriande verkan som skulle ha behövt betalas av France Télécom för att man skulle uppnå en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor.

(142) Däremot framgår det av granskningen av de parlamentariska debatterna att det kompletterande beloppet på 2,1 miljarder euro var avsett att täcka överföringen av kostnaderna mellan 1997 och 2006 och därmed i praktiken eliminera effekterna av stödet under en tioårsperiod. France Télécoms finansiella ansträngning, netto, för detta kompletterande belopp bestod alltså i att under en tioårsperiod finansiera de extrakostnader som reformen innebär för franska staten.

⁽⁶²⁾ Kommissionens beslut 2008/722/EG av den 10 maj 2007 om statligt stöd C 2/06 som Grekland planerar att genomföra till förmån för OTE (EUT L 243, 11.9.2008, s. 7), punkt 137. Ovan nämnda kommissionens beslut 2009/703/EG av den 11 februari 2009 om det statliga stöd C 55/07 som har genomförts till förmån för BT plc, punkterna 72, 81–82, och 98.

(143) För övrigt omfattar det särskilda schablonbidraget återtagandet av de bokföringstekniska avsättningarna fram till 1996 som därmed blivit irrelevanta. De avsättningar som återtagits av staten hade gjorts av France Télécom för att möta kostnaderna för de framtida pensionerna och återtagandet eliminerar effekterna av stödet för den period av pensionsutbetalningar som avsättningarna kan täcka.

(144) Emellertid hänvisar 1996 års lag till ett särskilt och unikt bidrag som ska dras av från de kostnader som överförs till staten under denna period, utan att de tillämpliga bestämmelserna i vare sig finanslagen eller efterföljande dekret anger vilket belopp som skulle bli följden av bestämmelserna. I artikel 6 i 1996 års lag föreskrivs att det särskilda schablonbidraget betalas som en motprestation för statens åtagande att beräkna och betala ut pensioner som beviljats personal som är statstjänstemän. Det är därför hela det särskilda schablonbidragets belopp som ska beaktas i analysen av reformen.

(145) Eftersom France Télécom i och med betalningen av det särskilda schablonbidraget har täckt kostnaderna för pensioner till pensionerade teletjänstemän och avgiften för kompensation mellan system för en period på omkring femton år har effekterna av stödet neutraliserats. France Télécom har därmed genom betalningen av det särskilda bidraget neutraliserat effekterna av stödet under den perioden. Det är därför motiverat att France Télécom under den perioden inte föreläggs att uppfylla villkoren för stödets förenlighet och följaktligen inte betalar det årliga bidrag som krävs för att uppnå en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor som inbegriper de risker som inte är gemensamma med de privatanställda.

(146) Etapperna i detta resonemang ska granskas i detalj.

Nivån som garanterar lika konkurrensvillkor har inte uppnåtts

(147) De årliga bidragen med befriande verkan som France Télécom betalat sedan 1996 medger inte att en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor uppnås, vilket också framhölls i beslutet om att inleda förfarandet. Detta beror på att den avgiftsnivå som pålades France Télécom bara omfattar de avgifter som motsvarar risker som är gemensamma för privatanställda och statstjänstemän, och därför inte omfattar avgifter som motsvarar icke gemensamma risker, som risken för arbetslöshet och risk för att lönerna inte kan betalas ut vid likvidation eller konkurs.

(148) Det framgår av tabell 4 att det faktum att endast gemensamma risker beaktades vid beräkningen av det bidrag som France Télécom skulle betala medförde en betydande skillnad mellan den motprestation som France Télécom betalar till staten och de summor företaget skulle ha betalat om bidraget hade fastställts i syfte att garantera

helt lika konkurrensvillkor och beräknats på grundval av konkurrenternas avgifter. Därmed uppfyller den stödåtgärd som är följden av lagen inte proportionalitetsprincipen. För att stödet ska kunna uppfylla den principen och för att uppnå det berättigade syftet att förbättra konkurrensvillkoren genom att utjämna beräkningsmetoderna för pålagorna på de företag som är aktiva på de berörda telemarknaderna i Frankrike, borde det stöd som beviljats France Télécom med tillämpning av 1996 års lag ha utjämnat avgifterna, och bör också i framtiden göra detta, genom att man i beräkningen även tar med avgifter gällande de risker som inte är gemensamma för de två personalkategorierna.

- (149) Republiken Frankrikes argument om att statstjänstemännen inte omfattas av vissa risker och att det därför inte är berättigat att betala för dessa risker, kan i detta avseende inte godtas. För det första är det tack vare statliga åtgärder som dessa risker inte föreligger, och därmed är det inte rätt att France Télécom har ekonomisk fördel av detta. Det är t.ex. på grund av franska statens åtagande gentemot de aktiva tjänstemännen hos France Télécom och på grund av att staten är sin egen försäkringsgivare som de inte omfattas av risken att lönerna inte kan betalas ut vid likvidation eller konkurs. Men risken att France Télécom eller någon av dess konkurrenter går i konkurs kan inte uteslutas. I båda fallen rör det sig om en fördel som inte givits företaget, utan direkt till företagets anställda. Lönegarantin träder i kraft efter det att företaget har upphört. Till skillnad från France Télécom måste dock ett konkurrerande företag betala en avgift för att de anställda ska omfattas av lönegaranti om företaget upphör. Det är därför inte motiverat att ge France Télécom en fördel i form av mindre arbetsgivaravgift eller, som i detta fall, i form av att denna risk utesluts ur beräkningsgrunden för France Télécoms bidrag.
- (150) Vidare, och mer grundläggande, så var själva syftet med 1996 års reform, vars logik inte verkar ha dragits till sin spets, att utjämna konkurrensvillkoren i fråga om sociala avgifter och skatter mellan alla konkurrenter inom sektorn, oberoende av statusen för deras personal och av att France Télécom faktiskt hade en skyldighet att ansluta sig till och bidra till de behöriga förvaltningsorganen. Det är just denna strävan efter utjämning av konkurrensvillkoren som kan innebära att den granskade åtgärden är förenlig med den inre marknaden. Frågan om France Télécoms personal var utsatt för dessa risker eller ej är alltså inte relevant i sammanhanget.
- (151) Sammanfattningsvis kan överföringen av ett nettobidrag till staten för att minska dess kostnader för pensioner bara vara förenligt med proportionalitetsprincipen om det innebär en utjämning av konkurrensvillkoren. France Télécom har dock inte försatts i en situation med helt lika villkor med företagen i branschen när det gäller sociala avgifter för löntagarna, eftersom vissa sociala avgifter och skatter inte har tagits med i beräkningen av det årliga bidraget.
- Det är inte motiverat att jämföra otillräckligheten i det bidrag med befriande verkan som France Télécom betalat sedan 1997 med det särskilda schablonbidrag som France Télécom betalat till staten*
- (152) I motsats till vad Republiken Frankrike och France Télécom hävdar, är det heller inte motiverat att beakta särskilda schablonbidrag på 5,7 miljarder euro som France Télécom betalade 1997 och sätta beloppet i förhållande till otillräckligheten i bidraget med befriande verkan från France Télécom.
- (153) Kommissionen måste i varje situation fastställa om tillämpningsvillkoren för undantaget i artikel 107.3 c i EUF-fördraget föreligger, utan hänsyn till kommissionens tidigare beslutspraxis, om det finns en sådan ⁽⁶³⁾.
- (154) I varje fall skiljer sig den reform det är fråga om här avsevärt och i flera hänseenden från den reform som avses i La Poste-beslutet ⁽⁶⁴⁾, som de franska myndigheterna vill hänvisa till.
- (155) I motsats till den reform som La Poste-beslutet gällde och som Republiken Frankrike och France Télécom hänvisar till skedde reformen av finansieringen av pensioner till tjänstemän vid France Télécom i början av liberaliseringen av France Télécoms verksamhetsmarknader i unionen.
- (156) Det framstår för övrigt som om France Télécom dragit fördel av denna liberalisering genom att etablera sig på andra medlemsstaters marknader, inte bara tack vare ombildningen till aktiebolag utan även delvis tack vare att företaget har kunnat stryka pensionsåtaganden från sin balansräkning och tack vare minskade potentiella kostnader som en följd av reformen. Denna lättnad av åtaganden från balansräkningen har gjort det möjligt för France Télécom att öka sin solvens och sin lånekapacitet. Det framgår av de uppgifter om France Télécoms skulder som de klagande lämnat i sina synpunkter, och som inte bestridits av Republiken Frankrike vad gäller beloppen, att France Télécoms nettoskuld ökade från 19,2 miljarder euro 1997 till 83 miljarder euro 2002.
- (157) Bakgrunden till denna betydande skuldökning kan vara en investeringspolitik för expansion till de övriga medlemsstaternas marknader som möjliggjorts av liberaliseringen. Dock kvarstår att det frigörande av medel som krävdes delvis har möjliggjorts av lättnaden av pensionskostnader på ett nettobelopp av [...] miljarder euro som

⁽⁶³⁾ Se bland annat förstainstansrättens dom av den 15 juni 2005 i mål T-171/02, Regione autonoma Sardegna mot kommissionen, punkt 177.

⁽⁶⁴⁾ Se fotnot 32.

- överfördes till staten 1996. Synpunkterna från teleoperatören (vilka tas upp i skäl 68) som går ut på att stödet har gjort det möjligt, om än indirekt, för France Télécom att finansiera sin internationella expansion, saknar därmed inte grund.
- (158) Däremot är inte alla marknader för posttjänster där franska La Poste kan vara verksamt i unionen öppna för konkurrens ännu och kommer inte att vara det förrän 2012, dvs. sex år efter reformen av finansiering av pensioner vid La Poste⁽⁶⁵⁾. Stödet till France Télécom på de helt öppna marknaderna har därför en mer konkurrens-hämmande effekt än stödet till La Poste. Det finns alltså inte någon total parallell när det gäller villkoren för stödets förenlighet, eftersom det rör sig om olika konkurrenssituationer på marknader där det också förelåg skillnader med avseende på prioritering av liberalisering på EU-nivå och konkurrenskraft i ekonomin. Därav följer att kriteriet gemensamt intresse som avses i artikel 107.3 c i EUF-fördraget inte nödvändigtvis ska bedömas lika i de två fallen.
- (159) Dessutom var La Postes ekonomiska situation och därmed dess förmåga att expandera till utländska marknader eller stärka sin position på den franska marknaden inte jämförbar med France Télécoms. Som framhölls i La Poste-beslutet skulle La Poste utan 2006 års reform, på grund av övergången till nya redovisningsstandarder, tvingats att i sina räkenskaper göra avsättningar för det åtagande mot staten som företaget dittills gjort utanför balansräkningen med ett belopp på 76 miljarder euro⁽⁶⁶⁾. Till skillnad från La Poste gjorde France Télécom avsättningar i sin bokföring för att möta framtida åtaganden utan reformen, vilket gör att företagets finansiella situation objektivt skiljer sig åt.
- (160) Likaså skulle avsaknaden av en reform för France Télécom och en fortsatt tillämpning av det system som infördes med 1990 års lag medfört en ökning av pensionskostnaderna som skulle ha blivit betydande från och med 2005–2007 enligt den tidens prognoser som beskrivs i skäl 30, vilket styrks av de resultat man fått fram i efterhand och som framgår av tabell 3. Vid tidpunkten för denna reform skulle en fortsättning av den lag som då var tillämplig på La Poste inneburi en årlig extra kostnad på omkring [...] miljoner euro för la Poste⁽⁶⁷⁾.
- (161) Det kan alltså inte konstateras att de två företagens situation enligt den lag som gällde före de båda respektive reformerna var liknande, och att reformernas effekt på konkurrensen följaktligen också var det. Fakta visar på motsatsen. Därmed är det ogrundat att en granskning skulle leda till liknande slutsatser i de båda fallen.
- (162) I La Poste-beslutet fanns det för övrigt tillräckliga skäl för att anse att det särskilda schablonbidraget i framtiden kunde återanvändas som en förskottsbetalning av bidragen med anknytning till den justerade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor. Dessa skäl saknas i det aktuella ärendet. Villkoret om återanvändning av La Postes särskilda schablonbidrag fastställdes nämligen efter det att kommissionen inlett det formella granskningsförfarandet och ifrågasatt undervärderingen av det bidrag med befriande verkan som skulle krävas för att komma upp i en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor.
- (163) Även om de franska myndigheterna inte uttryckligen medgivit det, var alltså användningen av det särskilda schablonbidraget i La Poste-beslutet i stor utsträckning resultatet av en förhandling mellan kommissionen och medlemsstaten med syftet att se till att bidraget med befriande verkan skulle garantera en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor. I dessa förhandlingar var de franska myndigheternas utgångspunkt, som framställs i deras anmälan av den 23 juni 2006, efter de första kontakterna i ärendet i december 2005, att det särskilda schablonbidraget som föreslagits för La Poste inte var nödvändigt för att garantera lika konkurrensvillkor, till skillnad från förslaget om den planerade reformen av det årliga bidraget.
- (164) Kommissionens beslut innebar därför inte ett godkännande av en reform som redan trätt i kraft, vilket France Télécom verkar hävda. Anmälan och beslutet om att inleda förfarandet av den 12 oktober 2006 kom nämligen före antagandet av lag nr 2006–1771 av den 30 december 2006 (korrigerande finanslag för 2006) som fastställer det särskilda bidragets belopp. Förhandlingarna gällde flera aspekter av reformen, och bland annat beaktandet av den fördel som den tidigare anmälda reformen hade kunnat innebära, den planerade beräkningsgrunden för bidragsnivån och metoder för att beakta La Banque Postales särdrag i förhållande till postverksamheten och den berörda personalen. Förhandlingarna genomfördes och det var först i de franska myndigheternas synpunkter av den 8 juni 2007 som dessa myndigheter godkände metoderna för betalning av det särskilda bidraget inom

⁽⁶⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/6/EG av den 20 februari 2008 om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster (EUT L 52, 27.2.2008, s. 3). En del av marknaden är öppen sedan den 30 december 2010.

⁽⁶⁶⁾ Ovannämnda La Poste-beslutet, se fotnot 32, punkterna 35–36, 167 och 169.

⁽⁶⁷⁾ Ovannämnda La Poste-beslutet, se fotnot 32, punkt 169.

ramen för en övergripande överenskommelse om reformen, och därmed reviderade den ståndpunkt man antagit i fråga om det särskilda schablonbidraget och beräkningsmetoden för de framtida årliga bidragen.

- (165) Till skillnad från det statliga organet för förvaltningen av France Télécoms bidrag, som genom bestämmelserna i 1997 års finanslag styrdes av strikta regler om de årliga utbetalningarna till staten, var det statliga förvaltningsorgan som förvaltade La Postes särskilda bidrag inte bundet av specifika regler⁽⁶⁸⁾. Eftersom det rörde sig om ett särskilt bidrag som skulle betalas och som inte var öronmärkt kunde kommissionen konstatera att Republiken Frankrike kunde ha minskat det särskilda bidragets belopp och ökat de årliga bidragen från La Poste i motsvarande grad.
- (166) Man kan vidare konstatera att i 1996 års lag fastställs beräkningen av det årliga bidrag som regelbundet betalas in till staten som motprestation för pensionerna till tjänstemännen, utan att det är tal om att beakta risker som inte är gemensamma för tjänstemän och privatanställda. I det avseendet har domstolen och förstainstansrätten, i fråga om den bolagsskatt som France Télécom skulle betala, förklarat att en kostnadslättnad inte kan kompenseras genom åläggandet av en specifik påлага av annat slag, särskilt när medlemsstaten, i detta fall Republiken Frankrike, inte har visat att de tidigare beskattningsmetoderna införts för att därefter genomföra en lägre beskattning enligt en annan skatteordning⁽⁶⁹⁾.
- (167) Kommissionen kan inte bortse från att avsikten med det särskilda schablonbidraget som betalades redan 1997 var att delvis kompensera den franska staten för den ekonomiska börda som pålagts den genom 1996 års lag, vilket också uttryckligen sägs i artikel 6 i den lagen.
- (168) Det följer också av innehållet i rapporten till senaten som nämns i skäl 27 att lagstiftaren vid fastställandet av det särskilda bidraget inte strävat efter att beakta, och än mindre kompensera, skillnaden mellan de årliga bidragen från France Télécom och de relativt högre bidragen från företagets konkurrenter. Tvärtom har lagstiftaren avsiktligt ålagt France Télécom att betala årliga avgifter som inte täcker de risker som inte är gemensamma för de två personalkategorierna (tjänstemän och andra) och detta utan att man gjort någon koppling mellan valet att göra så och betalningen av det särskilda bidraget 1997.

⁽⁶⁸⁾ Jämför bilaga 37 om "Les Régimes Sociaux et de Retraite – Pensions", nr 1198 (kapitel II-2 B-3) till rapport till nationalförsamlingen nr 1127 om förslaget till 2008 års finanslag av Gilles Carrez.

⁽⁶⁹⁾ Dom av den 30 november 2009 i de förenade målen T-427/04 och T-17/05, Frankrike och France Télécom SA mot kommissionen, REG 2009 s. II-4315, punkterna 215 och 217. Domstolen avvisade överklagandet mot den domen (dom av den 8 december 2011 i mål C-81/10 P, France Télécom, se särskilt punkterna 43 och följande).

- (169) Den kostnad som schablonbidraget innebar för France Télécom betalades in som allmän inkomst i statsbudgeten, placerades hos förvaltningsorganet och förbrukades. Under dessa omständigheter kan kommissionen därför inte helt eller delvis, fiktivt och i efterhand öronmärka det redan förbrukade särskilda schablonbidraget till ett syfte som fullständigt skiljer sig från vad de franska myndigheterna har använt det till och som inte föreskrivs i lagen, nämligen kompensation för att man inte beaktat risker som inte är gemensamma för privatanställda och statstjänstemän. Schablonbidraget har alltså inte inrättats med tanken att inom ramen för ett annat lagstadgat system fullständigt likställa France Télécoms årliga avgifter med konkurrenternas.
- (170) Av samma skäl och på grund av de regler om förvaltning och utbetalning till statsbudgeten som föreskrivits i finanslagarna sedan 1997 och som hittills har genomförts, kan Republiken Frankrikes påståenden och beräkningar, som syftar till att visa att 1996 års reform hittills lett till ett avsevärt överskott för staten, inte godtas.
- (171) Med beaktande av det behöriga förvaltningsorganets metoder för förvaltning och utnyttjande av det särskilda schablonbidraget från France Télécom, i enlighet med finanslagarna, och med beaktande av de sifferuppgifter som lämnats av Republiken Frankrike om de faktiska utbetalningarna sedan 1997, vilka beskrivs i skälen 36 och 37 och i tabell 3, finns anledning att konstatera att de inkomster som Republiken Frankrike vill åberopa, med en placering som skapar ränteintäkter på 7 %, aldrig har existerat.

[...]. Detta påstående återspeglar heller inte de franska myndigheternas verkliga beteende. Enligt de förvaltningsregler som fastställts i finanslagarna efter inrättandet av förvaltningsorganet, har detta inte genererat sådana inkomster, vilket för övrigt inte heller var planerat, och det har inte skapats ränteintäkter. Tvärtom skulle förvaltningsorganets resurser vara helt förbrukade den 31 december 2011. De skulle ha varit förbrukade tidigare om de hade varit öronmärkta för finansieringen av 1996 års reform – vilket Republiken Frankrike för övrigt bestrider att de var – även om man räknar med de ytterligare inkomsterna av bolagsskatten, som de franska myndigheterna åberopar. Det vore dock orätt att räkna med bolagsskatten som en ökning av intäkterna, eftersom detta leder till en sammanblandning av statens olika roller. Den sammanslagning av statens olika roller som föreslås av de franska myndigheterna kan inte godtas och det är viktigt att skilja mellan dels staten som beviljare av ett stöd till France Télécom genom åtagandet att betala pensionerna till tjänstemännen i syfte att utveckla en konkurrenssituation som grundas på meriter, dels staten som aktieägare i France Télécom och slutligen staten som offentlig makt som utövar sin beskattningsrätt.

- (172) Vidare bör det noteras att Republiken Frankrikes och France Télécoms yrkande att det särskilda bidraget ska

beaktas för att granska reformens förenlighet med fördraget motsäger de synpunkter som Republiken Frankrike formulerat i sin skrivelse av den 17 mars 2004, enligt vilka det särskilda schablonbidraget som föreskrivs i artikel 6 i lagen av den 26 juli 1996 därför inte kan betraktas som en kompensation för en påstådd fördel. Analysen av beloppet saknar därför än mer betydelse med beaktande av reglerna om statligt stöd eftersom beloppet var ett särskilt bidrag till företagets enda aktieägare (franska staten), som kunde liknas vid en särskild vinstutdelning innan företaget öppnades för privata investerare kapital.

(173) Det finns en viss ekonomisk och finansiell logik i resonemangen bakom Republiken Frankrikes dåvarande argumentering. Det är rimligt att en ensam aktieägare dagarna innan företaget öppnas för andra investerare kapital tar hem så mycket som möjligt av de medel som finns tillgängliga i företaget för egen vinning, i den mån detta inte påverkar placeringens attraktivitet. Den sistnämnda aspekten har beaktats i de finansiella parametrarna för France Télécoms ingående balansräkning, som det särskilda schablonbidragets belopp indirekt är ett resultat av, vilket togs upp inför parlamentet 1996. Det var därför helt konsekvent att staten som ensam aktieägare ville ta ut ett så stort belopp som möjligt som särskild vinstutdelning, med Republiken Frankrikes egna ord, hellre än att lämna kvar medlen i företaget, eftersom staten efter öppnandet för annat kapital 1997 bara skulle kunna få den utdelning som motsvarade dess kvarvarande andel av aktierna i det återstående kapitalet.

(174) Giltigheten i det resonemang som på den tiden framfördes av Republiken Frankrike, som begärde att analysen av engångsavgiften på 5,7 miljarder euro inte skulle beaktas vid bedömningen av reformen i förhållande till reglerna om statligt stöd, bekräftas för övrigt av dess synpunkter under förfarandets gång. Republiken Frankrike har, genom att förklara att engångsavgiftens belopp inte kalibrerats med beaktande av statens beräknade kostnader för reformen eller de fördelar som France Télécom skulle ha av den utan med beaktande av företagets betalningsförmåga, indikerat att påförandet av en engångsavgift snarare skulle bero på agerandet från en förvarnad ensam aktieägare än på agerandet från en reglerande statsmakt som var mån om att balansera de pensionskostnader den åtagit sig i och med reformen.

(175) Om detta resonemang skulle följas borde inte kommissionen, som Republiken Frankrike då begärde, beakta det särskilda schablonbidraget i sin analys av reformens förenlighet med reglerna om statligt stöd. Därav följer att det bara är minskningen av France Télécoms årliga bidrag till en nivå under konkurrenternas, som infördes genom reformen från och med 1997, som ska tas i beaktande.

(176) Av samma skäl kan inte kommissionen beakta synpunkterna från de klaganden där de begär att det ska inrättas

mekanismer för justering av det särskilda schablonbidraget som betalades 1997 och av det årliga arbetsgivarbidraget från France Télécom för att se till att reformen blir finansiellt neutral. Detta skulle också innebära en ny beräkning och en fiktiv omfördelning i efterhand av hela eller en del av det särskilda schablonbidrag som betalats till statsbudgeten 1997. Den begärda mekanismen skulle också innebära att man inrättar en efterhandskontroll, år från år, vars syfte inte skulle vara att garantera att det beviljade stödet är proportionerligt, även om det minskats genom det särskilda schablonbidraget 1997, utan att eliminera varje inslag av stöd från reformen.

(177) Däremot finns det anledning att granska huruvida betalningen av det särskilda bidraget kan beaktas vid värderingen av stödåtgärdernas förenlighet med den inre marknaden om man ser till motiveringen av denna betalning enligt 1996 års lag.

Det är motiverat att inte kräva att France Télécom betalar ett kompletterande bidrag för att uppnå en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor för perioden 1997–2010

(178) Enligt 1996 års lag betalades det särskilda schablonbidraget 1997 som motprestation för statens åtagande att stå för pensionerna. Därför bör man beakta effekterna av schablonbidraget i den övergripande finansiella utvärderingen av den reform som infördes genom 1996 års lag i dess nuvarande tillämpning. Det finns också skäl att beakta den tidsperiod under vilken pensionskostnaderna täcktes av det särskilda schablonbidraget.

(179) För att kunna jämföra kassaflödena för France Télécom över tid, dvs. betalningen av det särskilda bidraget 1997 och därefter de mindre årliga avgifterna till följd av 1996 års lag, måste beloppen diskonteras. Under 1997 gjordes flera avbetalningar på det särskilda bidraget fram till oktober 1997, även om det faktum att bidraget finansierades genom lån i praktiken sköt upp den ekonomiska belastningen för France Télécom. Å andra sidan började företaget betala bidraget med befriande verkan i början av 1997. Diskonteringsräntan bör i princip vara den som framgår av kommissionens meddelanden om fastställande av diskonteringsräntan⁽⁷⁰⁾, vilken som ett illustrerande exempel låg på 5,53 % i oktober 1997. Det bör undersökas om det här vore lämpligt att använda en annan diskonteringsränta än den som anges i det tillämpliga meddelandet, och därmed göra avsteg från de regler som kommissionen fastställt och meddelat medlemsstaterna och som den ska tillämpa om inte undantag vederbörligen kan motiveras.

⁽⁷⁰⁾ Kommissionens meddelande om metoden för fastställande av referensräntan och diskonteringsräntan (EGT C 232, 10.8.1996, s. 10) och Meddelande från kommissionen om gällande räntesatser för återkrav av statsstöd samt referens- och diskonteringsräntor för 15 medlemsländer tillämpliga från och med den 1 januari 2005 och historiska räntesatser för återkrav och referens- och diskonteringsräntor tillämpliga från och med den 1 augusti 1997 (EUT C 88, 12.4.2005, s. 5).

(180) Den diskonteringsränta på 7 % som använts av den franska statens försäkringsmatematiker för diskontering av de kassaflöden som följer av reformen från 1996 fram till 2043 saknar i detta avseende grund, [...], eftersom den nuvarande analysen gäller en kortare period i och med den konstaterade tidsplanen. Diskonteringsräntan på 7 % ligger också betydligt högre än genomsnittet för de årliga diskonteringsräntorna för perioden 1997–2010 som Republiken Frankrike angivit till 4,4 % i sina synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet, eller diskonteringsräntan [...] % som anges för 1998 i reformen av formerna för finansiering av pensioner vid La Poste ⁽⁷¹⁾.

(181) De räntesatser på omkring 7 % för 15-åriga OAT för 1996 som Republiken Frankrike åberopat kan inte heller godtas. Räntesatsen ska fastställas för 1997 och inte enligt genomsnittet för 1996. Dessutom är 15 år för länge med tanke på storleken på de årliga utbetalningar som det särskilda schablonbidraget teoretiskt sett skulle ha täckt under perioden, för vilka enbart räntorna inte hade räckt till. Alternativt hade man kunnat välja att använda en sammanställd räntesats, konstruerad med utgångspunkt från olika räntesatser vid placeringsoptimering av det särskilda schablonbidraget för att hantera tidsplanen för de finansiella flöden som följde av 1996 års reform ur franska statens synvinkel. Förutom att en sådan räntesats, på omkring 5,50 %, inte skulle skilja sig nämnvärt från kommissionens referensränta för oktober

1997, skulle man med detta alternativ inte ta hänsyn till att analysen görs ur France Télécoms synvinkel ⁽⁷²⁾.

(182) Slutligen ska i detta sammanhang framhållas att den referensränta på 7 % för France Télécoms obligationslån mellan 1991 och 1997 som åberopats av Republiken Frankrike gäller en sexårsperiod långt före de aktuella händelserna. I detta fall har France Télécom finansierat det särskilda schablonbidraget 1996 med huvudsakligen kortfristiga emissioner och i betydligt mindre omfattning med obligationsemissioner. En diskonteringsränta beräknad på grundval av de räntor som France Télécom betalat på de nya skulder företaget ådrog sig 1996 skulle uppgå till 4,8 %, enligt företagets balansräkning per den 31 december 1996 ⁽⁷³⁾. En sådan räntesats stämmer med de faktiska finansiella kostnader som France Télécom vid den tiden hade för att finansiera det särskilda bidraget. Det verkar dock rimligt att inte låta diskonteringsräntan bero på de val företaget gjorde på den tiden utan att i stället använda den objektiva referens som kommissionen använder i sitt meddelande som är tillämpligt beträffande diskonteringsräntan ⁽⁷⁴⁾.

(183) Sammanfattningsvis är det i det aktuella fallet inte lämpligt att använda en annan referensränta än den som följer av kommissionens meddelande som är tillämpligt i ärendet och att därmed göra avsteg från de regler som kommissionen fastställt och meddelat medlemsstaterna.

Tabell 5

Finansiella flöden för France Télécom till följd av 1996 års reform (1997–2011)

(milj. euro)

År	Utbetalda pensioner (A)	Kompensation och överkompensation (B)	Årliga bidrag (C)	Fördel för FT (D) (A + B - C) (*)	Engångsavgift 1 jan. (E)	Ränta (F)	Engångsavgift 31 dec. (E + F - D)
1997 (**)	[...]	[...]	[...]	122,3	5 716,8	184,4	5 777,9
1998	[...]	[...]	[...]	188,2	5 777,9	319,5	5 909,2
1999	[...]	[...]	[...]	189,8	5 909,2	326,8	6 046,2
2000	[...]	[...]	[...]	298,3	6 046,2	334,4	6 082,2
2001	[...]	[...]	[...]	302,9	6 082,2	336,3	6 115,6
2002	[...]	[...]	[...]	305,9	6 115,6	338,2	6 148,0

⁽⁷¹⁾ La Poste-beslutet, se fotnot 32.

⁽⁷²⁾ Tillvägagångssättet skulle gå ut på att man fiktivt placerar delar av det särskilda bidraget i finansiella instrument med olika löptid (t.ex. x % på ett år, y % på tre år, z % på tio år), beroende på tidsplanerna för utbetalningsflödena (det årliga pensionsbelopp som inte täcks av arbetsgivaravgiften). För andra halvåret 1997 var genomsnittsräntan på tioåriga OAT 5,49 %, och räntorna för kortare löptider var mindre än så.

⁽⁷³⁾ Jämför fotnot 17. Diskonteringsräntan avspeglar den genomsnittliga räntesatsen per den 31 december 1996 för France Télécoms kortfristiga och långfristiga skulder, vägda mot beloppen av de nya kort- och långfristiga skulder som företaget ådragit sig 1996, vilka enligt de externa revisorerna främst beror på finansieringen av det särskilda bidraget till franska staten. Nästan tre fjärdedelar (72 %) av denna ökning var kortfristiga instrument (företagscertifikat och commercial papers), vilkas genomsnittliga årsränta fastställdes till 4,33 % den 31 december 1996.

⁽⁷⁴⁾ Se fotnot 69.

(milj. euro)

År	Utbetalda pensioner (A)	Kompensation och överkompensation (B)	Årliga bidrag (C)	Fördel för FT (D) (A + B - C) (*)	Engångsavgift 1 jan. (E)	Ränta (F)	Engångsavgift 31 dec. (E + F - D)
2003	[...]	[...]	[...]	364,7	6 148,0	340,0	6 123,3
2004	[...]	[...]	[...]	477,4	6 123,3	338,6	5 984,5
2005	[...]	[...]	[...]	619,1	5 984,5	330,9	5 696,3
2006	[...]	[...]	[...]	744,4	5 696,3	315,0	5 266,9
2007	[...]	[...]	[...]	909,9	5 266,9	291,3	4 648,2
2008	[...]	[...]	[...]	1 101,0	4 648,2	257,0	3 804,3
2009	[...]	[...]	[...]	1 255,8	3 804,3	210,4	2 758,9
2010	[...]	[...]	[...]	1 386,6	2 758,9	152,6	1 524,8
2011 (uppskattat värde)	[...]	[...]	[...]	1 497,5	1 524,8	84,3	111,6

(*) Denna kolumn visar det minskade årliga bidraget från France Télécom enligt 1996 års lag, vilket beräknats genom att man från arbetsgivaravgiften och de anställdas pensionsinbetalningar drar av kostnaderna för de utbetalda pensionerna och den kompensation och överkompensation som France Télécom skulle ha fortsatt betala utan reformen, enligt France Télécoms beräkningar, och med korrigering av Republikens Frankrikes beräkningar som minskar kostnaderna med 165 miljoner euro för perioden 1997–2010.

(**) För 1997, då inbetalningarna av det särskilda bidraget delades upp fram till oktober, har Republikens Frankrike beräknat betalningsdatumet till den 4 juni 1997. Räntorna beräknas för det datumet.

(184) Med en kapitalisering till en diskonteringsränta på 5,53 %, bör engångsavgiften fram till första kvartalet 2012⁽⁷⁵⁾ kompensera för den minskning av de årliga kostnaderna som France Télécom har åtnjutit genom 1996 års reform.

(185) Sluttiden för denna kompensation som neutraliserar effekterna av reformen skulle för övrigt på några månader när sammanfalla med det faktiska uttömmandet av resurserna hos det statliga förvaltningsorgan som har till uppgift att förvalta det särskilda bidraget från France Télécom, vilket beräknats inträffa den 31 december 2011. Till diskonteringsanalysen tillkommer också det faktum att det särskilda bidraget i alla händelser faktiskt skulle ha varit förbrukat. Därmed skulle det inte ha funnits några belopp som inte återbetalats till staten och som kunde ha omfördelats på annat sätt än så som föreskrivits genom tillämpliga finanslagar.

(186) På grund av inbetalningen av det särskilda bidraget 1997 är det därför berättigat att France Télécom inte ålagts att betala ett extra årligt bidrag för perioden från den 1 januari 1997 fram till ett datum efter den 31 december 2010 som ännu inte exakt fastställts. Eftersom siffrorna i tabell 5 för 2011 och för kompensationen och överkompensationen bara är uppskattningar måste nämligen det

exakta datumet fastställas av Republikens Frankrike på grundval av de slutliga datumen för betalningarna, de slutliga belopp som betalats ut i förmåner samt de minskade avgifterna och andra fördelar för France Télécom som följer av 1996 års lag, enligt de beräkningsprinciper som anges i tabell 5.

(187) Efter neutraliseringen av effekterna av det särskilda bidraget och uttömmandet av de resurser som betalats till staten kommer i gengäld det stöd som 1996 beviljades France Télécom att få full effekt och ge France Télécom en fördel i förhållande till konkurrenterna. Stödet kan då bara vara berättigat om det villkoras av att France Télécom betalar ett bidrag med befriande verkan som beräknas till en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor. Således, om ingen ändring hade gjorts av bestämmelserna i 1990 års lag i dess lydelse enligt 1996 års lag och i de därmed sammanhängande tillämpliga bestämmelserna, i den mån dessa föreskriver att bidraget med befriande verkan ska beräknas så att det utjämnar nivåerna för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter mellan France Télécom och övriga företag inom telesektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala förmåner, och att den beräkningen endast ska tillämpas för de risker som är gemensamma för privatanställda och statstjänstemän, skulle det stöd som beviljats France Télécom fram till upphörandet av de finansiella åtaganden som staten tagit på sig i France Télécoms ställe enligt 1996 års lag inte uppfylla proportionalitetsprincipen.

⁽⁷⁵⁾ Detta är en ungefärlig uppskattning.

- (188) För att stödet ska uppfylla kriteriet om det gemensamma intresset enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget och anses vara förenligt krävs alltså att det uppfyller de kriterier som anges i detta beslut.

7. VILLKOR FÖR STÖDETS FÖRENLIGHET I FRAMTIDEN

- (189) Republiken Frankrike måste följaktligen ändra sin lagsiftning för fastställande, beräkning och uttag av det bidrag med befriande verkan som France Télécom ska betala, så att det utjämnar nivåerna för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter mellan France Télécom och övriga företag inom telesektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala förmåner. Dessutom måste beräkningsmetoderna och -parametrarna fastställas på ett öppet och objektivt sätt och kunna kontrolleras och överklagas.
- (190) Vid beräkningen av bidraget med befriande verkan måste Republiken Frankrike också effektivt utjämna nivåerna för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter mellan France Télécom och övriga företag inom telesektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala förmåner med beaktande även av de risker som inte är gemensamma för privatanställda och tjänstemän som är anställda vid France Télécom.
- (191) I Republiken Frankrikes synpunkter, som utvecklas mer ingående i de uppdaterade bilagorna III och V, har de franska myndigheterna gjort uppskattningar av nivån på det bidrag med befriande verkan som France Télécom skulle ha betalat sedan 1997 (se tabell 4) om de icke gemensamma riskerna hade tagits med i beräkningen (nedan kallad *den justerade nivån*). Den justerade nivån omfattar både avgifterna för arbetslöshetsförsäkring och försäkring mot utebliven löneutbetalning, som höjer nivån, och de specifika avgifter som France Télécoms konkurrenter inte betalar, som solidaritetsbidraget på 1 % och kontantförmånerna vid avbrott i arbetet som omfattas av France Télécoms egenförsäkring, vilka minskar nivån. Resultatet blir en nivå som ligger cirka 7 procentenheter högre än den nivå som faktiskt tillämpas för närvarande.
- (192) Denna nivå garanterar lika konkurrensvillkor i stället för de bara delvis lika konkurrensvillkor som infördes genom 1996 års lag, samtidigt som France Télécoms särskilda sociala avgifter beaktas. Kommissionen bestrider alltså inte de principer, beräkningsunderlag eller beräkningsmetoder som Republiken Frankrike har använt för att fastställa en justerad nivå på bidraget med befriande verkan för att utjämna nivåerna för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter mellan France Télécom och övriga företag inom telesektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala förmåner, såsom de anges i de uppdaterade synpunkterna från Republiken Frankrike och beskrivs och detaljförklaras i bilagorna III och V till dessa synpunkter.

- (193) Följaktligen bör Republiken Frankrike, vid den årliga beräkningen av den nivå på bidraget som garanterar lika konkurrensvillkor, använda de principer, beräkningsunderlag och beräkningsmetoder som nämns i synpunkterna som avses i skäl 191. Särskilt bör den justerade nivån omfatta såväl avgifterna för arbetslöshetsförsäkring och försäkring mot utebliven löneutbetalning och de specifika avgifter som France Télécoms konkurrenter inte betalar, som solidaritetsbidraget på 1 % och kontantförmånerna vid avbrott i arbetet som omfattas av France Télécoms egenförsäkring.

- (194) Denna utjämning i praktiken kommer att garantera lika konkurrensvillkor mellan France Télécom och dess konkurrenter samt garantera att stödet som trädde i kraft 1996 blir proportionerligt och förenligt med den inre marknaden.

8. SLUTSATSER

- (195) Kommissionen konstaterar att Republiken Frankrike, genom 1996 års reform av finansieringen av pensionerna för statstjänstemän vid France Télécom har genomfört ett statligt stöd som alltsedan ikraftträdandet står i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget.
- (196) Genomförandet av detta stöd sedan 1997 har medfört en lättnad av France Télécoms årliga sociala kostnader. Denna effekt har dock neutraliserats, åtminstone fram till 2010, genom betalningen av det särskilda schablonbidrag som föreskrivs i reformen. Neutraliseringen motiverar att de villkor som kan skapa lika konkurrensvillkor mellan France Télécom och dess konkurrenter i fråga om avgifter och som kan göra stödet förenligt med den inre marknaden tillämpas från och med ett datum efter den 31 december 2010, vilket återstår att fastställa.
- (197) I den mån och under förutsättning att Republiken Frankrike vid beräkningen av det bidrag med befriande verkan som France Télécom ska betala beaktar nivåerna för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter för France Télécom och för övriga företag inom telesektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala förmåner, med beaktande även av de risker som inte är gemensamma för privatanställda och statstjänstemän, kan den reform som infördes genom 1996 års lag förklaras förenlig med den inre marknaden med tillämpning av artikel 107.3 c i EUF-fördraget. Republiken Frankrike ska alltså vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppfylla det villkor som anges i detta skäl, särskilt lagsiftande och reglerande åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det statliga stöd som följer av minskningen av de belopp som ska betalas till staten som motprestation för beräkning och

utbetalning av pensioner som beviljats enligt civil- och militärpensionslagen till tjänstemän vid France Télécom med tillämpning av lag nr 96-660 av den 26 juli 1996 om det statliga bolaget (*entreprise nationale*) France Télécom, som ändrar lag nr 90-568 av den 2 juli 1990 om organisationen av den offentliga post- och telekommunikationsverksamheten, är förenligt med den inre marknaden enligt villkoren i artikel 2.

Artikel 2

Arbetsgivarbidraget med befriande verkan som ska betalas av France Télécom enligt artikel 30 c i lag nr 90-568 av den 2 juli 1990 om organisationen av den offentliga post- och telekommunikationsverksamheten, ska beräknas och uppbäras så att det utjämnar nivåerna för alla obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter mellan France Télécom och övriga företag inom telesektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala förmåner.

För att uppfylla detta villkor måste Republiken Frankrike senast sju månader från delgivningen av detta beslut göra följande:

- a) Ändra artikel 30 i lag nr 90-568 av den 2 juli 1990 om organisationen av den offentliga post- och telekommunikationsverksamheten samt de förordningar och andra rättsakter som antagits för tillämpningen av denna, så att underlaget för beräkning och betalning av det arbetsgivarbidrag med befriande verkan som France Télécom ska betala inte begränsas till de risker som är gemensamma för privatanställda och statstjänstemän utan även omfattar icke gemensamma risker.
- b) Från och med det datum då det särskilda bidrag som inrättats genom lag nr 96-660 av den 26 juli 1996, kapitaliserat enligt den diskonteringsränta som följer av tillämpningen av kommissionens tillämpliga meddelande om metoden för fastställande av referensräntan och diskonteringsräntan, är lika stort som de bidrag och avgifter som France Télécom skulle ha fortsatt betala enligt artikel 30 i lag nr 90-568 av den 2 juli 1990 i dess ursprungliga lydelse, avkräva France Télécom ett arbetsgivarbidrag med befriande verkan som beräknas enligt de metoder som anges i led a med beaktande av både gemensamma och icke gemensamma risker för privatanställda och statstjänstemän.

Artikel 3

1. Inom två månader från delgivningen av detta beslut ska Republiken Frankrike till kommissionen överlämna en detaljerad

beskrivning av de åtgärder som planeras eller redan har vidtagits för att följa beslutet. Republiken Frankrike ska särskilt meddela kommissionen följande:

- a) Hur arbetet med ändringarna av lagstiftning och förordningar som avses i artikel 2 framskrider.
- b) De slutgiltiga beloppen för kompensationer och bidrag för år 2011 och i förekommande fall de planerade beloppen för år 2012, med beaktande av bland annat det eventuella saldot av det särskilda bidragets kapitaliserade belopp.
- c) Beloppen för arbetsgivarbidraget med befriande verkan som beräknats enligt de metoder som anges i artikel 2 för de kommande betalningarna, i avvaktan på lagändringen.
- d) Betalning av arbetsgivarbidrag som skett efter det att det särskilda bidrag som inrättats genom lag nr 96-660 av den 26 juli 1996, kapitaliserat enligt den diskonteringsränta som följer av tillämpningen av kommissionens tillämpliga meddelande om metoden för fastställande av referensräntan och diskonteringsräntan, inte längre neutraliserar effekterna av 1996 års reform.

2. Republiken Frankrike ska hålla kommissionen underrättad om de nationella åtgärderna som vidtagits för att verkställa detta beslut. På kommissionens begäran ska Republiken Frankrike omedelbart lämna all information om de åtgärder som planeras eller redan har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 20 december 2011.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 februari 2012

om det statliga stöd (statlig stödåtgärd SA.26534 (C 27/10 [f.d. NN 6/09]) som Grekland har genomfört till förmån för Enómeni Klostoyfantourgía (United Textiles) AE

[delgivet med nr C(2011) 9385]

(Endast den grekiska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2012/541/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska sam-
arbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,efter att i enlighet med artikel 108.2 i fördraget⁽¹⁾ ha gett
berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa
synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Efter att ha fått information om att Grekland planerade att ställa en statlig garanti för nya lån på 35 miljoner euro till Enómeni Klostoyfantourgía AE (nedan kallat *United Textiles*) bad kommissionen, genom skrivelser av den 11 september 2008, den 14 oktober 2008, den 20 oktober 2008, den 18 november 2008 och den 4 december 2008, de grekiska myndigheterna att uttala sig om denna åtgärd. De grekiska myndigheterna svarade genom skrivelser av den 15 oktober 2008 och den 10 november 2008, men svaren var ofullständiga.
- (2) Den 3 mars 2009 utfärdade kommissionen ett informationsföreläggande med stöd av artikel 10.3 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 (*) i EG-fördraget⁽²⁾ om att Grekland skulle lämna alla uppgifter som är nödvändiga för att bedöma om *United Textiles* hade fått statligt stöd och om det i så fall var förenligt med den inre marknaden. Grekland lämnade de efterfrågade uppgifterna genom en skrivelse av den 11 mars 2009.
- (3) Kommissionen bad om ytterligare uppgifter beträffande den statliga åtgärd som avses i skäl 1 och om flera andra

åtgärder rörande *United Textiles* och dess utlåningsban-
ker genom skrivelser av den 20 mars 2009, den
8 februari 2010, den 17 mars 2010, den 19 juli 2010
och den 23 augusti 2010. De grekiska myndigheterna
svarade genom skrivelser av den 7 april 2009, den
25 februari 2010, den 26 mars 2010, den 13 augusti
2010 och den 30 augusti 2010.

- (4) Ett möte hölls på begäran av de grekiska myndigheterna den 7 juli 2010. Vid detta tillfälle överlämnades ett nytt förslag till omstruktureringsplan för *United Textiles*. Förretaget medgav att den nya planen inte hade något samband med de tidigare omstruktureringsåtgärder som hade vidtagits 2007 och som hade misslyckats.
- (5) Genom en skrivelse av den 27 oktober 2010 informerade kommissionen Grekland om sitt beslut att inleda det förfarande som fastställs i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) beträffande följande åtgärder:
 - a) En statlig garanti som ställdes i maj 2007.
 - b) En omläggning av skulder avseende socialförsäkringsavgifter som ägde rum 2009.
 - c) En statlig garanti som ställdes i juni 2010.
- (6) Grekland lämnade synpunkter på kommissionens beslut (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*) den 31 december 2010.
- (7) Beslutet om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter på åtgärderna i fråga.
- (8) Kommissionen mottog synpunkter från *United Textiles* den 7 och den 9 februari 2011. Synpunkterna vidarebefordrades till Grekland, som fick möjlighet att bemöta dem. Greklands synpunkter inkom den 4 maj 2011.

⁽¹⁾ EUT C 357, 30.12.2010, s. 18.^(*) Senare omnummererat till artikel 88 i EG-fördraget. Med verkan från och med den 1 december 2009 ersattes artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget med artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt.⁽²⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.⁽³⁾ Se fotnot 1.

- (9) Kommissionen bad de grekiska myndigheterna om ytterligare upplysningar den 28 juli 2011, och Grekland svarade genom en skrivelse av den 30 augusti 2011.
- (10) Ett möte hölls på begäran av de grekiska myndigheterna den 4 april 2011. Vid mötet lade de grekiska myndigheterna fram argument beträffande de påstådda stödåtgärderna.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV DET PÅSTÅDDA STÖDET

II.a Potentiella stödmottagare

United Textiles

- (11) United Textiles är ett stort grekiskt textilföretag som är noterat på Atenbörsen. År 2008 skedde 45 % av företagets försäljning i Grekland (38 % år 2007), 54 % i andra EU-länder (60 % år 2007) och 1 % i länder utanför EU (2 % år 2007).
- (12) Företagets samlade tillgångar uppgick 2009 till 201,7 miljoner euro och omsättningen till 4,5 miljoner euro (begränsad försäljning av varor i lager). Tidigare år uppgick företagets försäljning till 30,6 miljoner euro (2008) och 74,7 miljoner euro (2007). I slutet av 2009 hade företaget 839 anställda. Det har fyra dotterföretag i tre länder: Bulgarien, Albanien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien. Den största ägaren är det utlandsregistrerade företaget European Textiles Investments Ltd (Mauritius).
- (13) United Textiles verksamhet består i produktion av kläder, textilfibrer och tyger. Företaget säljer till både grossist- och detaljistmarknaden. Det har tolv anläggningar i flera distrikt i Grekland. Dessa anläggningar och de i skäl 12 nämnda dotterföretagens anläggningar har inte haft någon verksamhet sedan 2008 på grund av brist på rörelsekapital.
- (14) Företagets situation har försämrats stadigt sedan åtminstone 2004, med en gradvis krympande försäljning, negativt resultat före skatt och, sedan 2008, negativt eget kapital. Det negativa egna kapitalet innebär att företaget enligt grekisk lagstiftning kan likvideras⁽⁴⁾.
- (15) Enligt företagets årsredovisningar har utlåningsbankernas stöd till företaget sedan 2001 varit begränsat, och kre-

ditlöften och lån har minskats. En stor del av företagets verksamhet upphörde i juni 2008. Produktionen avstannade nästan helt i mars 2009. I juli 2008 beslutade företagets största delägare att inte delta i en planerad kapitalökning. Sedan 2008 har företaget ställt in betalningarna på nästan alla sina lån. Sedan februari 2010 har Atenbörsen stoppat handeln med företagets aktier. Enligt information på företagets egen webbplats⁽⁵⁾ och på Atenbörsens webbplats⁽⁶⁾ hade bokslutet för 2010 inte offentliggjorts på grund av ett driftstopp den 29 augusti 2011, som är datum för det senaste meddelandet.

Utlåningsbanker

- (16) De grekiska banker vars utlåning till United Textiles berörs av de statliga stödåtgärder som är föremål för granskning är Ethnikí Trápeza tis Elládos (National Bank of Greece), Emporikí Trápeza (affärsbanken Emporiki Bank), Agrotikí Trápeza tis Elládos (Agricultural Bank of Greece), Alpha Bank och Eurobank. De är alla affärsbanker som erbjuder ett fullständigt sortiment av finansiella produkter och tjänster. De har alla dotterbanker i andra EU-länder, särskilt i Bulgarien, Cypern, Frankrike, Tyskland, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Rumänien och Förenade kungariket⁽⁷⁾.

II.b Åtgärder som är föremål för granskning

- (17) Under perioden 2007–2010 vidtogs tre statliga åtgärder i förhållande till United Textiles som kan ha inslag av statligt stöd. Åtgärderna beskrivs i skälen 18–23.

Åtgärd 1: Den statliga garantin från maj 2007

- (18) Den 30 maj 2007 beviljades National Bank of Greece, som är en av United Textiles utlåningsbanker, en statlig garanti för ett nytt lån som skulle omfatta: a) omläggning av ett befintligt lån på 7,5 miljoner euro, och b) ett nytt lån på 12,5 miljoner euro. Den statliga garantin omfattade 80 % av lånet. Det nya lånet hade en ränta motsvarande 6 månaders Euribor plus 1,85 %⁽⁸⁾, vilket den 30 maj 2007 gav en total ränta på 6,10 %. Det fanns ingen premie för den statliga garantin. Enligt det avtal om omläggning av lånet som har överlämnats hade en anläggningstillgång ställts som säkerhet för det befintliga lånet. Enligt United Textiles årsredovisningar för 2007, 2008 och 2009 ställde den största delägaren en garanti för det nya lånet, och även in-teckningar i företagets tillgångar skulle ställas som säkerhet för lånet, men det sågs inget om huruvida så verkligen skedde.

⁽⁵⁾ <http://www.unitedtextiles.com/Alist.asp?catid=312§ion=0.08.00>

⁽⁶⁾ http://www.ase.gr/content/gr/companies/ListedCo/Profiles/pr_press.asp?Cid=111&coname=%C5%CD%D9%CC%C5%CD%C7+%CA%CB%D9%D3%D4%CF%DB%D6%CD%D4%CF%D5%D1%C3%9%CD%D1%2E%2E

⁽⁷⁾ Enligt bankernas finansiella rapporter och webbplatser.

⁽⁸⁾ Inklusive en skatt på 0,6 % som tas ut på alla lån i Grekland (utom bostads- och jordbrukslån, för vilka skatten är 0,12 %).

⁽⁴⁾ Enligt artikel 47 i den grekiska lagen 2190/1920 måste delägarna, om det egna kapitalet sjunker till mindre än 50 % av aktiekapitalet, inom sex månader från slutet av det relevanta räkenskapsåret besluta om företaget ska likvideras eller vidta andra åtgärder.

- (19) Garantin beviljades genom ett ministerbeslut av den 26 januari 2007 (beslut nr 2/75172/0025/26.01.2007). Enligt beslutet skulle statliga garantier få ställas för befintliga lån till industri-, gruv-, kreatursuppfödning- och hotellföretag belägna i prefekturen Imathia (där en del av United Textiles verksamhet är belägen). Företag som befinner sig i svårigheter uteslöts inte från denna ordning, och det fastställdes heller ingen premie för den statliga garantin. Några objektiva kriterier för vem som skulle kunna gynnas av garantin fastställdes inte. Ordningen har inte anmälts i enlighet med artikel 108 i EUF-fördraget, och kommissionen förbehåller sig därför rätten att undersöka eventuella andra statliga åtgärder som kan ha vidtagits inom dess ram.
- (20) På grundval av garantin undertecknades låneavtalen den 11 oktober 2007.
- Åtgärd 2: Omläggning av skulder avseende socialförsäkringsavgifter
- (21) Den 25 maj 2009 genomförde de grekiska myndigheterna en omläggning av företagets skuld avseende förfallna socialförsäkringsavgifter för perioden 2004–2009 på 14,57 miljoner euro, som innebar att den skulle betalas i 96 månatliga avbetalningar på 0,19 miljoner euro vardera. Omläggningen skedde med stöd av lag 3762/2009⁽⁹⁾. En del av den skuld som omläggningen avsåg hade redan tidigare omfattats av omläggningar som inte hade respekterats. Enligt den information som har lämnats tycks United Textiles hittills inte ha gjort någon av dessa avbetalningar.
- Åtgärd 3: Den statliga garantin från oktober 2009 och juni 2010
- (22) Den 30 juni 2010 ställde den grekiska staten genom ministerbeslut nr 2/35129/0025 en garanti för United Textiles utlåningsbanker, dvs. National Bank of Greece, Emporiki Bank, Agricultural Bank of Greece, Alpha Bank och Eurobank. Garantin omfattade ett planerat nytt syndikerat lån på 63,6 miljoner euro, uppdelat i tre delar för följande ändamål:
- 36,6 miljoner euro för omläggning av lån till företaget från utlåningsbankerna under perioden augusti 2008–september 2009. Enligt tillgänglig information var räntorna på de berörda lånen mellan 3 månaders och 6 månaders Euribor, plus 1,25–3 %. Enligt tillgänglig information omfattades lånen ursprungligen inte av någon statlig garanti.
 - 15 miljoner euro för att finansiera betalningen av förfallna skulder som företaget var skyldigt staten, leverantörer och anställda.
 - 12 miljoner euro för att finansiera investeringar och rörelsekostnader.
- (23) Det underliggande syndikerade lånet skulle ha en löptid på nio år. Det angavs inte närmare i det ministerbeslut (nr 2/35129/0025) genom vilket garantin beviljades vilken låneränta som skulle tillämpas. Det sades bara att låneräntan skulle vara marknadsmässig. Den statliga garantin omfattade 80 % av lånet. Staten skulle ta ut en årlig premie på 2 % av det årliga genomsnittliga utestående beloppet. Förutom den statliga garantin skulle utlåningsbankerna få säkerhet för det nya lånet i form av pantförskrivna aktier i företaget, motsvarande minst 25,9 % av de samlade aktierna, och hypotek med förmänsrätt i företagets fastigheter. Någon säkerhet för statens garanti ställdes inte, men om garantin utlöstes skulle säkerheten överföras till staten.
- (24) Den garanti som beviljades i juni 2010 enligt ministerbeslut 2/35129/0025 innebar att en tidigare garanti som hade beviljats den 2 oktober 2009 (ministerbeslut 2/71055/0025) upphävdes. Den tidigare garantin ställdes för ett nytt lån på 40 miljoner euro som även det var avsett att finansiera omläggningen av lån som hade beviljats företaget under perioden augusti 2008–februari 2009 (se skäl 22 punkt a). Lånet på 40 miljoner euro betalades emellertid aldrig ut, vilket innebar att garantin från oktober 2009 aldrig aktiverades. Denna garanti ersattes i stället av den nya garantin från juni 2010, som omfattade det syndikerade lånet på 63,6 miljoner euro. Enligt de grekiska myndigheterna var skälet till detta att lånet på 40 miljoner euro inte längre var tillräckligt för att täcka företagets likviditetsbehov.
- (25) Trots garantin har det underliggande lånet aldrig beviljats. Med tanke på företagets akuta problem har bankerna avstått från att underteckna låneavtalet, och lånet har aldrig betalats ut.

III. SKÄL ATT INLEDA ETT FORMELLT GRANSKNINGSFÖRFARANDE

- (26) I beslutet av den 27 oktober 2010 om att inleda förfarandet ifrågasatte kommissionen om villkoren för de statliga garantierna 2007 (åtgärd 1) och 2010 (åtgärd 3) hade varit marknadsmässiga och i enlighet med kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier⁽¹⁰⁾ (tillkännagivandet om garantier).
- (27) När det gäller omläggningen av den skuld som avsåg förfallna socialförsäkringsavgifter (åtgärd 2) ifrågasatte kommissionen i beslutet om att inleda förfarandet om en privat fordringsägare under rådande omständigheter skulle ha accepterat någon omläggning av skulden. Utsikterna att skulden skulle betalas tycktes små, eftersom United Textiles redan befann sig i allvarliga ekonomiska svårigheter och hade stoppat merparten av sin produktion.

⁽⁹⁾ Publikationshänvisning FEK A'75, 15.5.2009.

⁽¹⁰⁾ EUT C 155, 20.6.2008, s. 10.

- (28) Kommissionen var därför osäker på om de granskade åtgärderna utgjorde olagligt statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget och om de var förenliga med EUF-fördraget.

IV. SYNUNKTER FRÅN GREKLAND OCH STÖDMOTTAGAREN

- (29) Den information som de grekiska myndigheterna och stödmottagaren United Textiles har lämnat om de berörda åtgärderna kan sammanfattas på följande sätt.

IV.a Åtgärd 1: Den statliga garantin från maj 2007

- (30) När det gäller åtgärd 1 överlappar synpunkterna från Grekland och stödmottagaren i hög grad, och kommissionen sammanfattar dem därför tillsammans.

- (31) Grekland och stödmottagaren medger att företaget vid den tidpunkt då garantin beviljades 2007 befann sig i svårigheter, något som de hävdar berodde på internationell konkurrens från lågkostnadsländer. Grekland medger att garantierna beviljades.

- (32) Grekland och stödmottagaren hävdar att garantin från 2007 inte utgjorde stöd, eftersom den inte var selektiv. Den var inte inriktad på United Textiles, utan ställdes med stöd av ett ministerbeslut som inte bara gällde United Textiles utan även andra företag.

- (33) Grekland och stödmottagaren hävdar vidare att garantin från 2007 beviljades med stöd av den grekiska lagen 2322/1995, enligt vilken finansministern får bevilja bankinstitut statliga garantier för lån som finansierar en omläggning av skulder eller ger nytt rörelsekapital.

- (34) Grekland och stödmottagaren hävdar att företaget innan det fick garantin hade lagt fram en omstruktureringsplan till de grekiska myndigheterna som omfattade finansiering från banker utan någon statlig garanti. Ingen sådan omstruktureringsplan har någonsin formellt överlämnats till kommissionen.

- (35) Grekland hävdar även att garantin från 2007 beviljades i enlighet med Europeiska unionens regler om statligt stöd. Grekland gör gällande att garantin inte omfattar mer än 80 % och avsåg lån till marknadsmässig ränta. Grekland hävdar att lämplig säkerhet ställdes för lånet i form av pantförskrivna tillgångar och delägars personliga garantier, samt att det beviljades för en särskild transaktion och en särskild löptid.

- (36) Grekland och stödmottagaren hävdar att stödmottagaren är ett av de största textilföretagen i Grekland med många anställda och verksamhet främst i regioner nära gränsen.

- (37) Grekland och stödmottagaren hävdar även att National Bank of Greece (utlåningsbanken) gick med på att avböja

den statliga garantin och i stället godta en inteckning i United Textiles fastighetstillgångar, vilket inaktiverade garantin.

- (38) Grekland och stödmottagaren hävdar slutligen att garantin slogs ihop med garantin från 2010 och att ett samlat grepp därför har tagits för att reglera företagets skulder.

IV.b Åtgärd 2: Omläggningen av skulden avseende förfallna socialförsäkringsavgifter

- (39) Grekland och stödmottagaren hävdar att åtgärden baseras på lag 3762/2009, en allmän lag som gäller alla företag med förfallna eller obetalda skulder som avser offentliga försäkringar och att den därför inte är selektiv.

IV.c Åtgärd 3: Den statliga garantin från juni 2010

- (40) Grekland medger att garantin från 2010 ställdes, men hävdar att det skedde därför att den tidigare garantin från 2009 (som aldrig betalades ut) inte längre räckte för att täcka företagets likviditetsbehov, och att garantin från 2009 därför slogs ihop med garantin från 2010.

- (41) Grekland hävdar att garantin från 2010 följer unionens riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter (nedan kallat *riktlinjerna för undsättnings- och omstrukturingsstöd*)⁽¹⁾ och inte ger United Textiles någon fördel. Grekland hävdar vidare att man inte bryter mot principen om stöd som en engångsföreteelse (*one time, last time*) i riktlinjerna för undsättnings- och omstrukturingsstöd, eftersom garantin från 2010 ersätter garantin från 2009 och ändrar flera av bestämmelserna beträffande garantin från 2007 (se åtgärd 1, skäl 18). Garantin från 2010 gäller alla företagets lån, och enhetliga villkor fastställs i en enda text. Grekland uppger även att garantin ännu inte har trätt i kraft, eftersom den ansvariga avdelningen på ministeriet inte har godkänt den.

- (42) Grekland har slutligen informerat kommissionen om att garantin från 2010 ännu inte har aktiverats eftersom företaget inte har undertecknat något låneavtal med en bank och inga avbetalningar på lån har ägt rum. De grekiska myndigheterna vill göra kommissionen uppmärksam på att de första två amorteringarna på lånet (36,6 respektive 15 miljoner euro) enligt det ministerbeslut genom vilket garantin godkändes (nr 2/35129/0025/28.06.2010) skulle vara betalda den 28 juli 2010 och att denna tidsfrist har löpt ut, vilket innebär att garantin enligt sina egna villkor inte kan vara aktiverad.

- (43) United Textiles hävdar att det underliggande låneavtalet inte har undertecknats och att någon ränta därför inte har fastställts. När så sker kommer räntan att vara marknadsmässig.

⁽¹⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

- (44) När det gäller omstruktureringsplanen från 2010 (se skäl 4) hävdar United Textiles att den innebär en drastisk nedskärning av produktionen och att den prognostiserade återgången till lönsamhet därför inte innebär någon snedvridning av konkurrensen.

V. BEDÖMNING AV STÖDET

- (45) I detta avsnitt gör kommissionen en bedömning av åtgärderna på grundval av de sakförhållanden som beskrivs i det föregående och de argument som har förts fram av Grekland och United Textiles. Kommissionen bedömer för det första vilken situation United Textiles befann sig i vid tidpunkten för de granskade åtgärderna för att fast-

ställa om företaget befann sig i svårigheter (avsnitt V.a). Kommissionen bedömer för det andra om de granskade åtgärderna innefattar något statligt stöd (avsnitt V.b). Skulle det visa sig att en åtgärd innefattar stöd bedömer kommissionen för det tredje om stödet är förenligt med den inre marknaden (avsnitt V.c).

V.a Företagets situation

- (46) Som redan påpekats i skälen 14 och 15 och som beskrivs mer ingående i tabell 1 försämrades företagets rörelseresultat och ekonomi väsentligt under perioden 2004–2009.

Tabell 1

Nyckeltal för United Textiles (miljoner euro)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Omsättning	154,3	97,5	64,6	74,7 (*)	30,6	4,5
Resultat före skatt	- 89,6	- 61,3	- 49,3	- 38,5	- 62,4	- 60,6
Ackumulerade förluster	264,1	316	378,3	418,7	481	520,3 (**)
Tecknat kapital	276,3	283,3	280,8	288,9	290,4	290,4 (**)
Eget kapital	95,2	35,7	32,9	4,6	- 49,1	- 111,5
Skuldsättningsgrad	281 %	692 %	829 %	6 243 %	- 561 %	- 280 %

Uppgifter från bokslut 2004–2009.

(*) Ökning till följd av att tillskottet av medel gjorde det möjligt att driva fler anläggningar.

(**) September 2009.

- (47) På grundval av dessa siffror drar kommissionen slutsatsen att företaget befann sig i svårigheter i den mening som avses i punkt 10 i riktlinjerna om undsättnings- och omstruktureringsstöd. Kommissionen anser dessutom att företaget även nu befinner sig i svårigheter.

- (48) När det gäller punkt 10 a i riktlinjerna om undsättnings- och omstruktureringsstöd visar företagets bokslut att det tecknade kapitalet inte förlorades under perioden 2004–2009, utan i själva verket ökade. Under samma period sjönk emellertid företagets egna kapital till ett minimum 2007 för att därefter bli negativt 2008 och 2009. Företaget vidtog inte lämpliga åtgärder för att hantera minskningen av det egna kapitalet på det sätt som föreskrivs i den grekiska lagstiftningen⁽¹²⁾. De åtgärder som stod till buds för företaget hade varit att antingen öka kapitalet eller balansera förlusterna, vilket skulle ha raderat ut det tecknade kapitalet. I United Tex-

tiles fall verkar emellertid bara en balansring av förlusterna ha varit möjligt eftersom företaget befann sig i ett kritiskt finansiellt läge (se tabell 1) och hade svårt att skaffa finansiering (se skäl 15). Kommissionen anser därför att företaget faktiskt hade förlorat mer än hälften av sitt tecknade kapital.

- (49) När det gäller punkt 10 c i riktlinjerna uppfyllde företaget från och med 2008 kriterierna för att enligt grekisk lag kunna bli föremål för ett kollektivt insolvensförfarande⁽¹³⁾.

- (50) När det gäller punkt 11 i riktlinjerna har de normala tecknen på att ett företag befinner sig i svårigheter, t.ex. växande förluster, krympande omsättning och stigande skuldsättning, förelegat sedan åtminstone 2004.

⁽¹²⁾ Se fotnot 4.

⁽¹³⁾ Se fotnot 4.

V.b Förekomst av stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget

- (51) I artikel 107.1 i EUF-fördraget sägs att "Om inte annat föreskrivs i fördragen, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".
- (52) Kommissionen ska nu bedöma om de åtgärder som har vidtagits beträffande United Textiles utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

V.b.1 Åtgärd 1: Den statliga garantin från maj 2007**Stöd till United Textiles****a) Statliga medel**

- (53) Denna statliga garanti ställdes förvisso med statliga medel, eftersom den beviljades direkt av staten. Beslutet fattades av ansvarig minister, varför åtgärden även kan tillskrivas staten. Kriteriet beträffande statliga medel är därför uppfyllt.

b) Fördel

- (54) Grekland och stödmottagaren hävdar att National Bank of Greece (utlåningsbanken) gick med på att avböja den statliga garantin och i stället acceptera en in-teckning i United Textiles fastighetstillgångar, vilket inaktiverade garantin. Till stöd för sitt påstående har Grekland och stödmottagaren lagt fram ett brev från National Bank of Greece av den 24 december 2010 som var ett svar på ett brev från United Textiles av den 23 december 2010.

- (55) Kommissionen godtar inte detta argument. I brevet säger National Bank of Greece bara att banken skulle vara beredd att överväga det föreslagna bytet av säkerhet på vissa villkor, bl.a. att banken skulle välja vilka tillgångar som skulle pantförskrivnas och att bytet måste godkännas av alla berörda parter. Kommissionen anser därför att National Bank of Greece i själva verket inte accepterade det föreslagna bytet av säkerhet.

- (56) Grekland hävdar även att garantin från 2007 beviljades i enlighet med Europeiska unionens regler om statligt stöd. Grekland gör gällande att garantin inte omfattar mer än 80 % och avsåg lån till marknadsmässig ränta.

- (57) Kommissionen godtar inte detta resonemang, utan menar att garantin från 2007 visst gav United Textiles en orätt-

mätig fördel. Enligt punkterna 2.2 och 3.2 i tillkännagivandet om garantier får en låntagare som inte behöver betala marknadspris för en garanti en fördel. Det skulle i vissa fall vara omöjligt för en låntagare som befinner sig i svårigheter att hitta ett finansiellt institut som skulle vara villigt att låna ut på några villkor utan en statlig garanti.

- (58) Garantin från 2007 beviljades för lån till ett företag som befann sig i svårigheter, och ingen premie skulle betalas till garanten, dvs. staten. Mot bakgrund av punkterna 3.2 och 4.2 i tillkännagivandet om garantier vill kommissionen peka på att företagets ekonomiska situation hade försämrats väsentligt under perioden 2004–2007, att det låg efter med betalningarna på sina lån och att dess utlåningsbanker hade begränsat sitt stöd sedan 2001 genom att minska kreditlöften och lån. Kommissionen anser att United Textiles när åtgärden vidtogs befann sig i allvarliga svårigheter och måste klassificeras som en "dålig" (ej kreditvärdig) låntagare.

- (59) Kommissionen konstaterar vidare att företagets årsredovisningar för 2007, 2008 och 2009 visar att planen fortfarande var att tillgångar i företaget skulle ställas som säkerhet för det garanterade lånet, men att det är uppenbart att så inte skedde (se skäl 18). Kommissionen konstaterar dessutom att National Bank of Greece (utlåningsbanken) i december 2010 fick förslaget att den skulle avböja den statliga garantin och i stället acceptera en in-teckning i United Textiles fastigheter (se skäl 37). Kommissionen anser att detta förslag tydligt visar att någon sådan säkerhet inte hade ställts. De grekiska myndigheterna gör gällande att säkerhet hade ställts i form av pantförskrivna tillgångar eller personliga garantier av delägarna beträffande garantin från 2007 (se skäl 35), men sakförhållandena visar bara att delägarna hade ställt personliga garantier. Kommissionen anser följaktligen att någon säkerhet inte hade ställts för det underliggande lånet.

- (60) Kommissionen tvivlar därför på att en privat garant skulle ha erbjudit en sådan garanti eller att en privat bank skulle ha lånat ut till företaget utan en statlig garanti, eftersom det skulle vara ytterst svårt för ett företag i en sådan situation att återbetala lånet och därmed för garanten att undvika att behöva infria garantin. Kommissionen anser således att det stödbelopp som har sitt ursprung i garantin från 2007 motsvarar hela det garanterade lånet, dvs. 16 miljoner euro (80 % av 20 miljoner euro).

c) Selektivitet

- (61) Grekland och stödmottagaren hävdar att garantin från 2007 inte utgör stöd eftersom den inte var selektiv, dvs. inte var begränsad till United Textiles utan beviljades enligt ministerbeslut nr 2/75172/0025/26.01.2007, som inte bara gällde United Textiles utan även andra företag.

(62) Kommissionen menar att det ministerbeslut enligt vilket garantin beviljades var inriktat på vissa sektorer i ett särskilt geografiskt område, nämligen prefekturen Imathia. I föreliggande fall hade de grekiska myndigheterna desutom ett stort manöverutrymme när det gäller garantin för United Textiles, eftersom det inte fanns några objektiva kriterier för när en garanti skulle beviljas. Avsaknaden av sådana objektiva kriterier innebär att åtgärden faktiskt var selektiv, eftersom myndigheterna tillämpade den skönsmässigt från fall till fall⁽¹⁴⁾. Enligt fast rättspraxis kan det inte anses vara fråga om ett stöd av allmän karaktär när det organ som beviljar det ekonomiska stödet har utrymme för skönsmässig bedömning, vilket ger det möjlighet att bestämma vilka som ska få förmåner eller vilka villkor som ska gälla för det beviljade stödet⁽¹⁵⁾. Kriteriet om selektivitet är således uppfyllt.

d) Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(63) United Textiles är verksamt inom en bransch vars varor är föremål för en omfattande handel mellan medlemsstaterna och där det råder hård konkurrens. När stödåtgärderna vidtogs var United Textiles ett företag som hade merparten av sin försäljning i andra medlemsstater (se skäl 11). Den berörda stödåtgärden gav United Textiles en fördel framför konkurrenterna (se skälen 45–47). Enligt fast rättspraxis måste andra företag anses som påverkade av statligt stöd som stärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln mellan medlemsstaterna⁽¹⁶⁾. Kriteriet om snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna är därmed uppfyllt.

Stöd till utlåningsbanken

(64) Den bank som beviljade det lån som låg till grund för garantin var National Bank of Greece. Granskningen har visat att banken inte gynnades till följd av garantin. Garantin ställdes för ett nytt låneavtal med en löptid på tio år. Enligt punkt 2.3.1 i tillkännagivandet om garantier kan även långivaren ha mottagit stöd om en statlig garanti ställs i efterhand för ett lån utan att lånevillkoren justeras. I detta fall ändrades emellertid villkoren för det befintliga lånet genom ändringen av lånets löptid. Kommissionen anser därför att garantin från 2007 inte utgjorde stöd till långivaren.

(65) Den enda effekten av garantin från 2007 var samtidigt att banken avstod från att kräva tillbaka sitt lån omedelbart. Banken skulle emellertid ha kunnat driva in det befintliga lånet i ett likvidationsförfarande. Kommissio-

nen konstaterar i detta sammanhang att en inteckning i en anläggningstillgång hade ställts som säkerhet för 2007 års lån⁽¹⁷⁾.

Slutsats om förekomst av stöd beträffande åtgärd 1

(66) Kommissionen drar slutsatsen att den statliga garantin från maj 2007 (åtgärd 1) utgör olagligt statligt stöd till United Textiles i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

(67) Kommissionen anser att den statliga garantin från maj 2007 inte utgör statligt stöd till utlåningsbanken National Bank of Greece i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

V.b.2 Åtgärd 2: Omläggningen av skulden avseende förfallna socialförsäkringsavgifter

a) Statliga medel

(68) Kommissionen konstaterar att syftet med socialförsäkringsavgifterna är att finansiera socialförsäkringsorganisationer, dvs. juridiska personer som inrättas enligt offentlig rätt och bedriver verksamhet under statens tillsyn. Underlåtenhet att betala in dessa avgifter innebär att staten berövas medel. Detta kriterium är således uppfyllt.

b) Fördel

(69) Kommissionen konstaterar att United Textiles faktiskt fick åtta år på sig att fullgöra ett finansiellt åtagande vid en tidpunkt då företaget hade allvarliga ekonomiska problem och löpte stor risk att inte klara av sina betalningar. För att fastställa om United Textiles fick en selektiv fördel till följd av att skulderna inte drevs in och om fördelen i så fall ska klassificeras som statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget måste det i enlighet med fast rättspraxis fastställas att företaget inte skulle ha fått fördelen under normala marknadsvillkor⁽¹⁸⁾. Själva grundfrågan är i detta sammanhang om statens agerande under dessa omständigheter kan jämföras med agerandet hos en omsorgsfull privat fordringsägare.

(70) Enligt de grekiska myndigheterna hade United Textiles inte respekterat tidigare avtal om omläggning av skulden. Företaget fick i själva verket en förlängning med åtta år

⁽¹⁴⁾ Se kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, 10.12.1998, s. 3). Se även EU-domstolens dom i mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen (Kimberly Clark Sopalin), REG 1996, s. I-4551.

⁽¹⁵⁾ Förstainstansrättens (numera tribunalen) dom i mål 152/99, Hamsa mot kommissionen, REG 2002, punkterna 156 och 157.

⁽¹⁶⁾ EU-domstolens dom i mål 730/79, Philip Morris mot kommissionen, REG 1980, s. 2671.

⁽¹⁷⁾ Det bör även påpekas att banker i Grekland som regel bara godtar tillgångar vars värde i samband med nödförsäljning (dvs. omkring 75 % av marknadsvärdet) åtminstone motsvarar lånebeloppet.

⁽¹⁸⁾ Se t.ex. EU-domstolens dom i mål C-342/96, Spanien mot kommissionen, REG 1996, s. I-2459, förstainstansrättens (numera tribunalen) dom i mål T-152/99, Hamsa mot kommissionen, REG 2002, s. II-3049, och EU-domstolens dom i mål C-256/97, DM Transport, REG 1999, s. I-3913.

beträffande återbetalningen av en skuld på 14,57 miljoner euro (se skäl 16) vid en tidpunkt då det befann sig i allvarliga ekonomiska svårigheter och löpte stor risk att inte klara av sina betalningar. En sådan förlängning skulle inte ha beviljats av en fordringsägare i en marknadsekonomi, i synnerhet eftersom tidigare omläggningar av skulden redan hade misslyckats.

(71) Kommissionen drar slutsatsen att de grekiska myndigheternas agerande inte kunde jämföras med agerandet hos en omsorgsfull privat fordringsägare, eftersom omläggningen 2009 ägde rum trots att tidigare avtal om omläggning hade misslyckats och företaget redan befann sig i allvarliga ekonomiska svårigheter och hade stoppat merparten av sin produktion, vilket gjorde det osannolikt att skulden skulle återbetalas.

(72) Kommissionen anser därför att omläggningen av företagets skuld avseende socialförsäkringsavgifter gav det en fördel enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget.

c) Selektivitet

(73) De grekiska myndigheterna och stödmottagaren hävdar att omläggningen baserades på en allmän nationell lag som var tillämplig på alla företag i Grekland⁽¹⁹⁾ och att åtgärden därför inte var selektiv.

(74) Kommissionen godtar inte detta argument. I föreliggande fall hade de grekiska myndigheterna ett stort manöverutrymme när det gäller behandlingen av United Textiles skuld avseende socialförsäkringsavgifter, eftersom det inte fanns några objektiva kriterier för när en omläggning kunde beviljas. Avsaknaden av sådana objektiva kriterier innebär att åtgärden faktiskt var selektiv, eftersom myndigheterna tillämpade den skönsmässigt från fall till fall⁽²⁰⁾. Enligt fast rättspraxis kan det inte anses vara fråga om ett stöd av allmän karaktär när det organ som beviljar det ekonomiska stödet har utrymme för skönsmässig bedömning, vilket ger det möjlighet att bestämma vilka som ska få förmåner eller vilka villkor som ska gälla för det beviljade stödet⁽²¹⁾. Kriteriet om selektivitet är således uppfyllt.

d) Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(75) Kriteriet om snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna är slutligen uppfyllt av de orsaker som anförs i skäl 63.

e) Slutsats om förekomst av stöd beträffande åtgärd 2

(76) Kommissionen drar slutsatsen att omläggningen 2009 av den skuld som avsåg förfallna socialförsäkringsavgifter

utgör olagligt statligt stöd till United Textiles i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

(77) Stödbeloppet uppgår till 14,57 miljoner euro, dvs. hela den skuld som omfattades av omläggningen den 25 maj 2009.

V.b.3 Åtgärd 3: Den statliga garantin från juni 2010

(78) Kommissionen konstaterar att företaget stoppade verksamheten 2009 och sedan dess inte ens har offentliggjort några bokslut (se skäl 15). Garantin var inte tillräcklig för att säkra nya lån, och företaget återupptog inte verksamheten medan garantin var tillgänglig. Under dessa förhållanden anser kommissionen att garantin inte ledde till, eller hotade att leda till, en snedvridning av konkurrensen. Garantin utgör därför inte statligt stöd.

V.c Stödåtgärdernas förenlighet med den inre marknaden

V.c.1 Allmänt

(79) I den mån åtgärderna 1 och 2 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget är det nödvändigt att ta ställning till om de är förenliga med hänsyn till de undantag som fastställs i punkterna 2 och 3 i denna artikel.

V.c.2 Företag i svårigheter

(80) Som framgår av skälen 46–50 försämrades företagets rörelseresultat och ekonomi väsentligt under perioden 2004–2009. Kommissionen drar slutsatsen att företaget befann sig i svårigheter i den mening som avses i punkterna 10 och 11 i riktlinjerna för undsättnings- och omstrukturingsstöd när de granskade åtgärderna vidtogs (2007–2010), vilket även medges av Grekland och stödmottagaren. Kommissionen anser även att företaget fortfarande befinner sig i svårigheter eftersom situationen inte har förbättrats sedan dess.

V.c.3 Undantag i artiklarna 107.2 och 107.3 i EUF-fördraget

(81) Det är uppenbart att undantagen i artiklarna 107.2 och 107.3 d och e inte är tillämpliga, och de har heller inte åberopats av de grekiska myndigheterna.

(82) Enligt artikel 107.3 a kan stöd vara förenligt med den inre marknaden om syftet är att "främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarig brist på sysselsättning". United Textiles är beläget i ett område som får stöd enligt artikel 107.3 a och kan därför ha rätt till regionalt stöd.

⁽¹⁹⁾ Lag 3762/2009, publikationshänvisning FEK A'75, 15.5.2009.

⁽²⁰⁾ Se fotnot 14.

⁽²¹⁾ Se fotnot 15.

- (83) I riktlinjerna för regionalt stöd under perioden 2007–2013 (nedan kallade *riktlinjerna för regionalt stöd*)⁽²²⁾, som var tillämpliga vid tiden för garantin från 2007 och omläggningen av skulden 2009 (åtgärderna 1 och 2), fastställs under vilka förhållanden regionalt investeringsstöd får godkännas.
- (84) Det slås tydligt fast att riktlinjerna för regionalt stöd inte är tillämpliga på företag som befinner sig i svårigheter. United Textiles befann sig redan i svårigheter när åtgärderna 1 och 2 vidtogs och hade därför inte rätt till regionalt stöd. Kommissionen drar slutsatsen att stödet inte kan förklaras vara förenligt enligt riktlinjerna för regionalt stöd.
- (85) Kommissionen ska även bedöma de berörda åtgärdernas förenlighet enligt kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (nedan kallad *den allmänna gruppundantagsförordningen*)⁽²³⁾. Kommissionen konstaterar att stöd till företag i svårigheter inte omfattas av den allmänna gruppundantagsförordningen. United Textiles befann sig redan i svårigheter när åtgärderna 1 och 2 vidtogs, och stödet till företaget var därför inte förenligt enligt den allmänna gruppundantagsförordningen.
- (86) Kommissionen måste även bedöma om någon av de berörda åtgärderna kan vara förenlig enligt de krisregler som fastställdes i den tillfälliga gemenskapsramen för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen (nedan kallad *den tillfälliga gemenskapsramen*)⁽²⁴⁾. Kommissionen konstaterar emellertid att det var uppenbart att United Textiles var ett företag som befann sig i svårigheter före den 1 juli 2008 och därför inte hade rätt till stöd enligt den tillfälliga gemenskapsramen.
- (87) Eftersom United Textiles var ett företag som befann sig i svårigheter när åtgärderna vidtogs kan stödets förenlighet bara bedömas utifrån riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd, dvs. på grundval av artikel 107.3 c i EUF-fördraget.
- (88) Kommissionen anser för det första att åtgärderna inte kan anses vara förenliga i egenskap av undsättningsstöd. Garantin har inte den begränsade varaktighet på sex månader som föreskrivs i punkt 25 c i riktlinjerna om undsättnings- och omstruktureringsstöd, och även omläggningen av skuldåterbetalningen, som är jämförbar med ett lån, övergår den tillåtna sexmånadersperioden för undsättningsstöd. Åtgärderna är inte begränsade till det nödvändiga minimibeloppet i enlighet med punkt 25 d i riktlinjerna om undsättnings- och omstruktureringsstöd och har inte fastställts enligt formeln i bilagan till riktlinjerna.
- (89) Ingen av åtgärderna kan för det andra anses utgöra omstruktureringsstöd. Grekland och stödmottagaren hävdar att företaget, innan garantin från 2007 beviljades, hade överlämnat en omstruktureringsplan till de grekiska myndigheterna som innehöll bankfinansiering utan någon statlig garanti. Ingen sådan omstruktureringsplan har någonsin officiellt överlämnats till kommissionen. En omstruktureringsplan är ett nödvändigt villkor för att återställa ett företags långsiktiga överlevnadsförmåga, men dessa åtgärder vidtogs trots att en omstruktureringsplan saknades. Det framgår tydligt av de bevis som har kommit fram under granskningen att det inte fanns någon sådan plan och att alla omstruktureringsförsök under denna period misslyckades till den grad att företaget praktiskt taget upphörde med all verksamhet och avnoterades från börsen. Trots denna underlåtenhet att omstrukturera företaget fortsatte staten att förse United Textiles med rörelsekapital genom den statliga garantin från 2007. Kommissionen anser därför att åtgärderna 1 och 2 utgör rent driftsstöd och inte grundades på någon trovärdig omstruktureringsprocess.
- (90) Några bevis för kompenserande åtgärder i den mening som avses i punkterna 38–42 i riktlinjerna för undsättnings- och omstruktureringsstöd har slutligen inte lagts fram officiellt.
- (91) När det gäller United Textiles rätt till omstruktureringsstöd konstaterar kommissionen att företaget har fått driftsstöd åtminstone sedan 2007, då det redan befann sig i svårigheter. Kommissionen anser att detta bryter mot principen om stöd som en engångsföreteelse (*one time, last time*) och visar att företagets svårigheter var av återkommande karaktär och att stödet till företaget har snedvridit konkurrensen i strid med det gemensamma intresset. Stödmottagaren hävdar dessutom att garantin från 2007 har slagits ihop med garantin från 2010 och därför ingår i den samlade insats som görs för att reglera företagets skulder. Kommissionen anser emellertid inte att det finns några bevis för att något samlat grepp togs beträffande omstruktureringen, eftersom de stödåtgärder som vidtogs 2007, 2009 och 2010 vidtogs över flera år utan att det fanns något gemensamt omstruktureringsprojekt eller en strategi för hur företaget åter skulle bli bärkraftigt.
- (92) Kommissionen drar slutsatsen att principen om att stöd ska vara en engångsföreteelse (*one time, last time*) inte har följts.
- (93) Eftersom United Textiles befann sig i svårigheter när åtgärderna vidtogs anser kommissionen slutligen inte att det finns några andra regler om statligt stöd enligt vilka stödet kan vara förenligt med EUF-fördraget.

⁽²²⁾ EUT C 54, 4.3.2006, s. 13.

⁽²³⁾ EUT C 214, 9.8.2008, s. 3.

⁽²⁴⁾ EUT C 16, 22.1.2009, s. 1, ändrad genom meddelandet från kommissionen om ändring av den tillfälliga gemenskapsramen för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen (EUT C 303, 15.12.2009, s. 6).

V.c.4 *Slutsats om stödets förenlighet*

- (94) Kommissionen drar slutsatsen att åtgärderna 1 och 2 är oförenliga med EUF-fördraget.

VI. ÅTERKRAV

- (95) Kommissionen drar slutsatsen att den statliga garantin från 2007 och omläggningen av skulden avseende de förfallna socialförsäkringsavgifterna utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden. Kommissionen drar slutsatsen att den statliga garantin från 2010 inte utgör statligt stöd.
- (96) I artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999 fastställs att "Vid negativa beslut i fall av olagligt stöd ska kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren".
- (97) Med tanke på att de berörda åtgärderna anses utgöra olagligt och oförenligt stöd måste stödet återkrävas för att återställa den situation som rådde på marknaden innan stödet beviljades. Stödet ska återkrävas från den tidpunkt då stödmottagaren fick fördelen, dvs. när stödet ställdes till stödmottagarens förfogande, och löpa med ränta fram till dess att det faktiskt har betalats tillbaka.
- (98) Det oförenliga stödet i den statliga garantin från 2007 (åtgärd 1) motsvarar hela det garanterade lånet. Kommissionen beräknar att stödet till United Textiles därmed uppgår till 16 miljoner euro.
- (99) Det oförenliga stödet i åtgärd 2 motsvarar hela den skuld som omfattades av omläggningen, vilket innebär att stödet till United Textiles uppgick till 14,57 miljoner euro. Betalningar som har gjorts förutom de belopp som har betalats i enlighet med avtalet får dras av de belopp som ska återkrävas som olagligt och oförenligt stöd.
- (100) Grekland ska beräkna det exakta belopp som ska återkrävas och den ränta som ska tillämpas på de återkrävida beloppen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det statliga stöd som Grekland har beviljat Enómeni Klostoyfantourgía AE i strid med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, genom en statlig garanti 2007 och genom en omläggning av skuldåterbetalningen avseende förfallna socialförsäkringsavgifter 2009, är oförenligt med den inre marknaden.
2. Den statliga garanti som beviljades 2010 utgör inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Artikel 2

1. Grekland ska återkräva det statliga stöd som avses i artikel 1.1 från stödmottagaren.
2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från den dag då stödet ställdes till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats.
3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ⁽²⁵⁾.
4. Grekland ska ställa in alla utestående betalningar avseende det stöd som avses i artikel 1.1 från och med den dag då detta beslut tillkännages.

Artikel 3

1. Återkravet av det stöd som avses i artikel 1.1 är omedelbart verkställbart.
2. Grekland ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då det delges.

Artikel 4

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut delges ska Grekland lämna följande information till kommissionen:
 - a) Det totala belopp (kapital och räntor) som ska återkrävas från stödmottagaren.
 - b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att följa detta beslut.
 - c) Dokument som visar att stödmottagaren har anmodats att betala tillbaka stödet.
2. Grekland ska hålla kommissionen underrättad om de nationella åtgärder som vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som avses i artikel 1.1 har slutförts. Grekland ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att följa detta beslut. Rapporten ska även innehålla detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagaren.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Grekland.

Utfärdat i Bryssel den 22 februari 2012.

På kommissionens vägnar

Joaquín ALMUNIA

Vice ordförande

⁽²⁵⁾ EUT C 140, 30.4.2004, s. 1.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 mars 2012

om den åtgärd SA.31479 (2011/C) (f.d. 2011/N) som Förenade kungariket planerar att genomföra till förmån för Royal Mail Group

[delgivet med nr C(2012) 1834]

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2012/542/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska sam-
arbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter,
och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Den 10 juni 2011 anmälde Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallat *Förenade kungariket*), efter informella kontakter (före anmälan) med kommissionen, en rad åtgärder (se avsnitt 2.3) till förmån för Royal Mail Group (nedan kallat RMG).
- (2) Genom en skrivelse av den 29 juli 2011 underrättade kommissionen Förenade kungariket om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende de anmälda åtgärderna.
- (3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärderna i fråga.
- (4) Genom en skrivelse av den 9 augusti 2011 begärde Förenade kungariket en förlängning av svarstiden till och med den 14 september 2011, vilket beviljades av kommissionen genom en skrivelse av den 11 augusti 2011. Förenade kungariket översände sina synpunkter den 8 september 2011.
- (5) Kommissionen har mottagit följande synpunkter från berörda parter:

— 5 oktober 2011 UK Mail

— 6 oktober 2011 Communication Workers Union

— 6 oktober 2011 UPS

— 7 oktober 2011 Deutsche Post

— 7 oktober 2011 DX Group

— 7 oktober 2011 Mail Competition Forum

— 7 oktober 2011 TNT

— 7 oktober 2011 Free Fair Post Initiative

— 9 oktober 2011 Secured Mail

(6) Synpunkterna från berörda parter översändes till Förenade kungariket den 12 oktober 2011. Förenade kungariket lämnade sina kommentarer i en skrivelse av den 16 november 2011.

(7) Den 22 augusti 2011 sände kommissionen en begäran om upplysningar till Förenade kungariket, som besvarades genom en skrivelse av den 14 september 2011.

(8) Ett möte med de brittiska myndigheterna, RMG och dess bankföreträdare ägde rum den 20 september 2011, varvid de senare lämnade närmare upplysningar om den anmälda omstruktureringsplanen.

(9) Kommissionen höll flera andra möten med de brittiska myndigheterna för att diskutera ärendet – den 12 oktober 2011, den 10 och den 23 november 2011 och den 12 januari 2012. Förenade kungariket lämnade ytterligare upplysningar genom e-postmeddelanden och skrivelser av den 30 september 2011, den 20 oktober 2011, den 7, 11, 18, 20, 28 och 30 november 2011, den 6 december 2011 och den 14 februari 2012.

(10) Den 17 februari 2012 lämnade Förenade kungarikets myndigheter slutliga uppdateringar av anmälan och förtydliganden om omstruktureringsplanen.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDerna

2.1 Bakgrund: liberalisering av den brittiska postsektorn

(11) Enligt Förenade kungariket är de anmälda åtgärderna ett led i dess vidare politik i fråga om posttjänster, och man betonar RMG:s strategiska betydelse för att säkra ett kontinuerligt tillhandahållande av samhällsomfattande posttjänster.

⁽¹⁾ Inledandet av förfarandet tillkännagavs i EUT C 265, 9.9.2011, s. 2.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

(12) Den brittiska statens politik beskrivs i lagen om posttjänster⁽³⁾ (nedan kallad *2011 års lag om posttjänster*), som fick kungligt godkännande den 13 juni 2011. Genom lagen genomförs rekommendationerna från en oberoende granskning ledd av Richard Hooper (nedan kallade *Hooper-rapporterna*)⁽⁴⁾, och den går i korta drag ut på följande:

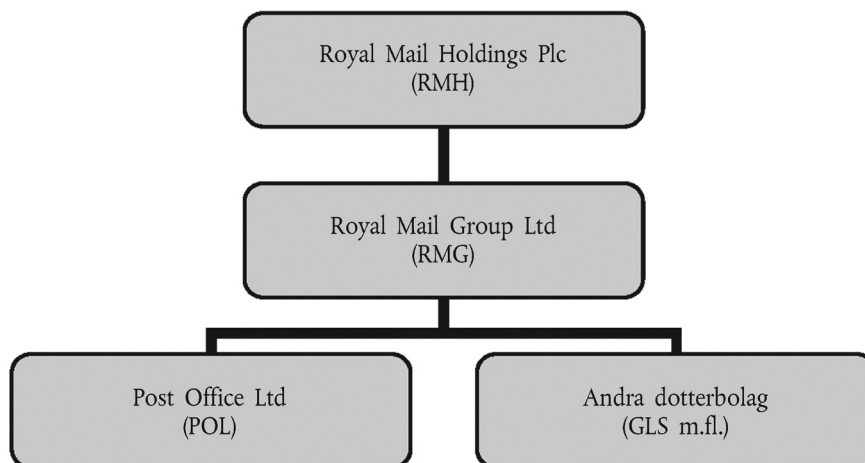
- i) Privata investeringar i RMG tillåts för att tillföra afärsmässig disciplin och nytt kapital.
- ii) Överföring av det gamla pensionsunderskottet till den brittiska staten möjliggörs, så att företaget behåller ett mindre omfattande, fullt finansierat system (nedan kallat *pensionsavlastningen*).
- iii) Det klargörs att Post Office Limited (nedan kallat POL, RMG:s detaljistgren) inte är till salu utan kommer att bli kvar i statlig ägo.
- iv) Moderniseringen av regleringen av sektorn för posttjänster förbereds.
- v) Krav ställs på ett andelssystem för de anställda, som kommer att innefatta minst 10 % av aktierna i RMG när den brittiska staten har sålt hela sitt aktieinnehav i företaget.

2.2 Stödmottagare

2.2.1 Royal Mail Groups struktur

- (13) RMG ägs till 100 % av staten genom Royal Mail Holdings plc (nedan kallat RMH). RMG är den största postoperatören i Förenade kungariket. Företaget hade ett lagstadgat monopol på vissa grundläggande brevtjänster fram till slutet av 2005, när postmarknaderna i Förenade kungariket liberaliserades till fullo. RMG står för insamling, sortering, transport och utdelning av post (brev och paket) under varumärkena "Royal Mail" och "Parcelforce Worldwide".
- (14) Postkontorsnätet drivs av POL, som i dag ägs i sin helhet av RMG (och därmed av den brittiska staten). RMG och POL ingår i samma koncern men är separata juridiska personer. I enlighet med rekommendationerna i Hooper-rapporterna föreslås att POL i sin helhet blir kvar i statlig ägo efter reformen och blir ett systerföretag till RMG under RMH.
- (15) RMG har också andra dotterbolag, bl.a. General Logistics System BV (nedan kallat GLS), RMG:s europeiska paketföretag som tillhandahåller paketjänster, logistik och expresstjänster i hela Europa. GLS nät innefattar dotterbolag och nätpartner i 36 europeiska länder.

Figur 1 RMG:s nuvarande organisatoriska struktur

2.2.2 Royal Mail Group (RMG)

(16) RMG har sedan den 23 mars 2001 haft licens att tillhandahålla brevtjänster i Förenade kungariket enligt 2000 års lag om posttjänster. Enligt villkoren för licensen är

⁽³⁾ <http://services.parliament.uk/bills/2010-12/postalservices.html>

⁽⁴⁾ "Modernise or Decline – Policies to maintain the universal postal service in the United Kingdom; an independent review of the UK postal services sector", den 16 december 2008, finns på <http://www.berr.gov.uk/files/file49389.pdf>, uppdaterad genom Hoopers rapport i december 2008, "Saving the Royal Mail's universal postal service in the digital age", finns på <http://www.bis.gov.uk/assets/biscore/business-sectors/docs/s/10-1143-saving-royal-mail-universal-postal-service.pdf>.

RMG skyldigt att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Därigenom genomförs kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna⁽⁵⁾ (nedan kallat *direktivet om posttjänster*). RMG ska enligt licensen förhandla om kommersiella avtal med operatörer som vill få tillgång till dess nationella nät. Nya operatörer har oftast kommit in på marknaden genom sådana avtal om tillgång med RMG.

⁽⁵⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

- (17) RMG är den enda licensinnehavaren på den brittiska postmarknaden med skyldighet att tillhandahålla samhälls- somfattande tjänster. Den gällande skyldigheten att tillhandahålla samhälls- somfattande tjänster innefattar i huvudsak i) utdelning av postpaket (brev och paket) på upp till 20 kg varje arbetsdag till alla privatpersoners eller andra personers hem eller lokaler i Förenade kungariket (för brev gäller utdelningsskyldigheten måndag-lördag), ii) minst en insamling per arbetsdag från varje inlämningsställe, och befordran, mottagning, insamling, sortering och utdelning av postpaket till rimliga priser som fastställs med utgångspunkt i en enhetlig taxa, och iii) tillhandahållande av tjänster som gäller rekommenderade försändelser till priser som fastställs med utgångspunkt i en enhetlig taxa.
- (18) Enligt RMG:s licens krävs prisreglering i samband med tillhandahållandet av reglerade tjänster. Den gällande prisregleringen fastställdes i april 2006 för en fyraårsperiod men har förlängts till mars 2012.
- (19) RMG är dessutom enligt licensen skyldigt att ge kunder och andra postföretag tillgång till dess nationella nät på icke-diskriminerande grund. I praktiken har de flesta av RMG:s konkurrenter kommit in på marknaden genom att utnyttja tredjeparters tillgång till RMG:s nät i efterföljande led (t.ex. slutsortering av post och utdelning till kunder "den sista kilometern").
- (20) Konkurrens i efterföljande led innebär att tredjepartsoperatören samlar in och hanterar posten genom sitt eget nät till dess att den levereras till RMG:s sorteringscentraler, där den förs in i RMG:s nät för slutsortering och utdelning till mottagande kunder. Enligt motsvarande avtal om direkt kundtillgång kan kunder med stora volymer leverera sin försorterade post till RMG:s postcentraler för utdelning i efterföljande led.
- (21) Konkurrensen på den brittiska marknaden för brevtjänster har ökat genom tillgång i efterföljande led till RMG:s nät och inte genom konkurrens genom hela kedjan mellan RMG och nya operatörer. Sedan marknaden avreglerades 2006 har de brevvolymerna som andra brittiska postoperatörer för in i RMG:s nät i efterföljande led ökat med i genomsnitt över 1 000 miljoner försändelser om året och står nu för över 45 % av den brittiska marknaden för inrikesförsändelser. RMG räknar med att tappa ännu fler marknadsandelar till sina konkurrenter under kommande år. På vissa högvolymsmarknader väntas konkurrenterna nå marknadsandelar på [...] (*).
- drivs av postombud eller franchisepartner. POL har till uppgift att upprätthålla ett nät som uppfyller vissa kriterier för den brittiska befolkningens tillgång (t.ex. ska 99 % av befolkningen ha högst 3 miles [4,8 km] till ett postkontor).
- (23) POL har i dag inga anställda eftersom all personal som för närvarande arbetar för POL (utom de som är egenföretagare) är utsända från RMG. Omkring 9 000 anställda vid RMG är utsända och arbetar helt och hållet för POL.
- (24) POL förser RMG med postkontorstjänster, och RMG förser POL med gemensamma backoffice-tjänster. Dessutom tillhandahåller RMG i dag mot kostnad ett antal tjänster (t.ex. fordonstjänster, byggnadssäkerhet etc.) som delas mellan RMG och POL. Tillhandahållandet av dessa tjänster omfattas i dag av ett serviceavtal mellan RMG och POL som kommer att ersättas av en rad nya serviceavtal när POL blir ett systerföretag till RMG.
- (25) Förutom att POL tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse bedriver företaget även en del "kommersiell" verksamhet (t.ex. försäljning av telefoni- och försäkringsprodukter) genom sitt nät och även genom en kanal för direktförsäljning via Internet.
- (26) Den 23 mars 2011 godkände kommissionen statligt stöd till POL på 180 miljoner brittiska pund för finansieringen av dess postkontorsnät under ett år med början den 1 april 2011⁽⁶⁾. Kommissionen godkände också en förlängning med samma period av de befintliga lånefaciliteterna för finansiering av tillhandahållandet av kontant-tjänster i postkontoren. Kommissionen drog slutsatsen att stödet är förenligt med EU:s regler eftersom det inte överkompenserar för nettokostnaden för den tjänst av allmänt intresse som POL anförtröts.
- (27) Den 24 januari 2012 anmälde Förenade kungariket en rad åtgärder till stöd för de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som tillhandahålls av POL, som har stora likheter med de åtgärder som godkändes 2011.

2.2.4 Ekonomiska svårigheter

- (28) Förenade kungariket anser att RMG är ett företag i svårigheter eftersom det för närvarande står inför allvarliga ekonomiska svårigheter (de redovisade ekonomiska siffrorna avser det konsoliderade resultatet för RMG inklusive alla dotterbolag, om inte annat anges):
- i) Dess balansräkning, särskilt det stora pensionsunderskottet.
 - ii) Dess förväntade likviditetsbrist.

2.2.3 Post Office Limited (POL)

- (22) RMG:s detaljistgren POL ansvarar för nätet av omkring 11 500 postkontor. Strax under 400 av dessa ägs och förvaltas direkt av POL. Alla de övriga är privatägda och

(*) Affärshemlighet.

⁽⁶⁾ Kommissionens beslut K(2011) 1770. Det gällande godkännandet av dessa åtgärder löper ut den 31 mars 2012.

- iii) Dess framtida oförmåga att, utan de anmälda åtgärderna, betala sina skulder när de förfaller.
- iv) RMG:s minskade intäkter från brevverksamheten: mellan räkenskapsåren 2008/2009 och 2010/2011 minskade de externa intäkterna med 3,1 %, och under samma period minskade volymen inrikesförsändelser med 11,7 %.
- (29) RMG:s balansräkning visar att företaget hade allvarliga ekonomiska svårigheter i slutet av räkenskapsåret 2010/2011 – både dess rörelsekapital och dess nettotillgångar var negativa.
- (30) Enligt de prognoser som Förenade kungariket lämnat kommer RMG att ha likviditetsbrist [...] och kommer alltså inte att ha tillräckliga medel för att kunna betala för sin dagliga verksamhet, om de anmälda åtgärderna inte genomförs. RMG kommer följaktligen inte heller att kunna återbetala sina befintliga lånefaciliteter när de förfaller [...].
- (31) Mot denna bakgrund kommer RMG att få allvarliga svårigheter med att fullgöra sina betalningsskyldigheter per [...] och kommer därmed att vara oförmöget att inleda ett omstruktureringsprogram och återställa lönsamheten med egna medel. Företaget befinner sig alltså i en situation där det måste förlita sig på statligt stöd för att kunna säkra ett återställande av den ekonomiska livskraften och oavbruten tillgång till tjänsten av allmänt intresse.

2.3 Åtgärder som är föremål för granskning

2.3.1 Pensionsavlastning

- (32) Enligt 2011 års lag om posttjänster ska Förenade kungariket påta sig ansvaret för vissa av förpliktelserna inom Royal Mail Pension Plan (nedan kallad RMPP). Genom den föreslagna åtgärden befrias RMG från skyldigheten att kompensera för det underskott som uppstått inom det systemet och slipper därmed en betydande ekonomisk börda.
- (33) Enligt Förenade kungariket står RMPP:s storlek och volatilitet inte på något sätt i proportion till RMG:s nuvarande verksamhet och har visat sig vara ett allvarligt hinder för RMG:s förmåga att av egen kraft konkurrera på Förenade kungarikets liberaliserade postmarknad. Förenade kungariket anser att övertagandet av vissa förpliktelser från RMPP, vilket bidrar till att återställa RMG:s lönsamhet, kommer att innebära att RMG, som enda tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster i Förenade kungariket, kan anpassa sig till den liberaliserade marknaden genom modernisering. Pensionsavlastningen kommer därmed att innebära att ett av de största hindren för att locka kapital från den privata sektorn till RMG försvinner.
- (34) Vid sidan av RMPP finansierar RMG i dag tre andra pensionsplaner: Royal Mail Senior Executives Pension Plan (nedan kallad RMSEPP), Royal Mail Retirement Savings Plan (nedan kallad RMRSP) och Royal Mail Defined Contribution Pension Plan (nedan kallad RMDCPP). Den anmälda åtgärden gäller endast RMPP och kommer inte att påverka medlemmarna i RMSEPP, RMRSP eller RMDCPP.

RMPP

- (35) RMPP är ett tjänstepensionssystem för RMG:s anställda, inklusive de anställda som utsänts till och helt och hållet arbetar för POL⁽⁷⁾. Det är ett privat system såtillvida att det omfattas av den vanliga brittiska pensionslagstiftning som gäller företag i den privata sektorn. Per den 31 mars 2011 hade RMPP omkring 436 000 medlemmar, varav omkring 130 000 var anställda som förvärvade förmåner i systemet (aktiva medlemmar), omkring 118 000 var tidigare anställda som slutat arbeta före pensionsåldern och ännu inte utnyttjat pensionsförmåner (blivande pensionstagare) och omkring 188 000 var pensionärer.
- (36) RMPP regleras genom Third Principal Trust Deed and Rules av den 21 december 2009, med senare ändringar (nedan kallad *stiftandeurkunden*). Systemets huvudman och arbetsgivare är RMG och förvaltaren är ett företag, Royal Mail Pensions Trustees Limited (nedan kallat *förvaltaren*). Förutom i stiftandeurkunden regleras förvaltarens och RMG:s skyldigheter i fråga om RMPP i lagstiftning om tjänstepensionsplaner som införts av Department for Work and Pensions, främst 1993 års lag om pensionsystem, 1995 års pensionslag och 2004 års pensionslag. RMPP omfattas av behörigheten för den brittiska tillsynsmyndigheten för pensioner (Pensions Regulator).
- (37) RMPP är ett förmånsbestämt system, dvs. förmånerna fastställs med utgångspunkt i en målpension vid normal pensionsålder, beroende på storleken på medlemmens årslön och hur länge medlemmen varit anställd av arbetsgivaren. Detta skiljer sig från ett avgiftsbestämt system, där endast nivån för de inbetalningar som krävs av arbetsgivaren/arbetstagaren fastställs. Inbetalningarna investeras, och när en medlem går i pension används värdet av de ackumulerade medlen för att ge medlemmen en inkomst under resten av livet.
- (38) Det finns två huvudsakliga typer av förmånsbestämda system, nämligen slutlönegrundade system och system grundade på genomsnittlig lön eller inkomst. Ett slutlönegrundat system ger en pension baserad på en bestämd andel av arbetstagarens pensionsgrundande slutlön för varje pensionsgrundande tjänsteår. Ett system grundat på genomsnittlig lön eller inkomst, däremot, ger en pension baserad på en viss andel av arbetstagarens genomsnittliga lön under hela den pensionsgrundande tjänstetiden (vanligen inflationsjusterad på något sätt) för varje pensionsgrundande tjänsteår.

⁽⁷⁾ RMPP och de andra brittiska system som finansieras av RMG omfattar inte anställda vid GLS.

(39) Fram till april 2008 beräknades de förmåner som förvärvats av RMPP:s medlemmar med hjälp av slutlönsmetoden. I april 2008 genomförde RMG emellertid pensionsreformer genom att ändra reglerna för RMPP. Bland annat gjordes ändringar när det gäller förvärvade förmåner för tjänstetid från och med den 1 april 2008, så att de nu beräknas med hjälp av metoden grundad på genomsnittlig lön eller inkomst i stället för slutlönsmetoden (förvärvade förmåner för tjänstetid före det datumet kommer dock även i fortsättningen att vara kopplade till en medlems lön när han/hon slutar arbeta). Andra reformer som genomfördes den 1 april 2008 var en höjning av pensionsåldern till 65 år för tjänstetid från och med den 1 april 2010 (förmåner som förvärvats före det datumet kan fortfarande utnyttjas från 60 års ålder utan avdrag vid förtidspension) och stängning av RMPP för nya medlemmar och anslutna med verkan från och med den 1 april 2008. RMPP ersattes med ett avgiftsbestämt system för nya medlemmar och personer som ansluter sig efter den 1 april 2008, RMDCPP.

Tidigare åtgärder för att finansiera RMPP:s pensionsunderskott

- (40) Förenade kungariket påpekar att RMG:s förmåga att förbättra läget för RMPP med tiden begränsats väsentligt. Begränsningarna har sin grund i den allmänna brittiska pensionslagstiftningen och de särskilda egenskaperna hos RMPP.
- (41) Enligt brittisk lag har RMG ingen vetorätt när det gäller storleken på dess inbetalningar till RMPP. Inbetalningarnas storlek överenskomms normalt mellan den arbetsgivare som finansierar ett pensionssystem och systemets förvaltare, men om en överenskommelse inte kan nå inom 15 månader från dagen för en värdering bestäms inbetalningarnas storlek av den brittiska tillsynsmyndigheten för pensioner, som bildades den 6 april 2005 genom 2004 års pensionslag och står för tillsynen av pensionslagstiftningen. Tillsynsmyndigheten har bl.a. klargjort att den räknar med att systemet har en viss solvens och att förvaltaren strävar efter att hämta in eventuella underskott "så snabbt som arbetsgivaren rimligen klarar" med hänvisning till tekniska bestämmelser om finansieringsmålet för den arbetsgivare som finansierar systemet.
- (42) I det sammanhanget slöt RMG och förvaltaren i juni 2006 ett samförståndsavtal om finansiering av RMPP:s underskott på 17 år, utöver RMG:s årliga inbetalningar till RMPP för att finansiera kostnaden för de förvärvade förmånerna. Villkoren innefattade upprättande av ett spärkonto på totalt 1 miljard brittiska pund som säkrades till förmån för RMPP i enlighet med kommissionens beslut 2009/613/EG av den 8 april 2009⁽⁸⁾.
- (43) Den 30 juni 2010 kom RMG och förvaltaren överens om ytterligare en återhämtningsplan med syftet att finansiera RMPP:s underskott till mars 2047, genom följande årliga inbetalningar:

i) Från den 1 april 2009 till den 31 mars 2047: årliga underskottsbetalningar på 282 miljoner pund per år, uppräknade med hänsyn till inflationen i detaljhandelspriserna.

ii) Från den 1 april 2013 till den 31 mars 2023: ytterligare inbetalningar motsvarande 4,0 % av medlemmarnas inbetalningar.

(44) POL bidrar med 7 % av underskottsbetalningarna. Andelen beräknas på grundval av antalet anställda som är utsända till POL i förhållande till det totala antalet anställda vid RMG. POL:s årliga inbetalning till pensionsunderskottet räkenskapsåret 2010–2011 var 21 miljoner brittiska pund.

Avlastning av pensionsunderskottet

- (45) Förenade kungarikets myndigheter föreslår att det inrättas ett nytt system för lagstadgad pension i vilket de ekonomiska förpliktelserna åligger den brittiska staten och det inte finns någon rättslig koppling till RMG eller RMPP. En del av RMPP:s pensionsförpliktelser och tillgångar föreslås överföras till det nya systemet. Tanken är att pensionsförmåner som förvärvats fram till den 31 mars 2012 ska överföras till systemet. Förslaget gäller nuvarande pensionärer, blivande pensionstagare och aktiva medlemmar i RMPP.
- (46) I stora drag beräknas det nya pensionssystemet ta över pensionsförpliktelser på sammanlagt 32 200 miljoner brittiska pund och tillgångar på 27 700 miljoner brittiska pund (baserat på de försäkringstekniska värderingssiffrorna per den 31 mars 2011) och alltså ett underskott på 4 500 miljoner brittiska pund. Efter pensionsavlastningen den 1 april 2012 kommer RMG att fortsätta att göra endast de normala pensionsinbetalningarna för alla RMPP:s medlemmar som fortfarande arbetar vid RMG, och alltså bara ha kvar pensionsförpliktelser för nya pensionsrättigheter som förvärvas efter mars 2012 (nedan kallat *det pågående RMPP-systemet*).
- (47) Det pågående RMPP-systemet kommer omedelbart efter pensionsavlastningen att bestå av pensionsförpliktelser på omkring 2 100 miljoner brittiska pund⁽⁹⁾ och lika stora tillgångar som RMG behåller. RMG kommer att fortsätta att stå för alla framtida servicekostnader, inklusive ansvaret för eventuella skyldigheter inom RMPP att upprätthålla en fortsatt slutlönekoppling samt vissa öknings (t.ex. för förtidspensionering) med avseende på de gamla pensionsförmånerna. Det innebär att RMG efter pensionsavlastningen kommer att fortsätta att bära risken

⁽⁸⁾ EUT L 210, 14.8.2009, s. 16.

⁽⁹⁾ Baserat på de senaste uppskattningarna. Det exakta beloppet kommer att vara beroende av marknadsrörelser fram till mars 2012 och kan överstiga eller understiga detta belopp.

för att de gamla förpliktelseerna för blivande pensionsstagare kan öka till följd av eventuella löneökningar som överstiger prisinflationen, eftersom pensionsförmånerna måste kopplas till gällande slutlönenivå. RMG behåller också ansvaret för den befintliga RMSEPP med pensionsförpliktelser på 300 miljoner brittiska pund och ett underskott på omkring 30 miljoner brittiska pund (enligt värdering den 31 mars 2011).

2.3.2 Omstruktureringsstöd

RMG:s omstrukturering

(48) För att komma till rätta med sina ekonomiska svårigheter upprättade RMG i juni 2011 en omstruktureringsplan för perioden 2008–2016.

(49) RMG:s planer, som främst är inriktade på kostnadsminskning och intäktsdiversifiering, bygger på de omfattande omstruktureringsåtgärder som RMG har vidtagit sedan 2002 (bl.a. väsentliga förändringar av RMPP) för att modernisera verksamheten och få ner kostnaderna. RMG:s plan från juni 2011 för att återställa företagens lönsamhet är indelad i fem nyckelområden:

i) Modernisering av verksamheten, vilket innefattar förändringar på alla RMG:s verksamhetsområden och ger betydande kostnadsbesparingar.

ii) Företags- och backofficeomstrukturering.

iii) Omvandling av affärsverksamheten.

iv) Investering i en ny it-plattform.

v) Initiativ för förbättrad likviditet.

(50) Syftet med omstruktureringsplanen är att återställa RMG:s långsiktiga lönsamhet. Enligt Förenade kungariket kommer förmågan att bli av med strukturellt höga fasta kostnader, att förbättra den övergripande rättsliga ramen och att diversifiera intäkterna för att ersätta intäkter som gått förlorade på grund av minskade postvolymerna till främja ett lönsamt RMG som kan locka till sig investeringar från den privata sektorn för att säkra sin långsiktiga framtid.

Skuldminskning åtgärder

(51) Förenade kungariket hävdar att återställandet av RMG:s långsiktiga lönsamhet är ett centralt strategiskt mål för att säkra allmän tillgänglighet och ett effektivt tillhandahållande av de samhällsomfattande tjänsterna. Enligt För-

enade kungariket kommer inte enbart pensionsavlastningen att räcka för att säkra RMG:s långsiktiga lönsamhet – inte ens efter avlastningen av pensionsunderskottet kan RMG övervinna sina ekonomiska svårigheter med sina egna medel eller medel från marknaden.

(52) Därför anmälde Förenade kungariket vid sidan av pensionsavlastningen även vissa åtgärder för att stärka RMG:s balansräkning:

i) En del av RMG:s skuld till den brittiska staten avskrivs (nedan kallade *skuldminskning åtgärder*), uppskattningsvis högst 1 700 miljoner pund (plus upplupen ränta).

ii) RMH ställer vissa belopp i "Mails Reserve"⁽¹⁰⁾ till förfogande för RMG genom en stående lånekredit med ett högsta kreditutnyttjande på 200 miljoner brittiska pund.

2.4 Skälen till att den ingående granskningen inleddes

(53) Förenade kungariket hävdade i sin anmälan att pensionsavlastningen med utgångspunkt i kommissionens praxis skulle kunna anses förenlig med den inre marknaden som nedärvda kostnader från tiden före liberaliseringen. Man hävdade vidare att de föreslagna åtgärderna är förenliga med riktlinjerna för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽¹¹⁾ (nedan kallade *riktlinjerna*). Förenade kungariket åberopade inte artikel 106.2 i fördraget som motivering för de anmälda åtgärderna i samband med förfarandet.

(54) I kommissionens beslut om att inleda den formella granskningen ifrågasattes att pensionsavlastningen skulle kunna anses förenlig som kompensation för en exceptionell börda till följd av RMG:s tidigare monopolställning i den offentliga sektorn. Kommissionen godkände 2007 en fransk reform gällande finansiering av nuvarande och framtida pensioner till de anställda vid La Poste med status som statstjänstemän⁽¹²⁾. I 2007 års beslut slogs dock fast att La Postes faktiska socialförsäkringskostnader var jämförbara med konkurrenternas, medan en avlastning av hela RMG:s pensionsunderskott tycktes innebära att det företaget fick en fördel jämfört med ett genomsnittligt brittiskt företag. Kommissionen undrade därför

⁽¹⁰⁾ RMG har gjort en del investeringar i statspapper eller i depositioner i National Loan Fund, som klassificeras som omsättningstillgångar och ofta omnämns som "gilts", brittiska statspapper. De omfattas av ett särskilt regelverk i form av riktlinjer från de brittiska myndigheterna i avsnitt 72 i 2000 års lag om postkontor. I enlighet med riktlinjer av den 30 januari 2003 placerade RMG dessa tillgångar i en särskild reserv ("Mails Reserve"), som skulle kunna utnyttjas för att finansiera särskilda föreskrivna åtgärder.

⁽¹¹⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽¹²⁾ Kommissionens beslut 2008/204/EG av den 10 oktober 2007 om det statliga stöd som Frankrike beviljat för reformen av formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste (EUT L 63, 7.3.2008, s. 16).

om de kostnader som RMG befriades från helt och hållet motsvarar nedärvda kostnader i den mening som avses i Europeiska unionens domstols rättspraxis och om villkoren verkligen skulle bli rättvisa när avlastningen genomförts.

- (55) Kommissionen var också tveksam till omstruktureringsplanens förenlighet med riktlinjerna, särskilt med avseende på utsikterna till återställd lönsamhet, storleken på RMG:s inbetalningar och nivån för kompensationsåtgärderna.
- (56) Kommissionen ansåg inte att Förenade kungariket på ett övertygande sätt visat att den omstruktureringsplan som först lämnats var förenlig med riktlinjerna. Framför allt betvivlade kommissionen att RMG:s roll som enda tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster och förpliktelserna till följd av dess tidigare monopolställning i den offentliga sektorn gjorde det motiverat att lindra villkoren i riktlinjerna, framför allt de som säkerställer att konkurrensnedvridningen begränsas och att det stödmottagande företaget bidrar med 50 % till omstruktureringskostnaden.
- (57) Kommissionen ansåg dessutom att den ursprungliga omstruktureringsplanens varaktighet, från 2008 till 2016, var mycket lång och att prognoserna i den ursprungliga omstruktureringsplanen var känsliga för förändringar av antagandena om t.ex. total postvolym. Kommissionen ställde sig därför tvivlande till att RMG:s långsiktiga lönsamhet skulle kunna återställas genom genomförande av den anmälda planen och till att lönsamhetsprognoserna skulle hålla.

2.5 Ändring av de anmälda åtgärderna efter det att det formella granskningsförfarandet inletts

- (58) Under diskussionerna med kommissionen i samband med den formella granskningen avstod Förenade kungariket från en del av skuldminskningen på 1 700 miljoner brittiska pund och sänkte de anmälda skuldminskningståtgärderna till 1 089 miljoner brittiska pund. Förenade kungariket drog också tillbaka den anmälda stående lånekrediten på 200 miljoner brittiska pund. Kommissionen betraktar därför inte längre dessa åtgärder som anmälda, utan bara skuldminskningståtgärden på 1 089 miljoner brittiska pund.
- (59) Vidare lade Förenade kungariket under granskningen fram en uppdaterad omstruktureringsplan som omfattar en kortare omstruktureringsperiod, 2010–2015. Under den perioden kommer RMG att vidta operativa och industriella åtgärder för att omstrukturera verksamheten. Planen för att återställa RMG:s lönsamhet kan delas in i följande nyckelåtgärder: arbetskraftsrelaterad omstrukturering, strukturell omstrukturering för att minska kapaciteten och omstrukturering av it-system.

Arbetskraftsrelaterad omstrukturering:

- (60) Arbetskraftsrelaterad omstrukturering är ett centralt inslag i RMG:s förändringar för att se till att en ekonomiskt hållbar samhällsomfattande tjänst kan tillhandahållas på lång sikt i Förenade kungariket. Arbetet har redan inletts och RMG har för avsikt att ytterligare väsentligt minska sin arbetsstyrka genom ett program för frivillig uppsägning och naturlig avgång under den period som planen omfattar. Enbart dessa åtgärder står för omkring en tredjedel av de totala relevanta omstruktureringskostnaderna enligt planen och kommer att ge en avsevärd minskning av en av RMG:s största kostnader.
- (61) Enligt omstruktureringsplanen kommer RMG:s personalstyrka vid UK Letters & Parcels and International (UKLPI) under omstruktureringsperioden att minska från omkring 160 000 i början av det år som slutar i mars 2011 till omkring [...] i mars 2015. Det ger en sammanlagd minskning på omkring [...] vid UKLPI mellan mars 2011 och mars 2015, motsvarande omkring [...] per år. I denna arbetskraftsrelaterade omstrukturering ingår en minskning med nästan [...] chefer på central nivå (varav över 1 000 redan har slutat i mars 2011). Man räknar med att kunna göra arbetskostnadsbesparingar på [...] brittiska pund i reala termer mellan mars 2010 och mars 2015.
- (62) De föreslagna arbetskraftsförändringarna kommer att påverka i stort sett alla delar av RMG:s verksamhet. Några exempel:
- i) Omstrukturering av utdelning och insamling utomhus, som är arbetsintensiva verksamheter med höga fasta kostnader. Omstruktureringen inriktas på att åstadkomma besparingar, bl.a. genom införande av World Class Mail (se skäl 68), ett övergripande system för förbättrad säkerhet, kundservice, kvalitet och produktivitet vid alla distributionskontor.
 - ii) Övergång från manuella, arbetsintensiva processer till automatiska processer, vilket får konsekvenser för arbetskraften.
 - iii) Nästan [...] chefer i centrala funktioner försvinner.
- (63) Den arbetskraftsrelaterade omstruktureringskostnad som ingår i omstruktureringsplanen från juni 2011 utgörs i huvudsak av i) avgångsvederlag, ii) rese- och omställningskostnader och iii) vissa exceptionella utbetalningar av engångsbelopp. Avgångsvederlagen förväntas uppgå till omkring [...] miljoner brittiska pund från mars 2010 till mars 2015. Rese- och omställningskostnaderna (belopp som betalas ut till personal som behållits men

nu måste arbeta vid andra anläggningar som ett led i omstruktureringen av RMG:s infrastruktur, där stängning av en del postcentraler (ingår) kommer att uppgå till omkring [...] miljoner brittiska pund till 2014/2015. Exceptionella utbetalningar av engångsbelopp – som krävs för att bibehålla takten och djupet i förändringen och utgör en central del i 2010 års moderniseringsavtal med Communication Workers Union – uppgår till [...] miljoner brittiska pund. Dessa utbetalningar hade inte varit nödvändiga om moderniseringen varit långsammare och mer konventionell.

- (64) Dessa centrala inslag i den arbetskraftsrelaterade omstruktureringen uppgår tillsammans till omkring hälften av de totala relevanta omstrukturingskostnaderna från mars 2010 till mars 2015.

Strukturell omstrukturering för att minska kapaciteten

- (65) Vid sidan av de åtgärder som avser RMG:s arbetsstyrka innefattar den anmälda omstrukturingsplanen strukturell omstrukturering för att minska kapaciteten i verksamheten under perioden. Det belopp som använts för strukturell omstrukturering motsvarar omkring en tredjedel av de totala relevanta omstrukturingskostnaderna från mars 2010 till mars 2015. Denna del av omstruktureringen avser framför allt en väsentlig begränsning av postcentralnätet, vilket får motsvarande konsekvenser för arbetskraften.
- (66) Den strukturella omstruktureringen består också i automatisering och, vilket är väsentligt, nya utdelningsmetoder för att möjliggöra längre och flexibla utdelningstider. Även detta får betydande konsekvenser för arbetskraften och är ett centralt inslag i omstruktureringen.
- (67) Omstrukturingsplanen innefattar ett engångsprogram för rationalisering av fastighetsbeståndet genom minskning av antalet postcentraler från 64 i början av räkenskapsåret 2010/2011 till [...] i mars 2015, varigenom RMG:s markinnehav minskar avsevärt och verksamheten rationaliseras. I omstrukturingsplanen ingår därför stängning av [...] postcentraler mellan 2010/2011 och 2014/2015, vilket motsvarar en minskning av hela nätet med [...]. På ett år, från mars 2010 till mars 2011, stängdes sammanlagt 5 postcentraler.
- (68) I anslutning till detta inför RMG World Class Mail vid alla kvarvarande postcentraler. World Class Mail är ett övergripande system för förbättrad säkerhet, kundservice, kvalitet och produktivitet samt färre störningar. Det förstklassiga resultatet nås genom att alla anställda medverkar till att åtgärda det slöseri med tid och resurser som orsakas av undermålig tillförlitlighet, samt till processsystemens driftsprestanda. Samtliga postcentraler kommer att

ingå i World Class Mail vid utgången av räkenskapsåret 2011/2012, och World Class Mail håller även på att införas vid distributionskontoren.

- (69) Dessutom kommer införandet av intelligenta brevsorteringsmaskiner att förändra den automatiserade sorteringen och leda till minskade kostnader för manuell sortering. Dessa maskiner är betydligt snabbare än de metoder och den utrustning som används i dag och som RMG har använt i nästan 20 år.
- (70) Dessutom håller tursekvensering på att införas, varigenom brevsorteringen automatiseras i utdelningsordning. Detta är en väsentlig del av omstruktureringen och kräver inköp och införande av kompakta sorterings- och sekvenseringsmaskiner och medför ändrade arbetsmetoder framför allt för brevbärare som arbetar med utdelning. Automatisk sekvensering av brev minskar den manuella sorteringen vid distributionskontor (och kostnaderna för den) och möjliggör därmed en effektivare schemaläggning av start- och sluttider för utdelningspersonal. Tursekvensering är en strukturell förändring av RMG:s postbehandling som kommer att öka produktiviteten. RMG sekvenserade 0 % av posten 2008, 1 % 2009 och 50 % i augusti 2011.
- (71) RMG:s omstrukturingsplan innefattar automatisering av sorteringen av små paket, som i dag görs manuellt. Företaget försöker komma fram till den bästa lösningen under omstrukturingsperioden.
- (72) Slutligen gör nya utdelningsmetoder att RMG kan övergå från traditionella utdelningsmetoder (till fots, med cykel) till utdelning där man främst använder säkra kärror (manuella eller motordrivna) och transportbilar. Dessa nya metoder innebär en stor förändring för RMG, och den förändring som genomförs, med de kostnader den medför, kommer att möjliggöra längre och flexibla utdelningstider. Det kommer i sin tur att göra det möjligt för RMG att minska antalet utdelningslinjer och kostnaderna för utomhusutdelningen.
- #### It-omstrukturering
- (73) Omstruktureringen innefattar verksamhetskritiska investeringar i anläggningstillgångar i form av it under den period som planen omfattar. I anslutning till arbetskraftsförändringarna håller RMG på att införa elektroniska handapparater som ska ersätta pappersbaserade processer och därmed öka effektiviteten. En av de viktigaste funktionerna är att lagra kundunderskrifter som bekräftar mottagandet av spårade försändelser. Apparaterna gör det möjligt för RMG att spåra försändelser i realtid. Därmed försvinner behovet av ytterligare behandling av underskrifter och papperskvitton när brevbäraren har avslutat utdelningen.

(74) RMG kommer även att göra andra investeringar i it och drift, däribland betydande investeringar på flera kritiska områden:

i) Förbättrad operativ rapportkapacitet.

ii) Modernisering av personalprocesser.

iii) Införande av automatisk läsning av adressuppgifter och användning av uppgifterna för prestandarapportering.

iv) [...].

v) [...].

(75) Investeringarna i system- och it-omstrukturering motsvarar sammanlagt omkring en femtedel av de totala relevanta omstrukturingskostnaderna från mars 2010 till mars 2015.

Slutsatser

(76) Förenade kungariket räknar med att RMG, när pensionsåtgärderna genomförs och omstrukturingsåtgärderna slutförts, kommer att kunna

i) täcka sina kostnader, inklusive avskrivningar och finansiella kostnader, och i synnerhet nå ett positivt tillgängligt kassaflöde efter räntor och skatt på [...] miljoner brittiska pund till mars 2015,

ii) nå en kapitalavkastning som gör att det kan konkurrera på marknaden av egen kraft, och i synnerhet nå en positiv avkastning på investerat kapital på [...] till mars 2015, och

iii) generera likviditet från den underliggande verksamheten (före avyttring av tillgångar) – framför allt kommer företaget att ha ett positivt tillgängligt kassaflöde för den löpande verksamheten på [...] miljoner brittiska pund.

(77) Denna slutsats gäller även i det rimliga negativa scenario (en ytterligare volymminskning på [...] under den period som omstrukturingsplanen omfattar) som presenterades för kommissionen den 30 november 2011 som en del av känslighetsanalysen. I ett sådant negativt scenario skulle RMG i mars 2015 kunna

i) ha ett positivt tillgängligt kassaflöde efter räntor och skatt på [...] miljoner brittiska pund till mars 2015,

ii) nå en positiv avkastning på investerat kapital på [...] till mars 2015, och

iii) nå ett positivt tillgängligt kassaflöde för den löpande verksamheten på [...] miljoner brittiska pund.

(78) Det hävdas att dessa prognoser vittnar om stabiliteten och styrkan i den föreslagna omstruktureringen.

3. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA TREDJEPARTER

(79) En rad olika berörda tredjeparter lämnade synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet, bl.a. RMG:s mindre inhemska konkurrenter och deras branschorganisationer, dess större internationella motsvarigheter, påtryckningsgrupper och ett fackförbund som representerar merparten av RMG:s personal.

Synpunkter från Mail Competition Forum

(80) Som branschorganisation för mindre postoperatörer i Förenade kungariket lägger Mail Competition Forum (nedan kallat MCF) stor vikt vid att RMG är sunt och lönsamt, eftersom det är det enda företag i Förenade kungariket som kan fullgöra skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster. Samtidigt befarar man att ett RMG som stärks på konstgjord väg skulle kunna tränga ut sina mindre konkurrenter från en redan besvärlig marknad genom underprissättning, marginalprispress och nekad tillgång till väsentliga anläggningar. MCF förespråkar därför långtgående förebyggande lagstiftningsåtgärder för att skydda mindre konkurrenter och se till att de har tillgång till Royal Mails nät.

(81) MCF håller med Förenade kungariket om att RMG är ett företag i svårigheter och att riktlinjerna bör ligga till grund för bedömningen av de föreslagna åtgärderna. MCF noterar vidare att Förenade kungariket inte försöker motivera stödet med hänvisning till att det är nödvändigt för att upprätthålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, men konstaterar att ersättning för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse till RMG som godkänns av kommissionen skulle behöva kombineras med rigorösa säkerhetsåtgärder för att skydda konkurrensen.

(82) MCF anser att åtgärderna bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt och utformas så att de endast avser pensionsunderskottet. MCF motsätter sig alla åtgärder för att stärka balansräkningen och alla andra åtgärder för att göra företaget mer attraktivt för en privat investerare i en marknadsekonomi. I det avseendet är MCF skeptiskt till en privatisering av företaget.

(83) Vad beträffar det egna bidrag på 50 % som enligt riktlinjerna krävs för stora företag förespråkar MCF att den fastställda tröskeln följs strikt och rekommenderar avyttring av tillgångar och utmätning av förlustbringande verksamhet för att finansiera detta.

(84) När det gäller kompensationsåtgärder anser MCF att ett antal långtgående struktur-, skatte- och lagstiftningsåtgärder är nödvändiga, bl.a. en reform av den brittiska lagen om posttjänster för att förhindra att RMG i framtiden får

ytterligare stöd för samma ändamål, en fullständig strukturell åtskillnad mellan verksamhetens detaljist- och nätaspekter och ett avskaffande av det momsundantag som RMG omfattas av för tjänster som inte ingår i skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster.

Synpunkter från Secured Mail

- (85) Secured Mail framhåller RMG:s betydelse för fullgörandet av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i Förenade kungariket. Samtidigt uppmanar Secured Mail kommissionen att se till att RMG inte får möjlighet att utnyttja sin nya styrka på ett sätt som skulle hota de mindre konkurrenternas affärsmodell. Secured Mail betonar, i likhet med Mail Competition Forum, vikten av ett tillräckligt stort eget bidrag som finansieras genom avyttring av tillgångar och utmätning av förlustbringande verksamhet. Secured Mail efterlyser dessutom lagstiftningsåtgärder, t.ex. åtskillnad mellan nät- och detaljistaspekterna i RMG:s verksamhet.

Synpunkter från UK Mail

- (86) UK Mail, en mindre inhemsk konkurrent, menar att företaget visserligen generellt välkomnar statligt stöd till RMG för att skydda ett effektivt tillhandahållande av de samhällsomfattande tjänsterna, men att åtgärderna endast bör godkännas om riktlinjerna följs strikt.

Synpunkter från DX

- (87) DX, en annan mindre inhemsk konkurrent, uttrycker också farhågor för en okontrollerad förstärkning av RMG:s ställning på den brittiska marknaden och förespråkar kompensationsåtgärder för att uppväga en potentiell snedvridning av konkurrensen.

Synpunkter från Communication Workers Union

- (88) Communication Workers Union (nedan kallat "CWU") sätter åtgärderna i samband med RMG:s mer omfattande moderniseringsinsatser de senaste åren. CWU välkomnar stödåtgärderna men uttrycker farhågor för den stress som omstruktureringen medför för arbetstagarna och pekar på de djupgående och varaktiga förändringarna av de allmänna arbetsvillkoren för de anställda vid Royal Mail. CWU ber kommissionen att inskränka omstruktureringen till ett minimum för att begränsa de negativa effekterna på de allmänna arbetsvillkoren. CWU motsätter sig en bedömning enligt riktlinjerna och menar att kommissionen i stället bör godkänna stödet som ersättning för en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse. CWU anser att det inte bör krävas något eget bidrag av RMG och förespråkar en generös bedömning av stödåtgärderna för att göra övergångsprocessen så smärtfri som möjligt för arbetstagarna vid RMG.

Synpunkter från Free and Fair Postal Initiative

- (89) Påtryckningsgruppen Free and Fair Postal Initiative (nedan kallad FFPI) välkomnar generellt de statliga stödåtgärderna till förmån för RMG och uttrycker bara en viss oro för återställandet av RMG:s lönsamhet enligt omstruktureringsplanen. Med tanke på det rådande ekonomiska klimatet ifrågasätter FFPI utsikterna till försäljning och beklagar avsaknaden av en heltäckande privatiseringsplan.
- (90) FFPI är dessutom angeläget om att påpeka att alla riktlinjernas krav måste vara uppfyllda – framför allt vill man se ett betydande eget bidrag (50 %) i enlighet med riktlinjerna. FFPI anser vidare att långtgående kompensationsåtgärder måste innefatta försäljning av tillgångar som inte behövs för tillhandahållandet av de samhällsomfattande tjänsterna och i synnerhet garantier i fråga om marknads-tillträde för konkurrenter.
- (91) FFPI säger vidare att man motsätter sig ett resonemang om nedärvda kostnader enligt besluten i ärendena med EDF⁽¹³⁾ och La Poste⁽¹⁴⁾ i det här fallet, eftersom de ärendena skiljer sig avsevärt från det här ärendet, framför allt när det gäller pensionssystemen i Frankrike och Förenade kungariket.

Synpunkter från Deutsche Post

- (92) Deutsche Post sätter RMG:s stödbehov i samband med liberaliseringsprocessen på den brittiska postmarknaden och det därav följande kravet att den tidigare monopol-innehavaren anpassar sig till villkoren på en konkurren-sutsatt postmarknad och moderniserar sina affärsmetoder på det sätt som krävs. Deutsche Post uppmanar därför kommissionen att i detta avseende säkra en enhetlig tillämpning av lagstiftningen i alla medlemsstater. Vidare motsätter sig Deutsche Post Förenade kungarikets resonemang om att RMG utgör ett "undantagsfall" enligt riktlinjerna och ställer sig tvivlande till att riktlinjerna är tillämpliga i detta fall.
- (93) I detta sammanhang hävdar Deutsche Post också, på grundval av förstainstansrättens dom i Combust-målet⁽¹⁵⁾, att statlig ersättning för pensionskostnader över den nivå som normalt belastar privata konkurrenter, i samband med privatisering av tidigare statligt ägda tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster, inte utgör statligt stöd. Deutsche Post menar att avlastningen av RMG:s pensionsunderskott inte bör omfattas av förbudet i artikel 107 i fördraget eftersom denna åtgärd syftar till att komma till rätta med en strukturell nackdel i den mening som avses i Combust-domen.

⁽¹³⁾ Kommissionens beslut 2005/145/EG av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört till förmån för EDF samt el- och gasindustrin (EUT L 49, 22.2.2005, s. 9).

⁽¹⁴⁾ Se fotnot 12.

⁽¹⁵⁾ Mål T-157/01, Danske Busvognmænd mot kommissionen, REG 2004, s. II-917.

- (94) Deutsche Post anser också att kommissionen måste ta hänsyn till att RMG redan fått ersättning för sitt pensionsunderskott i form av högre frimärkspriser.

Synpunkter från TNT

- (95) TNT konstaterar att stödet inte bör överstiga det lägsta belopp som är absolut nödvändigt för att rädda RMG ur dess ekonomiska svårigheter. Samtidigt befarar TNT att RMG skulle kunna utnyttja sin nyfunna styrka för att otillbörligen begränsa konkurrensen på den brittiska postmarknaden i ett försök att återta kontrollen över marknaden och ta tillbaka förlorade marknadsandelar.
- (96) För att detta inte ska ske efterlyser TNT långtgående åtgärder som kompensation för statligt stöd, bl.a. en garanti för framtida nättillgång, eventuellt genom uppdelning, och avskaffande av momsundantaget för att stärka konkurrensen på marknaderna för slutlig utdelning.
- (97) Vad beträffar den korrekta rättsliga ramen håller TNT med Förenade kungariket om att åtgärderna bör bedömas som omstruktureringsstöd enligt riktlinjerna och avvisar tanken på en analys enligt artikel 106.2 i fördraget.

Synpunkter från UPS

- (98) I sin framställning hävdar UPS att de förslagna stödåtgärderna skulle kunna få allvarliga konsekvenser för postmarknaden och ge effekter även på andra marknader än dem som åtgärderna direkt avser, nämligen på expresspaketmarknaderna i Förenade kungariket och Europa. UPS är i detta sammanhang tveksamt till hur fördelarna för RMG har beräknats och till att riktlinjerna är tillämpliga i detta fall.
- (99) UPS ställer sig dessutom tvivlande till att åtgärderna är förenliga med artikel 107.3 i fördraget och med riktlinjerna.
- (100) När det gäller kompensationsåtgärder hävdar UPS att de måste stå i proportion till konkurrensnedvridningen. UPS avvisar därigenom Förenade kungarikets förslag om att uppgiften att tillhandahålla de allmännyttiga tjänsterna bör tas i beaktande vid bedömningen av åtgärderna enligt riktlinjerna. UPS betonar framför allt behovet av att analysera och ta hänsyn till potentiella sidoeffekter på angränsande marknader om åtgärderna inte bara skulle stärka RMG utan även dess dotterbolag, särskilt GLS.
- (101) Vad beträffar stödbeloppet framhåller UPS att det bör begränsas till vad som är absolut nödvändigt och att ett betydande eget bidrag bör krävas av RMG. I detta sammanhang ställer sig UPS tvivlande till att det rör sig om ett undantagsfall och att ett eget bidrag på mindre än

50 % därmed skulle vara tillåtet, såsom Förenade kungariket antyder. Om kommissionen skulle godta Förenade kungarikets resonemang i detta avseende anser UPS vidare att det egna bidraget inte under några omständigheter bör understiga 40 %, baserat på kommissionens tidigare beslutspraxis.

- (102) När det gäller resonemanget om nedärvda kostnader enligt artikel 107.3 i fördraget påpekar UPS att åtgärderna inte kan motiveras med utgångspunkt i prejudikat (La Poste) eller rent principiellt. I stället krävs ett övergripande avvägningstest där åtgärdens positiva effekter vägs mot konkurrensnedvridningen.

4. KOMMENTARER FRÅN DE BRITTISKA MYNDIGHETERNA

4.1 Förekomsten av stöd och stödmottagare

- (103) Förenade kungariket godtar att den pensionsavlastning och de skuldminskingsåtgärder som anmälts utgör statligt stöd enligt artikel 107.1 i fördraget.
- (104) Förenade kungariket hävdar att inget statligt stöd utgått i samband med skattebehandlingen av överföringen av nettoskulder från RMG till Förenade kungariket, eftersom RMG:s nuvarande pensionsförpliktelser motsvarar belopp som ännu inte betalats ut och är avdragsgilla först när utbetalningen faktiskt sker. RMG har inte heller begärt skattelättnad för några av sina skulder. Förenade kungariket menar att det vore orättvist att ta ut skatt av RMG på frigjorda avsättningar när ingen skattelättnad beviljats för dessa avsättningar till att börja med ⁽¹⁶⁾.
- (105) När det gäller kommissionens påstående i beslutet om att inleda förfarandet att det är oklart om POL skulle gynnas av skuldminskingsåtgärderna, hävdar Förenade kungariket att POL:s finansiering och redovisning är helt skild från RMG:s. Enligt Förenade kungariket säkras detta ytterligare genom det faktum att det rör sig om två olika företag i rättslig mening.

4.2 Pensionsavlastningens förenlighet som kompensation för nedärvda pensionskostnader enligt artikel 107.3 c i fördraget

- (106) Förenade kungariket gör först och främst gällande att det finns väsentliga paralleller mellan det aktuella fallet och ärendet med La Poste. Förenade kungariket tillstår visserligen att den brittiska pensionssituationen skiljer sig från den franska och att det inte finns något specifikt brittiskt system som kan jämföras med RMG:s system, men det betyder inte att ärendet med La Poste inte kan

⁽¹⁶⁾ Med hänvisning till kommissionens beslut i ärendet med British Energy (ärende nr C52/03, beslut av den 22 september 2004) (EUT L 142, 6.6.2005, s. 26).

tillämpas som prejudikat. Förenade kungariket är övertygat om att det finns tillräckliga likheter mellan de två ärendena för att prejudikatet ska vara helt tillämpligt, eftersom båda ärendena gäller påtaglig ekonomisk risk, odefinierade förpliktelser och fasta system.

(107) Förenade kungariket anser dessutom att den lösning som föreslås för RMG inte är lika omfattande eller betydande som den i fallet med La Poste, även om det finns paralleller mellan ärendena. Förenade kungariket befriar bara RMG från dess tidigare förpliktelser, och de pensionsförpliktelser som Förenade kungariket påtar sig åtföljs av merparten av RMPP:s pensionstillgångar. Stödet i fråga är därför begränsat till underskottet och avser inte hela skuldbeloppet.

(108) Förenade kungariket hävdar vidare att RMG:s pensionsförpliktelser är ovanligt stora på grund av en kombination av faktorer, däribland storleken på RMG:s anställningskostnader, indexeringen och bestämmelserna om förtidspensionering samt de förstärkta uppsägningsvillkor som införts genom kollektivavtal med fackförbunden. Förenade kungariket menar att dessa förpliktelser kan betraktas som "icke-återvinningsbara kostnader" i den mening som avses i tidigare kommissionsbeslut om pensionsförpliktelser i energisektorn. Det betyder att pensionsunderskottet bör betraktas som en oåterkallelig (social) investering som gjordes innan sektorn liberaliserades och blev olönsam under de nya förhållanden som rådde i den liberaliserade sektorn, vilket inte kunde förutses när beslutet fattades. Förenade kungariket baserar sitt resonemang om icke-återvinningsbara kostnader på följande faktorer:

i) Förpliktelsernas form och storlek hänger direkt samman med RMG:s tidigare status som ämbetsverk och monopol.

ii) RMPP var enklare att förvalta i en monopolsituation.

iii) De generösa pensionsrättigheterna för medlemmarna, tillsammans med det stora antalet aktiva medlemmar, blivande pensionstagare och pensionerade medlemmar (som var oundvikligt med tanke på RMG:s skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster), medför ytterligare pensionskostnader som RMG:s konkurrenter inte behöver bära.

(109) Under granskningens lopp har Förenade kungariket också lämnat närmare upplysningar om RMG:s onormalt stora pensionsförpliktelser, som skulle avlastas som ett led i den brittiska statens förslag. Man har utvecklat den inledande analys som gjordes av experterna Towers Watson, som undersökte graden av avvikelser hos RMPP.

(110) Denna ytterligare analys innefattade en jämförelse mellan RMPP och ett genomsnittligt förmånsbestämt system i den privata sektorn och visade enligt Förenade kungariket att omkring 6 900 miljoner brittiska pund av RMPP:s pensionsförpliktelser avser onormalt höga kostnader jämfört med det genomsnittliga systemet.

(111) Detta överstiger nivån för RMPP:s pensionsunderskott på 4 500 miljoner brittiska pund i bokfört värde per mars 2011, vilket enligt Förenade kungariket tyder på att hela RMPP:s pensionsunderskott skulle kunna betraktas som avvikande.

4.3 Skuldminskningens åtgärdernas förenlighet enligt riktlinjerna

(112) Förenade kungariket hävdar först och främst att kommissionen bör tillämpa riktlinjerna på ett sådant sätt att man undviker negativa effekter för tillhandahållandet av de samhällsomfattande tjänsterna i landet. Förenade kungariket påpekar följaktligen att RMG är oundgängligt för tillhandahållandet av de samhällsomfattande tjänsterna och hävdar att företagets svårigheter hotar inte bara RMG:s överlevnad som företag utan även tillgången till de samhällsomfattande tjänsterna i landet. Förenade kungariket uppmanar därför kommissionen att ta hänsyn till lagstiftarens avsikt med artikel 106.2 i fördraget vid bedömningen av åtgärderna enligt riktlinjerna. Till stöd för sitt argument nämner Förenade kungariket domstolens rättspraxis enligt vilken fördragets regler bör tillämpas med hänsyn till faktiskt tillhandahållande och obehindrad tillgång till de samhällsomfattande tjänsterna i fall där ett företags förmåga att tillhandahålla en grundläggande tjänst är hotad, särskilt när överlevnaden för det företag som tillhandahåller denna tjänst hotas⁽¹⁷⁾.

(113) Förenade kungariket menar därmed att riktlinjernas kriterier för förenlighet i den mån som krävs bör anses tillåta genomförande av åtgärderna i enlighet med omstruktureringsplanen, så att inte den brittiska statens förmåga att fullgöra sina skyldigheter enligt direktivet om posttjänster hotas.

(114) Förenade kungariket vidhåller dessutom att RMG bör betraktas som ett företag i svårigheter i den mening som avses i riktlinjerna, dvs. ett företag som – om ett statligt ingripande hindras – inte vare sig från sina aktieägare eller från källor på marknaden skulle kunna skaffa det kapital som krävs för att stoppa förluster som hotar dess överlevnad. I detta avseende framhåller Förenade kungariket företagets allvarliga ekonomiska svårigheter som orsakats av minskande intäkter, det stora pensionsunderskottet som ger upphov till stora balansräkningsproblem samt prognostiserade kassaflödesbrister.

⁽¹⁷⁾ Kommissionen mot Frankrike, C-159/94, REG 1997, s. I-5815, punkt 59.

- (115) I sina synpunkter lämnade Förenade kungariket mycket mer information om omstruktureringsplanen. Man lade bl.a. fram
- i) en närmare beskrivning av de operativa och industriella åtgärder som RMG vidtar för att omstrukturera sin verksamhet och som också skulle ges ekonomiskt stöd genom de anmälda brittiska omstruktureringsåtgärderna,
 - ii) Förenade kungarikets klargörande om omstruktureringsplanens varaktighet,
 - iii) en försäkran om att RMG:s framtida lönsamhet säkras genom omstruktureringsplanen, även i ett rimligt negativt scenario,
 - iv) ett klargörande om storleken på RMG:s egna bidrag till omstrukturen.
- (116) När det gäller omstruktureringsplanens längd hävdar Förenade kungariket att kommissionen bör ta hänsyn till den takt med vilken det är möjligt att genomföra den operativa omstrukturering som krävs, med hänsyn till omfattningen på RMG:s verksamhet, dess arbetsmarknadsrelationer och dess skyldighet att genom hela processen fortsätta att tillhandahålla de samhällsomfattande tjänsterna enligt fastställda kvalitetsstandarder.
- (117) Vad beträffar återställandet av den långsiktiga lönsamheten och omstruktureringsplanens genomförbarhet menar Förenade kungariket att det i tillräcklig utsträckning har visats i omstruktureringsplanen att RMG:s lönsamhet kommer att vara återställd i slutet av omstruktureringsperioden, i enlighet med riktlinjerna.
- (118) Förenade kungariket anser, på grundval av den bedömning som gjorts av dess ekonomiska rådgivare, att genomförandet av omstruktureringsplanen kommer att innebära att RMG:s lönsamhet återställs i slutet av räkenskapsåret 2014/2015 (dvs. i slutet av mars 2015). Det betyder i praktiken att Förenade kungariket räknar med att RMG, när pensionsavlastningen har genomförts och de omstruktureringsåtgärder som är relevanta när det gäller statligt stöd har slutförts, bör kunna bära alla sina kostnader, inklusive avskrivningar och finansiella kostnader. Den nuvärdesberäknade avkastningen på eget kapital i det omstrukturerade företaget bör dessutom vara tillräcklig för att det ska vara i stånd att konkurrera på marknaden av egen kraft.
- (119) Vad beträffar kravet på eget bidrag anser Förenade kungariket fortfarande att de särskilda omständigheterna i detta fall motiverar en mer flexibel hållning.
- (120) Förenade kungariket har dock klargjort hur RMG också använder sina egna medel för att finansiera kostnaderna för den omstruktureringsverksamhet som beskrivs i avsnitt 2.5.
- (121) Förenade kungariket anser att en eventuell snedvridning av konkurrensen till följd av de anmälda åtgärderna blir minimal. Dessutom erinras om att RMG:s dotterbolag GLS inte direkt påverkas av åtgärderna, och de påverkar därför inte konkurrensen på de europeiska paket- och expressmarknader där GLS är verksamt.
- (122) När det gäller kompensationsåtgärder vidhåller Förenade kungariket att kommissionen bör ta hänsyn till i vilken utsträckning denna princip bör tillämpas för att undvika åtgärder som direkt eller indirekt skulle hindra RMG från att fullgöra sin skyldighet att tillhandahålla de samhällsomfattande tjänsterna.

4.4 Synpunkterna från tredjeparter

- (123) När det gäller synpunkterna från tredjeparter tar Förenade kungariket upp de aktuella frågorna i tematisk ordning.
- (124) Vad beträffar farhågorna för sideeffekter för angränsande marknader via RMG:s dotterbolag GLS, förklarar Förenade kungariket att GLS inte gynnas av de föreslagna stödåtgärderna eftersom de anställda vid GLS varken är eller någonsin har varit anslutna till RMPP och att dess pensionssystem inte har någon som helst koppling till RMPP. Några sideeffekter är därför inte möjliga. Förenade kungariket betonar dessutom att åtgärderna även om de genomförs inte kommer att påverka GLS likviditet.
- (125) När det gäller synpunkter som ifrågasätter den skuldnivå som de lagstadgade pensionsinbetalningarna ger upphov till slår Förenade kungariket fast att storleken på underskottet direkt hänger samman med de nedärvda kostnaderna och att RMG därför bör avlastas från hela underskottet.
- (126) Vad beträffar åtgärdernas generella förenlighet med riktlinjerna anser Förenade kungariket att de föreslagna åtgärderna ligger inom riktlinjernas tillämpningsområde. Förenade kungariket vidhåller dessutom den ståndpunkt som uttryckts i anmälan, nämligen att kommissionen bör grunda sin bedömning av de föreslagna åtgärderna på artikel 107.3 i fördraget i den anda som präglar artikel 106.2 i fördraget.
- (127) Med anledning av synpunkter som ifrågasätter RMG:s långsiktiga lönsamhet efter det att stödet beviljats avvisar Förenade kungariket de berörda parternas farhågor och säger sig, på grundval av de oberoende råden från sina ekonomiska rådgivare, vara övertygat om att RMG:s lönsamhet kommer att återställas och att företaget kommer att blomstra på lång sikt.

- (128) Förenade kungariket avvisar synpunkter om att stödbeloppet inte begränsats till vad som är absolut nödvändigt och i själva verket syftat till att göra RMG mer attraktivt för potentiella investerare för att möjliggöra en framgångsrik privatisering i framtiden. Man förklarar att åtgärderna utformats särskilt för att bara omfatta det som var absolut nödvändigt för att säkra framtiden för de samhällsomfattande tjänsterna och i det syftet återställa RMG:s lönsamhet.
- (129) Förenade kungariket avvisar vidare påståenden om att åtgärderna skulle leda till en otilbörlig snedvridning av konkurrensen, eftersom fördelarna för konsumenterna av att RMG överlever mer än väl skulle kompensera för den begränsade snedvridningen på marknaden.
- (130) När det gäller synpunkterna på det egna bidrag som krävs avvisar Förenade kungariket argument från berörda parter som ifrågasätter att det rör sig om ett undantagsfall som skulle kunna motivera ett frångående av kravet på ett bidrag på 50 % enligt riktlinjerna. Förenade kungariket vidhåller sin ståndpunkt i anmälan, nämligen att kommissionen vid fastställandet av en lämplig nivå för det egna bidraget bör ta hänsyn till RMG:s arv från den offentliga sektorn och dess skyldighet att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse.
- (131) Förenade kungariket påpekar vidare att separationen mellan POL och RMG redan innebär att RMG hamnar i ett läge där det kommer att förlora affärsmöjligheter i samband med utvecklingen av närliggande områden såsom personbankstjänster och annan användning av POL:s infrastruktur.
- (132) Förenade kungariket avvisar också bestämt krav på avyttring av dess expresspaketoperatör GLS som en kompensationsåtgärd, såsom föreslås i en del av synpunkterna från tredjeparter. Förenade kungariket klargör att man betraktar GLS som en väsentlig del av RMG:s övergripande strategi och att man anser att företaget har avgörande betydelse för uppnåendet av långsiktig lönsamhet. I detta avseende är Förenade kungariket angeläget om att betona att diversifiering av ett företags verksamhet till mer lönsamma områden uttryckligen i riktlinjerna (punkt 17) erkänns som ett viktigt led i återhämtningen för ett företag i svårigheter. Förenade kungariket anser dessutom att en avyttring av GLS skulle hota RMG:s lönsamhet såtillvida att den skulle äventyra inte bara omstruktureringsplanerna utan även tillhandahållandet av tjänsten av allmänt intresse i landet.
- (133) Förenade kungariket understryker sin ståndpunkt när det gäller huruvida resonemanget om nedärvda kostnader är tillämpligt i det aktuella fallet, på samma sätt som i rättspraxis i fråga om La Poste, EDF⁽¹⁸⁾ och OTE⁽¹⁹⁾. För-
- enade kungariket vidhåller att det, trots de tekniska olikheterna mellan det brittiska och det franska pensionsystemet, finns en tillräcklig likhet i logiskt hänseende som innebär att resonemanget om nedärvda kostnader kan tillämpas i detta fall.
- (134) Med anledning av synpunkter om att åtgärderna bör bedömas enligt artikel 106.2 i fördraget i stället för enligt riktlinjerna med stöd av artikel 107 i fördraget, betonar Förenade kungariket återigen sin ståndpunkt att detta inte skulle vara lämpligt för RMG under rådande omständigheter. Förenade kungariket anser dock att kommissionen bör ha artikel 106.2 i fördraget i åtanke vid tillämpningen av riktlinjerna.
- (135) Förenade kungariket kommenterar också Deutsche Posts synpunkt att kommissionen bör diskontera eventuell behållning som redan genererats till förmån för RMG med avseende på dess pensionsförpliktelser i form av högre priser på prisreglerade områden till följd av pensionsavlastningen. Förenade kungariket vill vederlägga detta resonemang och anser att det i själva verket inte sker någon dubbelräkning mellan reglerade priser och pensionsunderskottet eftersom den metod och de regleringsformer som tillämpas av RMG och tidigare och nuvarande tillsynsmyndigheter säkerställt att RMG inte skulle få medel för samma ändamål två gånger.
- (136) Förenade kungariket avvisar Deutsche Posts synpunkt att bedömningen av statligt stöd till tidigare postmonopol bör göras med hjälp av identiska kriterier för att säkra en enhetlig tillämpning av EU:s lagstiftning i alla medlemsstater. I stället menar man att kommissionen bör vara fri att bedöma varje ärende med utgångspunkt i de särskilda omständigheterna och med hänsyn till de egenheter som utmärker varje enskilt fall.
- (137) Slutligen kommenterar Förenade kungariket de många anmärkningarna och förslagen från vissa tredjeparter som man anser rör regleringsverksamhet snarare än detta ärende. När det gäller de frågorna, t.ex. strukturell åtskillnad, insyn, granskning och upphörande med viss verksamhet, är Förenade kungariket angeläget om att betona att sådana åtgärder har regleringskaraktär och bör behandlas i rätt forum med den nationella tillsynsmyndigheten i stället för i samband med förfaranden som gäller statligt stöd. Förenade kungariket noterar vidare att omfattningen för momsundantaget för posttjänster i landet redan har behandlats av Europeiska unionens domstol⁽²⁰⁾ och förväntas granskas närmare av de brittiska skattemyndigheterna.

5. BEDÖMNING

5.1 Förekomst av stöd enligt artikel 107.1 i fördraget och potentiella stödmottagare

- (138) Enligt artikel 107.1 i fördraget är "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket

⁽¹⁸⁾ Se fotnoterna 12 och 13.

⁽¹⁹⁾ Kommissionens beslut 2008/722/EG av den 10 maj 2007 om statligt stöd C 2/06 (ex N 405/05) som Grekland planerar att genomföra till förmån för OTE:s frivilliga system för förtidspension (EUT L 243, 11.9.2008, s. 7).

⁽²⁰⁾ Mål C-357/07, TNT Post UK, REG 2009, s. I-3025.

slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna". När kommissionen avgör om en åtgärd utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget gäller följande kriterier: åtgärden måste ha vidtagits av staten och med hjälp av statliga medel, den måste ge vissa företag eller vissa sektorer en ekonomisk fördel som snedvrider konkurrensen och den måste påverka handeln mellan medlemsstaterna.

5.1.1 Statliga medel

- (139) Artikel 107.1 i fördraget gäller stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel. Åtgärderna i fråga måste alltså vara resultatet av ett agerande som kan tillskrivas staten, eller innefatta statliga medel.
- (140) När det gäller pensionsavlastningen finansieras Förenade kungarikets övertagande av vissa av RMG:s pensionsförpliktelser med statliga medel och kan tillskrivas staten: Förenade kungariket tänker inrätta ett nytt lagstadgat pensionssystem som kommer att medföra en förpliktelse för den brittiska staten, och en viss del av RMPP:s pensionsförpliktelser kommer att överföras till det systemet.
- (141) Vad beträffar skuldminskningståtgärderna står det klart att de finansieras med hjälp av statliga medel och kan tillskrivas staten: Förenade kungariket kommer att skriva av skulden från de utestående lån som RMG i dag har hos staten.

5.1.2 Selektiv fördel

- (142) För att slå fast om de granskade åtgärderna har inslag av statligt stöd måste det avgöras om de ger RMG en ekonomisk fördel såtillvida att de gör det möjligt för RMG att undgå kostnader som under normala förhållanden skulle ha belastat det egna företaget och således förhindrat marknadskrafterna från att verka fullt ut⁽²¹⁾.
- (143) I detta sammanhang bör det också erinras om att flera av domstolens avgöranden strider mot tanken att kompensation för en strukturell nackdel innebär att en åtgärd inte kan betecknas som stöd. Domstolen har konsekvent ansett att förekomsten av stöd ska bedömas med avseende på verkningarna och inte med avseende på orsa-

kerna till eller syftena med statens ingripande⁽²²⁾. Domstolen har också ansett att begreppet stöd innefattar förmåner som beviljas av de offentliga myndigheterna och som i olika former minskar de kostnader som normalt ingår i ett företags budget⁽²³⁾. Domstolen har också tydligt påpekat att kostnader hänförliga till löner till företagets anställda till sin natur belastar företagets budget oberoende av frågan huruvida dessa kostnader följer av lagliga skyldigheter eller av kollektivavtal⁽²⁴⁾. I det sammanhanget har domstolen ansett att det faktum att statliga åtgärder avser att kompensera för extra kostnader inte innebär att de undgår att klassificeras som stöd⁽²⁵⁾.

- (144) Kommissionen anser att ett företags förpliktelser enligt arbetslagstiftning eller kollektivavtal med fackföreningar, t.ex. pensionskostnader, är en del av de normala kostnader som ett företag ska finansiera med egna medel⁽²⁶⁾. Dessa kostnader är en naturlig del av den verksamhet som företaget bedriver⁽²⁷⁾. I det avseendet spelar det ingen roll om företaget bär pensionskostnaden genom att direkt finansiera pensionerna för sina tidigare anställda eller genom att göra inbetalningar till en pensionsfond, som i sin tur använder de insamlade medlen för att finansiera pensionerna för företagets anställda. Det avgörande är att företaget på ett eller annat sätt bär hela pensionskostnaden.
- (145) Vad pensionsavlastningen beträffar konstaterar kommissionen att den kommer att ge RMG en ekonomisk fördel med tanke på effekterna för RMG av underskottet i RMPP och de skyldigheter som RMG har gentemot RMPP enligt brittisk pensionslagstiftning. Dessa skyldigheter innefattar pensionsinbetalningar, i synnerhet för att åtgärda underskottet, och återspeglas i det faktum att underskottet redovisas på RMG:s balansräkning i enlighet med regel 19 i de internationella redovisningsstandarderna (nedan kallade "IAS"). Kommissionen anser därför att Förenade kungarikets övertagande av vissa pensionsförpliktelser kommer att befria RMG från ekonomiska förpliktelser

⁽²¹⁾ T.ex. mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1990, s. I-307, punkt 41.

⁽²²⁾ Mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkt 13; mål 310/85, Deufil mot kommissionen, REG 1987, s. 901, punkt 8; mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, punkt 20.

⁽²³⁾ Mål C-387/92, Banco Exterior, REG 1994, s. I-877, punkt 13; dom i ovannämnda mål C-241/94, punkt 34.

⁽²⁴⁾ Mål C-5/01, Belgien mot kommissionen, REG 2002, s. I-1191, punkt 39.

⁽²⁵⁾ Mål 30/59, Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mot Höga myndigheten, REG 1961, s. 3, punkterna 29 och 30; dom i ovannämnda mål C-173/73, punkterna 12 och 13; dom i ovannämnda mål C-241/94, punkterna 29 och 35; mål C-251/97, Frankrike mot kommissionen, REG 1999, s. I-6639, punkterna 40, 46 och 47; förenade målen C-71/09 P, C-73/09 P och C-76/09 P, Comitato Venezia vuole vivere mot kommissionen, REG 2011, s. I-0000, punkterna 90–96.

⁽²⁶⁾ Beslutet i ärendet med La Poste (se fotnot 12), skäl 141, och riktlinjerna (se fotnot 11), skäl 63.

⁽²⁷⁾ Mål T-20/03, Kahla mot kommissionen, REG 2008, s. II-2305, punkterna 194–197. Se även Eftadomstolens dom av den 22 augusti 2011 i mål E-14/10, Konkurrenten.no AS mot Eftas övervakningsmyndighet, ännu ej offentliggjord, punkt 86.

som under normala förhållanden skulle ha belastat företaget och därmed förhindra marknadskrafterna från att verka fullt ut.

(146) Kommissionen konstaterar vidare att pensionsavlastningen inte bara ger RMG utan även dess dotterbolag POL en fördel eftersom den befriar det senare från skyldigheten enligt utsändningsarrangemangen med RMG att bidra till pensionsunderskottet. GLS betraktas däremot inte som stödmottagare i samband med pensionsavlastningen eftersom dess anställda inte är anslutna till RMPP och dess pensionssystem inte har någon som helst koppling till RMPP.

(147) Kommissionen noterar också att argumenten för att visa att de pensionskostnader som bärs av RMG är högre än konkurrenternas saknar relevans för avgörandet av huruvida pensionsavlastningen utgör statligt stöd. Kostnadernas relativa nivå kan dock tas i beaktande vid bedömningen av pensionsavlastningens förenlighet.

(148) Kommissionen konstaterar därför att pensionsavlastningen ger RMG och POL en selektiv fördel i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

(149) När det gäller den uteblivna beskattningen av frigjorda avsättningar som gjorts i räkenskaperna till följd av pensionsunderskottet godtar kommissionen Förenade kungarikets argument att detta är motiverat eftersom uppbyggnaden av avsättningarna inte kunde befrias från skatt. De pensionsförpliktelser som i dag redovisas i RMG:s räkenskaper motsvarar belopp som ännu inte betalats ut inom RMPP, och enligt brittisk skattelagstiftning får skattelättnad bara beviljas för pensionsinbetalningar där och när dessa görs. RMG har hittills inte begärt skattelättnad för några pensionsförpliktelser som återspeglas i dess räkenskaper. När dessa pensionsförpliktelser överförs till det nya systemet kommer RMG inte längre att ansvara för finansieringen av RMPP och kommer därför inte att begära någon skattelättnad. Eftersom RMG inte kommer att kunna kräva skattelättnad för de pensionsförpliktelser som i dag återspeglas i dess räkenskaper kommer företaget inte heller att räkna med att beskattas när avsättningarna frigörs. Kommissionen anser därför att skattebehandlingen av pensionsavlastningen inte ger RMG någon selektiv fördel och därmed inte utgör statligt stöd.

(150) När det gäller att avgöra om skuldminskningssåtgärderna ger en selektiv fördel bedömer kommissionen den typen

av åtgärder med hjälp av kriteriet privat borgenär⁽²⁸⁾. Frågan är om en privat borgenär i samma situation skulle ha handlat på samma sätt för att maximera sina möjligheter att driva in sina fordringar. Kommissionen konstaterar för det första att Förenade kungariket inte har hävdats att man handlar på samma sätt som en privat borgenär när det gäller skuldminskningssåtgärderna och därför inte har gett kommissionen några upplysningar som skulle göra det möjligt att tillämpa kriteriet. För det andra anser kommissionen att en privat borgenär inte skulle ha samtyckt till en minskning av sin fordran utan att kräva ytterligare klausuler eller åtminstone överenskommelser om en omläggning av återstoden av fordran för att maximera sina möjligheter att få betalt efter en framgångsrik omstrukturering. Kommissionen anser därför att skuldminskningssåtgärderna i omstruktureringsplanen ger RMG en selektiv fördel i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

5.1.3 Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln inom unionen

(151) När stöd som ges av en medlemsstat stärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom unionen ska denna handel anses påverkas av det stödet. För att en åtgärd ska anses snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna är det enligt etablerad rättspraxis⁽²⁹⁾ tillräckligt att stödmottagaren konkurrerar med andra företag på konkurrensutsatta marknader.

(152) Den brittiska postmarknaden öppnades helt för konkurrens 2006, men vissa marknadssegment var öppna för konkurrens redan dessförinnan (t.ex. utdelning av paket och massförsändelser på över 4 000 försändelser och generellt sett alla posttjänster som inte reserverats för ett visst företag). I detta sammanhang räcker det att påpeka att RMG konkurrerar med företag som är etablerade i andra medlemsstater (t.ex. Post NL eller Deutsche Post) och självt verkar på marknader utanför Förenade kungariket genom sitt expresspaketdotterbolag GLS. Åtgärderna i fråga riskerar därför att snedvrida konkurrensen och påverka handeln mellan medlemsstaterna.

5.1.4 Slutsats om förekomsten av stöd

(153) Mot ovanstående bakgrund drar kommissionen slutsatsen att både pensionsavlastningen och skuldminskningssåtgärderna i omstruktureringsplanen utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget.

⁽²⁸⁾ Mål C-342/96, Spanien mot kommissionen (Fogasa), REG 1999, s. I-2459, punkterna 31–34; mål C-256/97, Déménagements-Manutention Transport (DMT), REG 1999, s. I-3913, punkt 24; mål T-152/99, Hijos de Andres de Molina SA (HAMSA) mot kommissionen, REG 2002, s. II-3049, punkt 166.

⁽²⁹⁾ Mål T-214/95, Het Vlaamse Gewest mot kommissionen, REG 1998, s. II-717.

5.2 Stödets förenlighet

(154) Eftersom undantagen enligt artikel 107.2 och 107.3 a och b i fördraget inte uppenbart är tillämpliga kommer kommissionen att bedöma i vilken utsträckning pensionsavlastningen och skuldminskningssåtgärden kan anses vara förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget.

(155) Förenade kungariket har inte åberopat artikel 106.2 i fördraget för att motivera att stödet till RMG är förenligt.

5.2.1 Pensionsavlastningens förenlighet som kompensation för nedärvda pensionskostnader enligt artikel 107.3 c i fördraget

(156) Kommissionen kommer att bedöma om pensionsavlastningen kan anses vara förenlig med stöd av artikel 107.3 c i fördraget, enligt vilken stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses vara förenligt med den inre marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(157) Enligt rättspraxis får kommissionen förklara statligt stöd som förenligt med den inre marknaden om stödet bidrar till att förverkliga ett mål av gemensamt intresse⁽³⁰⁾, är nödvändigt för att uppnå dessa syften⁽³¹⁾ och inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset (proportionalitet).

(158) Posttjänster bidrar till social, ekonomisk och territoriell sammanhållning i unionen. Det gradvisa öppnandet av posttjänster för konkurrens, som inleddes på unionsnivå 1998, har medfört bättre kvalitet, ökad effektivitet och bättre lyhörighet gentemot användarna. Öppnandet av marknaden har möjliggjort en inre marknad för posttjänster. Det bidrar därför till målet att upprätta en inre marknad enligt artikel 3.3 i fördraget om Europeiska unionen.

(159) Under liberaliseringsprocessen kan dock den tidigare monopolinnehavaren drabbas av en konkurrensnackdel eftersom företaget i fråga har "nedärvda kostnader", dvs.

kostnader som härrör från åtaganden som ingicks innan marknadsöppnandet inleddes och som inte längre kan betalas på samma villkor i en konkurrensutsatt marknadsomgivning eftersom den tidigare operatören inte längre kan föra över motsvarande kostnader på kunderna.

(160) Kommissionen har i sin beslutspraxis erkänt att den gradvisa övergången från en situation där konkurrensen i stor utsträckning är begränsad till en situation med verklig konkurrens på unionsnivå måste ske på godtagbara ekonomiska villkor⁽³²⁾. Den har därför i ett antal beslut godtagit att medlemsstaterna beviljar statligt stöd för att befria den historiska operatören från en del av dess "nedärvda" pensionsförpliktelser⁽³³⁾.

(161) I kommissionens beslut om det statliga stödet till EDF⁽³⁴⁾ förklarades statligt stöd som innebar att EDF befriades från särskilda pensionsförpliktelser som översteg dem som blev följden av det allmänna pensionssystemet och som fastställdes under en period av monopol som förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen påpekade att dessa förpliktelser inte skilde sig nämnvärt från en situation med icke-återvinningsbara kostnader inom elsektorn⁽³⁵⁾ och att stöd för att kompensera för alltför höga pensionskostnader därför skulle likställas med kompensation för icke-återvinningsbara kostnader. Kommissionen förklarade därför att samma metod skulle användas vid framtida analyser av liknande fall.

(162) I kommissionens beslut av den 10 oktober 2007 om det statliga stödet till La Poste⁽³⁶⁾ förklarades statligt stöd som innebar att La Poste befriades från särskilda pensionsförpliktelser som översteg dem som blev följden av det allmänna pensionssystemet och som fastställdes under en period av monopol som förenligt med den gemensamma marknaden. Dessa förpliktelser härrörde dels från de högre pensionsinbetalningarna för anställda med status som statstjänstemän, dels från kravet att balansera pensionssystemet för dessa anställda.

⁽³⁰⁾ Mål T-162/06, Kronoply mot kommissionen, REG 2009, s. II-1, särskilt punkterna 65, 66, 74 och 75.

⁽³¹⁾ Mål T-187/99, Agrana Zucker und Stärke mot kommissionen, REG 2001, s. II-1587, punkt 74; mål T-126/99, Graphischer Maschinenbau mot kommissionen, REG 2002, s. II-2427, punkterna 41–43; mål C-390/06, Nuova Agricast, REG 2008, s. I-2577, punkterna 68 och 69.

⁽³²⁾ Se kommissionens meddelande om analysmetodiken för statligt stöd i samband med så kallade stranded costs (kostnader som det inte går att få täckning för i en konkurrensutsatt marknad), kommissionens skrivelse SG (2001) D/290869 av den 6 augusti 2001.

⁽³³⁾ Beslut 2005/145/EG om det statliga stöd som Frankrike genomfört till förmån för EDF samt el- och gasindustrin (se fotnot 13); beslut 2008/204/EG om det statliga stöd som Frankrike beviljat för reformen av formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste (se fotnot 12); kommissionens beslut 2009/945/EG om den reform av finansieringen av RATP:s pensionssystem som Frankrike planerar att genomföra för RATP:s räkning (statligt stöd C 42/07 [f.d. N 426/06]); kommissionens beslut av den 20 december 2011 in ärende C 25/2008 om Réforme du mode de financement des retraites des fonctionnaires de l'Etat rattachés à France Télécom, ännu ej offentliggjort.

⁽³⁴⁾ Se fotnot 13.

⁽³⁵⁾ Se även kommissionens meddelande om analysmetodiken för statligt stöd i samband med så kallade stranded costs (kostnader som det inte går att få täckning för i en konkurrensutsatt marknad), antaget av kommissionen den 26 juli 2001.

⁽³⁶⁾ Se fotnot 12.

- (163) Kommissionen noterade att åtgärderna begränsade sig till vad som var absolut nödvändigt för att åstadkomma lika villkor i fråga om sociala avgifter och därför i slutändan skulle gynna konkurrensutveckling och ytterligare liberalisering av postsektorn. Vidare noterades genom en parallell till EDF-beslutet att La Poste inte längre rekryterade statstjänstemän och att dess framtida pensionsutbetalningar försatte La Poste i en situation som var jämförbar med konkurrenternas i fråga om sociala avgifter.
- (164) I kommissionens beslut av den 25 januari 2012 om stöd för finansiering av pensionskostnader för offentliganställda vid Deutsche Post⁽³⁷⁾ undersökte kommissionen, i linje med La Poste-beslutet, om Deutsche Posts sociala avgifter motsvarade privata konkurrenters. Kommissionen konstaterade att Deutsche Post vid sidan av pensionssubventionerna även gynnats av riktade höjningar av frimärkspriserna för att finansiera pensionskostnaderna för de offentliganställda. Denna extra lättnad innebar att Deutsche Post i själva verket betalat betydligt lägre sociala avgifter än privata konkurrenter i vissa marknadssegment. Kommissionen förklarade därför pensionssubventionerna som delvis oförenliga med den inre marknaden och beordrade Tyskland att återkräva den oförenliga delen av pensionssubventionerna.
- (165) I kommissionens beslut samma dag gällande BPost⁽³⁸⁾ konstaterade kommissionen att det statliga stöd som beviljats BPost för att befria företaget från pensionsförpliktelser för offentliganställda var förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget, eftersom det endast befriade BPost från nedärvda pensionskostnader utan att försätta företaget i en mer gynnsam situation än dess konkurrenter med avseende på sociala avgifter. Kommissionen bekräftade att de sociala avgifter som betalades av Belgian Post motsvarade privata konkurrenters.
- (166) Det finns vissa paralleller mellan ärendet gällande RMG och tidigare rättspraxis.
- (167) Först och främst gäller samtliga ärenden påtaglig ekonomisk risk och odefinierade förpliktelser: RMG bär den ekonomiska risken för ett pensionssystem som härrör från RMG:s tidigare statliga monopolställning. Övriga tidigare monopolsinnehavare inom postsektorn bär en motsvarande ekonomisk risk innan de befriades från sina förpliktelser, och missgynnades på samma sätt jämfört med sina konkurrenter. Samtliga ärenden gäller stödmottagare i liknande situationer eftersom deras pensionssystem skilde sig kraftigt från konkurrenternas.
- (168) För det andra anser kommissionen, liksom i tidigare ärenden, att RMG, utan något statligt ingripande för att befria företaget från åtminstone en del av dess pensionsförpliktelser, inte skulle kunna konkurrera med sina konkurrenter av egen kraft. Om RMG lämnades att självt hantera sitt pensionsunderskott skulle företaget gå i konkurs. Som nämns i skäl 29 redovisade RMG vid utgången av räkenskapsåret 2010/2011 negativa nettotillgångar på sin balansräkning. Även efter ett framgångsrikt genomförande av omstruktureringsplanen skulle RMG ha kvar nettoskulder på minst 2 000 miljoner brittiska pund utan en avlastning av pensionsunderskottet.
- (169) Det finns dock några omständigheter som skiljer de tidigare ärendena från det nu aktuella.
- (170) För det första skiljer sig de brittiska pensionsbestämmelserna avsevärt från dem som gäller i andra medlemsstater. De flesta tjänstepensionssystem "utkontrakteras" från det statliga pensionssystemet State Earnings Related Pension Scheme. De flesta större arbetsgivare har sina egna pensionssystem. Enligt brittisk pensionslagstiftning måste dessa system ge pensionsrättigheter som uppfyller vissa standarder, och arbetsgivare har vissa skyldigheter att se till att systemen är tillräckligt finansierade. Enligt gällande redovisningsstandarder (IAS) måste arbetsgivare redovisa underskott i sådana pensionssystem på sina balansräkningar.
- (171) I detta avseende är RMPP i princip likadant som privata konkurrenters pensionsfonder. Den enda skillnaden mellan RMG och konkurrenterna är att nivån för pensionsförpliktelserna – och därmed RMPP:s underskott – härrör från villkor som fastställdes under monopolperioden och motsvarade vad som gällde för offentliganställda.
- (172) Villkoren och nivåerna för andra sociala kostnader (t.ex. inbetalningar till statliga pensionssystem, avgifter för sjuk- och arbetslöshetsförsäkring) skiljer sig inte heller mellan RMG:s anställda och privata konkurrenters anställda.
- (173) Slutligen kommer RMG att förbli ansvarigt för alla nya förpliktelser som uppstår i framtiden, liksom för nya förpliktelser som härrör från en ökning av de tidigare förvärvade förmånerna för nuvarande anställda till följd av framtida löneökningar över inflationsnivån. Det betyder att RMG kommer att fortsätta att ha pensionskostnader på samma nivå för nya pensionsrättigheter. Den

⁽³⁷⁾ Ännu ej offentliggjort, se pressmeddelande IP/12/45 och MEMO/12/37 av den 25 januari 2012.

⁽³⁸⁾ Ännu ej offentliggjort, se pressmeddelande IP/12/45 och MEMO/12/38 av den 25 januari 2012.

anmälda pensionsavlastningen kommer därför endast att minska historiska pensionsförpliktelser fram till dagen för pensionsavlastningen, den 1 april 2012, medan RMG behåller det fulla ansvaret för ett eventuellt underskott som uppstår till följd av nya pensionsrättigheter som förvärvats efter pensionsavlastningen den 1 april 2012.

- (174) Dessa olikheter gör det motiverat att anpassa den metod som tillämpats i tidigare ärenden för att bedöma förenligheten hos åtgärden i fråga och att ta hänsyn till särdragen i de brittiska pensionssystemen. I tidigare ärenden har de obligatoriska sociala avgifterna (t.ex. sociala avgifter för pension och sjuk- och arbetslöshetsförsäkring) använts som riktmärke, men det är inte lämpligt i det här fallet.
- (175) Eftersom RMG för det första vid sidan av pensionskostnaderna har kostnader på samma nivå som konkurrenterna för annan socialförsäkring (exempel skiljer sig inte finansieringsvillkoren för sjuk- och arbetslöshetsförsäkringar från konkurrenternas), måste riktmärkningen göras med hänsyn till finansieringen av pensionsförpliktelser. Det måste säkerställas att RMG försätts i samma situation som konkurrenterna när det gäller skyldigheterna i fråga om finansiering av pensionsfonderna.
- (176) För det andra godkände kommissionen i de tidigare ärendena stöd på en nivå som innebär att de framtida sociala kostnaderna för den tidigare monopolsinnehavaren inom postsektorn begränsades till storleken på konkurrenternas sociala avgifter. Förenade kungarikets reform är inte lika långtgående men innebär att RMG ges det fulla ekonomiska ansvaret för ett eventuellt underskott som uppstår till följd av de nya pensionsrättigheter som förvärvas. Jämförelsen måste därför göras på grundval av RMG:s pensionsförpliktelser på dagen för pensionsavlastningen den 1 april 2012.
- (177) För det tredje är det inte enkelt att hitta ett enda riktmärke för nivån på konkurrenternas pensionskostnader eftersom de pensionsförmåner som pensionsfonderna erbjuder skiljer sig åt mellan företagen. Varje pensionsfond har individuella överenskommelser med de företag som finansierar systemet. För det mesta kan jämförelsen göras på grundval av ett genomsnitt för jämförbara pensionsfonder.
- (178) Kommissionen kommer därför att bedöma om RMG som en följd av pensionsavlastningen kommer att försättas i en situation som kan jämföras med konkurrenternas och andra brittiska företags när det gäller ansvaret för pensionsunderskott.
- (179) När det gäller Deutsche Posts synpunkt att bedömningen bör göras med hänsyn till i vilken utsträckning pensionskostnaderna överförs genom höjda reglerade frimärkspriser, har kommissionen granskat den brittiska posttillsynsmyndighetens prissättningsbeslut. Kommissionen anser att pensionskostnaderna i fallet med RMG fördelades jämnt mellan RMG:s olika affärssegment, i enlighet med allmänt vedertagna kostnadsfördelningsprinciper. Det betyder att både de prisreglerade tjänsterna och övriga konkurrensutsatta tjänster burit en lämplig andel av pensionsunderskottet. Det stämmer därför inte att de reglerade priserna i fallet med RMG finansierade en oproportionerligt stor andel av pensionskostnaderna till förmån för de icke prisreglerade affärssegmenten. Den brittiska posttillsynsmyndigheten har säkerställt att RMG:s samtliga affärssegment har bidragit till finansieringen av RMPP:s underskott i lika stor utsträckning och proportionerligt och inte har försatts i en bättre situation än konkurrenterna.
- (180) Kommissionen kommer först att bedöma Förenade kungarikets påstående att RMPP:s nuvarande underskott kan avlastas helt och hållet eftersom storleken på de förpliktelser som härrör från mer generösa rättigheter som RMPP erbjudit sina medlemmar överstiger det nuvarande underskottet.
- (181) Förenade kungariket har lämnat en studie till stöd för sitt påstående att pensionsunderskottet orsakats av onormalt stora pensionsförpliktelser. Enligt studien uppskattas de avvikande förpliktelserna i Royal Mails system till 12,7 miljarder brittiska pund jämfört med de förpliktelser som skulle uppstå med en pensionsfond som erbjuder pensionsförmåner på den lagstadgade miniminivån. De avvikande förpliktelserna uppgår till 6,9 miljarder brittiska pund vid en jämförelse med den brittiska genomsnittsnivån för pensionsfonders förpliktelser. Eftersom dessa förpliktelser i båda fallen skulle överstiga det nuvarande underskottet på 4,5 miljarder brittiska pund hävdar Förenade kungariket att en fullständig avlastning av pensionsunderskottet är motiverad.
- (182) Kommissionen avvisar för det första jämförelsen med den lagstadgade miniminivån, eftersom de uppgifter som lämnats om de genomsnittliga brittiska pensionssystemen tydligt visar att de flesta brittiska pensionssystem erbjuder förmåner som är avsevärt högre än den lagstadgade miniminivån.
- (183) För det andra anser kommissionen att jämförelsen med de genomsnittliga pensionssystemen måste granskas kritiskt, eftersom jämförelsens kvalitet och tillförlitlighet varierar.

(miljarder GBP)

		Kostnader i förhållande till ett genomsnittligt pensionssystem
1	RMPP:s pensionsålder på 60 år jämfört med den genomsnittliga pensionsåldern på 63,5 år	3,5
2	Avgångsvederlag	0,5
3	Omvärdering av uppskjuten pension för anställda som slutat sin tjänst före 1991	1,1
4	Ökningar av utbetalade pensioner för tjänsteår före 1997	1,9
	TOTALT	6,9

(184) Jämfört med RMPP:s pensionsålder på 60 år var den genomsnittliga pensionsåldern 63,5 år i hela Förenade kungarikets privata sektor under perioden 1990–2010. Skillnaden i pensionskostnader på 3,5 miljarder brittiska pund har beräknats på grundval av tillförlitliga siffror.

(185) Avgångsvederlagen på 0,5 miljarder brittiska pund inom RMPP är ett ovanligt inslag i system i den privata sektorn och utgör pensionskostnader som går utöver kostnaderna för allmänna pensionssystem.

(186) För medlemmar i de brittiska pensionssystemen som lämnat sin aktiva tjänst före 1991 krävs inte någon inflationsuppräknning i pensionssystemen för alla förmåner under perioden mellan anställningens upphörande och pensioneringen. Inom RMPP görs dock inflationsuppräknningar för dessa medlemmars samtliga förmåner. Förenade kungariket kunde inte lämna exakta siffror för system i den privata sektorn som även erbjuder omvärdering av uppskjutna pensioner för personer som slutat arbeta före 1991 men försäkrar kommissionen att en klar majoritet av systemen inte erbjuder någon sådan omvärdering. Vid beräkningen av de avvikande förpliktelserna på 1,1 miljarder brittiska pund utgår man utan tillräcklig motivering från att 75 % av alla system i den privata sektorn inte skulle erbjuda sådana extra förmåner.

(187) I motsats till inom RMPP krävs det i allmänhet inte att pensioner som förvärvats före 1997 ökar när pensionsförmåner väl har börjat betalas ut till respektive medlem av systemet. Emellertid garanterar 36 % av systemen i den privata sektorn, i likhet med SMPP, ökningar motsvarande inflationen. Övriga system i den privata sektorn erbjuder inte lika stora garanterade ökningar, men i en majoritet av de systemen var det tidigare praxis att man efter eget godtycke fattade beslut om ökningar som låg nära de garanterade ökningarna. Förenade kungarikets expert betvivlar att denna praxis kommer att bestå i framtiden eftersom även privata system nu har underskott och kan besluta att dra ned på de diskretionära ökningarna. De beräknade nedärvda kostnaderna på 1,9

miljarder brittiska pund är i hög grad beroende av antagandena om hur systemen i den privata sektorn kommer att agera i framtiden. Denna uppskattning är därför den minst tillförlitliga av de fyra poster som ingår i de nedärvda kostnaderna.

(188) Som Förenade kungariket självt medger kännetecknas en analys av nedärvda kostnader jämfört med ett genomsnittligt riktmärke med nödvändighet av en viss beräkningsmarginal med tanke på mångfalden i de brittiska pensionssystemen och avsaknaden av detaljerade jämförelseuppgifter som sträcker sig 20–30 år tillbaka i tiden. Förenade kungariket anser att uppskattningarna av de fyra posterna är rimliga mot bakgrund av deras experts erfarenhet men noterar ändå att tillförlitligheten och mängden externa styrkande uppgifter varierar för de olika posterna.

(189) Kommissionen anser att uppskattningarna av nedärvda kostnader med anknytning till pensionsålder och avgångsvederlag är tillförlitliga eftersom de baseras på objektiva uppgifter. Som ett mellanresultat av bedömningen noterar kommissionen följaktligen att de uppgifter som Förenade kungariket lämnat om de onormalt stora pensionsförpliktelserna skulle vara tillräckliga för att motivera en avlastning av (en del av) pensionsunderskottet, under förutsättning att stödet begränsades till de nedärvda kostnader som härrör från dessa två poster.

(190) När det gäller de övriga posterna är dock avvikelens omfattning i hög grad beroende av expertens antaganden. Kommissionen tillstår visserligen att RMPP erbjuder generösare förmåner än genomsnittliga system i den privata sektorn, men det är svårt att exakt kvantifiera dem.

(191) Kommissionen drar därför slutsatsen att den expertstudie som lagts fram visserligen är baserad på rimliga antaganden i fråga om onormalt höga kostnader till följd av tidig pensionsålder och avgångsvederlag, men att (historiska) uppgifter om de andra källorna till onormalt höga kostnader saknas och studien därför inte kan betraktas som tillräckligt tillförlitlig för att motivera en fullständig avlastning av RMPP:s pensionsunderskott.

(192) Kommissionen anser dessutom att en fullständig avlastning av pensionsunderskottet skulle försätta RMG i en bättre ställning än sina konkurrenter och andra brittiska företag när det gäller dess pensionsförpliktelser. Om man tittar på de pensionsunderskott som FTSE-100-företagen⁽³⁹⁾ redovisar på sina balansräkningar har de allra flesta företag med en profil som kan jämföras med RMG:s i dag pensionsunderskott på grund av den längre förväntade livslängden för pensionssystemens medlemmar och de svåra förhållandena på aktiemarknaderna.

⁽³⁹⁾ Indexet FTSE-100 är ett aktieindex för de 100 kapitalstarkaste brittiska företag som är noterade på London Stock Exchange.

- (193) För att övervinna dessa svårigheter vid bedömningen av om stödet i fråga är förenligt har kommissionen tittat på de genomsnittliga pensionsunderskotten i företag med en profil som liknar RMG:s.
- (194) Förenade kungariket menar att pensionsunderskottet i förhållande till EBITDA (= rörelseresultat före räntor, skatter och avskrivningar) är ett mått på pensionsförpliktelseernas relativa börda och ett företags förmåga att finansiera sådana förpliktelser. Förenade kungariket har lämnat de senaste tillgängliga bokföringsuppgifterna från 2011 om pensionsunderskott och EBITDA i FTSE-100-företagen. Kommissionen anser att FTSE-100-företagen i genomsnitt redovisar ett pensionsunderskott som uppgår till [16–23 %] av EBITDA.
- (195) RMG:s pensionsunderskott är emellertid betydligt högre än dess EBITDA – mätt exempelvis i förhållande till 2011 års EBITDA uppgår RMG:s pensionsunderskott till mer än 12 gånger dess EBITDA. Eftersom brevverksamhet är mycket arbetsintensiv drabbas RMG särskilt hårt av de ökade pensionsunderskotten från de förmånsbestämda system som RMG anslöt sig till före liberaliseringen. Jämfört med andra företag med liknande profil befinner sig RMG därför i en sämre ekonomisk situation när det gäller förmågan att täcka pensionsunderskotten med löpande intäkter.
- (196) Kommissionen anser att pensionsunderskottet i förhållande till EBITDA är ett lämpligt riktmärke för det normala pensionsunderskottet i brittiska företag med en profil som är jämförbar med RMG:s. Stöd som ges för att befria RMG från onormalt stora pensionsförpliktelser kan därför betraktas som förenligt under förutsättning att RMG efter det att stödet beviljats har en skuld på sin balansräkning som är jämförbar med det pensionsunderskott som ett brittiskt företag av liknande storlek normalt redovisar på sin balansräkning. Om FTSE-100-företagen, med ett genomsnittligt pensionsunderskott på [16–23 %] av EBITDA, används som jämförelsegrupp bör även RMG ha kvar ett pensionsunderskott på [16–23 %] av EBITDA. Därigenom begränsas pensionsavlastningen till de pensionskostnader som jämförbara företag i den privata sektorn i allmänhet inte har burit.
- (197) Förenade kungariket har beräknat RMG:s pensionsunderskott i förhållande till EBITDA på grundval av RMG:s verkliga EBITDA 2011. Kommissionen anser dock att det är fel att använda 2011 års EBITDA eftersom den är särskilt låg på grund av RMG:s ekonomiska och operativa svårigheter.
- (198) Som riktmärke för pensionsunderskottet anser kommissionen därför att det är lämpligt att använda förväntad genomsnittlig EBITDA under perioden 2010–2015, för att ta hänsyn till att RMG:s vinster väntas öka under kommande år. Eftersom genomsnittlig EBITDA beräknas uppgå till [...] miljoner brittiska pund uppgår det pensionsunderskott som RMG bör ha kvar på sin balansräkning efter pensionsavlastningen till 150 miljoner brittiska pund.
- (199) För en korrekt värdering av effekten på RMG:s balansräkning krävs ytterligare klargöranden:
- Eftersom riktmärkningen avser ett företags totala pensionsunderskott bör riktmärket på 150 miljoner brittiska pund innefatta underskotten i alla pensionsystem som RMG för närvarande finansierar.
 - Riktmärket på 150 miljoner brittiska pund motsvarar RMG:s totala skuld för historiska pensionsunderskott på dagen för pensionsavlastningen, den 1 april 2012, i enlighet med de allmänt vedertagna reglerna i IAS.
- ### Slutsatser
- (200) Kommissionen anser att pensionsavlastningen, för att kunna betraktas som stöd som är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget, måste begränsas så att RMG behåller ansvaret för ett pensionsunderskott som motsvarar det genomsnittliga pensionsunderskott som brittiska företag med jämförbar profil redovisar på sina balansräkningar. Om FTSE-100-företagens genomsnittliga pensionsunderskott används som riktmärke måste därför pensionsavlastningen i enlighet med artikel 107.3 c som kompensation för nedärvida pensionskostnader begränsas, så att RMG på dagen för pensionsavlastningen, den 1 april 2012, behåller en skuld på 150 miljoner brittiska pund på sin balansräkning för underskotten i de pensionsystem som RMG finansierar.
- (201) Kommissionen noterar vidare att pensionsavlastningen, i motsats till vad som varit fallet i tidigare ärenden, inte kommer att påverka RMG:s löpande pensionskostnader, eftersom den begränsas till det historiska pensionsunderskottet fram till dagen för pensionsavlastningen, den 1 april 2012. Eftersom RMPP stängdes för nya medlemmar den 31 mars 2008 och de nuvarande aktiva medlemmarna samtyckte till en minskning av pensionsförmånerna kommer RMG:s underskott i de förmånsbestämda systemen att minska med tiden. Kommissionen anser därför att RMG inte i framtiden bör ges något stöd som kompensation för nedärvida kostnader för pensionsförpliktelser som uppstår efter den 31 mars 2012 för RMPP:s medlemmar.

(202) Kommissionen anser att fullgörandet av dessa villkor kommer att garantera att pensionsavlastningen inte försätter RMG i en bättre situation än konkurrenterna när det gäller ansvar för pensionsunderskott och betalning av löpande pensionskostnader.

5.2.2 Skuldminskningensåtgärdernas förenlighet enligt riktlinjerna

(203) Enligt riktlinjerna måste ett stöd för att vara förenligt enligt artikel 107.3 c i fördraget uppfylla de kriterier för förenlighet som anges i avsnitt 3.2.2 i riktlinjerna:

Stödberättigande

(204) Enligt riktlinjerna är ett företag i svårigheter om det inte med egna finansiella medel eller med medel från ägare/aktieägare eller långgivare kan hejda förluster som utan ingripanden från de offentliga myndigheterna leder till att företaget med största sannolikhet försätts i konkurs. I riktlinjerna förtecknas också några vanliga tecken hos sådana företag, t.ex. stigande skuldsättningsgrad eller ett sjunkande värde, som kan gå ner till noll, på nettotillgångarna.

(205) Såsom redan förklarats i avsnitt 3.4 i beslutet om att inleda förhandlet är RMG ett företag i svårigheter enligt definitionen i avsnitt 2.1 i riktlinjerna eftersom det uppvisar de vanliga tecknen hos ett sådant företag: negativt värde på nettotillgångarna på omkring 3 000 miljoner brittiska pund på balansräkningen per mars 2011, intäktsminskning med 3 % från 2008 till 2011 och ett negativt kassaflöde före ränta på omkring [...] miljoner brittiska pund räkenskapsåret 2011/2012.

(206) Pensionsavlastningen, som kommissionen betraktar som förenligt stöd för att kompensera för nedärvda pensionskostnader med stöd av artikel 107.3 c i fördraget, under förutsättning att den begränsas så att RMG behåller 150 miljoner brittiska pund på sin balansräkning, kommer visserligen att minska RMG:s skulder och förbättra dess kassaflöde, men dess ekonomiska svårigheter kommer inte att försvinna. Även efter pensionsavlastningen förblir RMG:s förväntade kassaflöde före ränta negativt eller bara något positivt. RMG skulle inte under några omständigheter ha råd att återbetala sina lånefaciliteter på [...] miljoner brittiska pund när de förfaller för återbetalning [...]. RMG kommer inte heller, även om balansräkningen väntas visa nettotillgångar på [...] miljoner brittiska pund efter pensionsavlastningen, att få ett tillräckligt högt kreditbetyg för att kunna skaffa kapital på finansmarknaderna.

(207) Kommissionen anser mot denna bakgrund att RMG kan betraktas som ett "företag i svårigheter" i den mening som avses i riktlinjerna och därmed är berättigat till omstruktureringsstöd.

Omstruktureringsplan och återställande av lönsamheten

(208) Enligt punkterna 34–37 i riktlinjerna beviljas stöd under förutsättning att en omstruktureringsplan som godkänts av kommissionen och som medlemsstaten förbundet sig att följa genomförs. Omstruktureringsplanen måste innehålla en detaljerad analys av de problem som lett fram till svårigheterna och beskriva hur företagets långfristiga lönsamhet och hälsa ska återställas inom en rimlig tid. Det måste säkerställas att omstruktureringsåtgärderna är lämpliga för att åtgärda företagets problem och göra det möjligt för företaget att övergå till en ny struktur som ger det möjligheter att fungera med egna resurser. Förbättringen av lönsamheten måste i första hand uppnås genom interna åtgärder.

(209) Omstruktureringsplanen måste också ha så kort varaktighet som möjligt och baseras på realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten. Den nuvärdesberäknade avkastningen på eget kapital i det omstrukturerade företaget måste vara tillräcklig för att företaget ska vara i stånd att konkurrera på marknaden av egen kraft.

(210) Den uppdaterade omstruktureringsplan som Förenade kungariket lämnat till kommissionen omfattar perioden 2010–2015.

(211) RMG inledde under räkenskapsåret 2010/2011 betydande åtgärder för att ta itu med sitt ineffektivitetsproblem i samband med brevverksamheten. RMG började 2010 att stänga förlustbringande postcentraler i större omfattning, införde nya maskiner för automatisering av sorteringsverksamheten och omorganiserade distributionskontoren i enlighet med effektivitetsprogrammet "World Class Mail".

(212) Dessutom inledde Förenade kungariket 2010, före anmälan, kontakter med kommissionen för att lämna upplysningar om de planerade omstruktureringsåtgärderna och behovet av omstruktureringsstöd.

(213) Från 2010 och framåt har RMG vidtagit betydande omstruktureringsåtgärder – som beskrivs i omstruktureringsplanen – som inneburit en gradvis förändring av RMG:s brevverksamhet. Åtgärderna är inriktade på de ineffektiva inslagen i brevverksamheten (överbemannning, avsaknad av automatisering, alltför många postsorteringscentraler) jämfört med andra europeiska tidigare monopolinnehavare inom postsektorn som redan har gjort dessa moderniseringsinsatser och har nått en ekonomiskt sund ställning.

- (214) RMG:s föreslagna modernisering av verksamheten innefattar förändringar på alla områden och ger betydande kostnadsbesparingar. Moderniseringen kommer att ge besparingar genom att ny teknik och effektivare metoder införs när RMG genomför "World Class Mail" i hela brevnätet. Syftet är att öka produktiviteten genom att införa bästa praxis. Moderniseringen av verksamheten förväntas ge en årlig kostnadsbesparing på [...] miljoner brittiska pund (exklusive löneökningar) till 2014/2015, mycket till följd av en personalminskning på [...].
- (215) Kommissionen drar därför slutsatsen att den uppdaterade omstruktureringsplanen på ett lämpligt sätt åtgärdar svagheter i RMG:s brevverksamhet och gör det möjligt för RMG att övergå till en ny och hållbar struktur. Förbättringen av RMG:s lönsamhet härrör från de interna åtgärder (t.ex. stängning av postsorteringscentraler, rationalisering av interna processer och betydande personalminskning) som ökar RMG:s produktivitet på en minskande brevmarknad.
- (216) Kommissionen noterar vidare att omstruktureringsplanen enligt riktlinjerna måste säkerställa att företagets långsiktiga lönsamhet återställs. Eftersom omstruktureringsplanen visar att RMG kommer att nå den lönsamhet som krävs för att driva verksamheten vidare redan i slutet av räkenskapsåret 2014/2015, dvs. i mars 2015, behöver inget ytterligare stöd ges efter mars 2015.
- (217) Lönsamheten kommer därför att återställas under en omstruktureringsperiod på fem år, vilket kommissionen anser vara en rimlig tidslängd⁽⁴⁰⁾. I det aktuella fallet tycks det inte vara möjligt att återställa RMG:s långsiktiga lönsamhet på kortare tid på grund av omstruktureringsomfattning – en stor förändring av RMG:s affärsverksamhet, personalminskning och stängning av ett mycket stort antal postcentraler – i kombination med behovet av att säkra ett oavbrutet tillhandahållande av de samhällsombärande tjänsterna.
- (218) När det gäller antagandena om framtida utbud och efterfrågan på de relevanta marknaderna noterar kommissionen att man redan i omstruktureringsplanens grundscenario (se skäl 76) räknar med en årlig minskning av efterfrågan med [...] på brevmarknaden. Med tanke på att traditionella brev ersätts med e-post samtycker kommissionen till att prognoserna baseras på en betydande minskning av brevvolymer. Förenade kungariket har även lämnat ekonomiska prognoser för RMG i mer pessimistiska och optimistiska scenarier. I det pessimistiska scenariot skulle den årliga minskningen av brevverksamheten bli [...] i stället för [...] per år, medan den årliga minskningen i det optimistiska scenariot bara skulle bli [...]. Den förväntade efterfrågan skulle därför minska [...] snabbare i det pessimistiska scenariot och [...] långsam-
- mare i det optimistiska scenariot än i grundscenariot. Kommissionen anser att dessa prognoser ger en realistisk bild med en tillräcklig bredd i utfallen (de förväntade brevvolymer skulle t.ex. efter tio år minska med omkring [...] av RMG:s nuvarande volym).
- (219) Enligt grundscenariots affärsplan räknar RMG med att göra ett nollresultat [...] och nå en avkastning på investerat kapital på [...] % efter mars 2015. Jämfört med tidigare monopolsinnehavare inom postsektorn i andra medlemsstater och med privata brittiska operatörer⁽⁴¹⁾ ligger RMG:s förväntade intäkter på ungefär samma nivå som de intäkter de företagen uppnår för närvarande. Eftersom omstruktureringsåtgärderna kommer att ge RMG en effektivitet i verksamheten som kan jämföras med den hos andra postoperatörer är det rimligt att förvänta sig att RMG på lång sikt kommer att göra ungefär lika stora vinster som sina likar.
- (220) I det pessimistiska scenariot förväntas RMG nå ett nollresultat under räkenskapsåret [...] och sedan nå den lönsamhetsnivå som krävs för att finansiera sin verksamhet och ge en avkastning på investerat kapital på [...] från 2015. RMG kommer därför att nå långsiktig lönsamhet även under mindre gynnsamma marknadsförhållanden.
- (221) Mot denna bakgrund anser kommissionen att omstruktureringsplanen är baserad på realistiska antaganden. De antaganden om marknadsutvecklingen som lämnats är rimliga, och prognoserna i omstruktureringsplanen i fråga om RMG:s generella resultatförbättring framstår därför som trovärdiga.
- (222) Efter analys och kontroll av den uppdaterade omstruktureringsplanen anser kommissionen att den uppfyller kraven i punkterna 34–37 i riktlinjerna och framför allt att den kommer att återställa RMG:s lönsamhet i enlighet med riktlinjerna.

Eget bidrag och nödvändigt minimum

- (223) Enligt punkterna 43–45 i riktlinjerna måste stödet begränsas till vad som är absolut nödvändigt, och stödmottagaren förväntas i väsentlig utsträckning bidra till omstruktureringen med egna medel eller genom extern kommersiell finansiering. I riktlinjerna anges tydligt att en väsentlig del av finansieringen av omstruktureringen måste komma från egna medel, inbegripet genom försäljning av tillgångar som inte är oundgängliga för företagets överlevnad och från extern finansiering på marknadsmässiga villkor. Sådana bidrag måste vara reella och så stora som möjligt, minst 50 % för stora företag. Kommissionen anser att RMG är ett stort företag i den mening som avses i riktlinjerna.

⁽⁴⁰⁾ Även i tidigare ärenden har kommissionen godtagit omstruktureringsperioder på fem år eller mer, t.ex. i kommissionens beslut i ärendet med Austrian Airlines (EUT L 59, 9.3.2010, s. 1), särskilt punkt 296 (omstruktureringsperiod på sex år).

⁽⁴¹⁾ Förenade kungariket har lämnat jämförelseuppgifter om lönsamheten hos andra postoperatörer i Förenade kungariket och Europa.

- (224) I beslutet om att inleda förfarandet uttryckte kommissionen tvivel beträffande nivån för de omstruktureringskostnader som är nödvändiga för att möjliggöra omstruktureringen. Under granskningen har de brittiska myndigheterna lämnat en mer detaljerad förteckning över omstruktureringskostnader:

(miljoner GBP)

		2010/2015 Förenade kungarikets förslag	2010/2015 Kommissionens bedömning
Arbetskraftsrelaterade omstruktureringskostnader		[...]	[...]
— Avgångsvederlag	[...]		
— Rese- och omställningskostnader	[...]		
— Exceptionella utbetalningar av engångsbelopp	[...]		
Kapacitetsrelaterade omstruktureringskostnader		[...]	[...]
— Minskning av antalet postcentraler	[...]		
— Flexibla utdelningsmetoder	[...]		
— Införande av tursekvensering	[...]		
— Andra investeringar	[...]		
— Intelligentas brevsorteringsmaskiner	[...]		
— Paketsortering	[...]		
It-relaterade omstruktureringskostnader		[...]	[...]
Avlastning av pensionsunderskott		150	150
Exceptionella omstruktureringskostnader för Royal Mails separation från Post Office Limited		[...]	0
Totalt		2 357	2 179

- (225) I detta avseende noterar kommissionen att alla kostnader inte automatiskt bör klassificeras som omstruktureringskostnader. Kommissionen anser att kostnaderna för separationen från POL inte hänger samman med omstruktureringen av RMG:s brevverksamhet utan snarare med den framtida privatiseringen av RMG och därför inte kan godtas som stödberättigande omstruktureringskostnader.
- (226) Kommissionen godtar dock alla kostnader med anknytning till omstruktureringsprogrammen avseende arbetskraft, kapacitet och it som stödberättigande, eftersom de är nödvändiga för att RMG:s brevverksamhet ska komma upp till branschstandarden och ge en tillräcklig vinst. Kommissionen godtar dessutom ytterligare avlastning av det återstående pensionsunderskottet som stödberättigande omstruktureringskostnader för att återställa den långsiktiga lönsamheten.
- (227) Omstruktureringskostnaderna hänger främst samman med RMG:s brevverksamhet, som är av grundläggande betydelse både för upprätthållandet av de samhällsomfattande posttjänsterna och för RMG:s roll som tillhandahållare av tillgång i efterföljande led för övriga postoperatörer. De arbetskraftsrelaterade och de kapacitetsrelaterade omstruktureringskostnaderna gäller enbart de moderniseringsinsatser som avser sorteringscentralerna och utdelningen av brev i efterföljande led (t.ex. "den sista kilometern" till kunder). Båda faciliteterna är av grundläggande betydelse för konkurrenter som delar ut sina brev till sorteringscentralerna för slutlig utdelning till kunder, eftersom de inte själva har nät för utdelning i efterföljande led.

- (228) De arbetskraftsrelaterade omstruktureringskostnaderna innefattar bl.a. avgångsvederlag på [...] miljoner brittiska pund för personal som lämnar sina tjänster när sorteringscentraler stängs och utomhusutdelningen rationaliseras, samt rese- och omställningskostnader på [...] miljoner brittiska pund för personal som behållits men nu har andra arbetsplatser.
- (229) Den kapacitetsrelaterade omstruktureringen består i automatisering av sorteringscentralerna och införande av nya utdelningsmetoder för att öka effektiviteten. De största kapacitetsrelaterade kostnadsposterna är
- i) [...] miljoner brittiska pund för programmet för rationalisering av fastighetsbeståndet, varigenom antalet postcentraler minskas från 64 i mars 2010 till [...] i mars 2015,
 - ii) [...] miljoner brittiska pund för införandet av nya, flexibla utdelningsmetoder,
 - iii) [...] miljoner brittiska pund för investeringar i nya maskiner för sortering och tursekvensering.
- (230) Kommissionen drar därför slutsatsen att omstruktureringsstödet, med hänsyn till kravet på ett eget bidrag på 50 % för stora företag, inte bör överstiga 50 % av 2 179 miljoner brittiska pund.
- (231) I beslutet om att inleda förfarandet undrade kommissionen också om RMG i väsentlig utsträckning skulle bidra till omstruktureringen med egna medel, såsom krävs i punkt 44 i riktlinjerna.
- (232) Med anledning av de farhågor som kommissionen gav uttryck för i beslutet om att inleda förfarandet har de brittiska myndigheterna lämnat närmare upplysningar om de belopp som betraktas som RMG:s egna bidrag till omstruktureringskostnaderna.
- (233) Enligt de senast lämnade uppgifterna kommer RMG att bidra till finansieringen av kostnaderna för omstruktureringsåtgärderna 2010–2015 genom att sälja tillgångar och frigöra spärkontot för pensioner enligt följande:

	(miljoner GBP)
Försäljning av tillgångar	[...]
Frigörande av spärkontot för pensioner	[...]
Totalt eget bidrag	1 090

(234) De tillgångar som ska säljas innefattar andelar i andra bolag och fastigheter som inte är oundgängliga för RMG:s överlevnad. Dessutom har RMG sålt eller kommer att sälja fastigheter, fordon och utrustning som är oundgängliga för verksamheten men återleasas. Det rör sig om följande:

i) Försäljning av RMG:s andel på 20 % i Camelot plc, som driver det brittiska statliga lotteriet, till en kanadensisk pensionsfond (OTPP) i juni 2010.

ii) Avyttring av Romec Services Limited i april 2011.

iii) Försäljning, eller försäljning och återleasing, av vissa postcentraler och andra fastigheter. Här ingår försäljning eller försäljning och återleasing av anläggningar i London, t.ex. [...]. Inom ramen för programmet för försäljning och återleasing har RMG avyttrat eller kommer att avyttra äganderätten till dessa fastigheter och beviljats arrenderätt av den nya ägaren för att kunna utnyttja fastigheterna.

iv) Försäljning av överskottsmark.

v) Försäljning och återleasing av utrustning och fordon.

(235) Värdet av de försäljningar som redan genomförts baseras på de faktiska intäkterna från avyttringen (som uppgår till [...] miljoner brittiska pund), men värderingarna av framtida försäljningar är försiktiga och baseras på RMG:s erfarenheter i samband med den senaste tidens försäljningstransaktioner.

(236) Ytterligare ekonomiska medel genereras genom frigörandet av RMG:s spärkonto för pensioner när pensionsavlastningen genomförs den 1 april 2012. Eftersom pensionsförvaltaren inte längre kommer att kräva spärkontot som säkerhet kommer beloppet för RMG:s depositioner att återgå till RMG. På den dagen väntas RMG:s deposition (150 miljoner brittiska pund) ha gett en upplupen ränta på [...] miljoner brittiska pund (vilket ger ett sammanlagt värde på [...] miljoner brittiska pund).

(237) Efter kontroll av att åtgärderna med anknytning till RMG:s eget bidrag redan har genomförts eller kommer att slutföras till mars 2015 och att försäljningsvärdet är marknadsmässigt, vilket Förenade kungariket bekräftar, kan kommissionen godta att beloppet på 1 090 miljoner brittiska pund utgör ett eget bidrag till omstruktureringsplanen. När det egna bidraget jämförs med de stödbekräftande omstruktureringskostnaderna noterar kommissionen att 50 % av omstruktureringskostnaderna finansieras genom RMG:s egna bidrag och att riktlinjernas krav på eget bidrag för stora företag är uppfyllt.

(238) Med tanke på RMG:s egna bidrag drar kommissionen därför slutsatsen att stödet i form av skuldminskning-åtgärder till ett belopp av 1 089 miljoner brittiska pund begränsas till vad som är absolut nödvändigt. Jämfört med de skuldminskning-åtgärder på 1 700 miljoner brittiska pund och den stående lånekredit på 200 miljoner brittiska pund som ursprungligen anmäldes är omstruktureringsstödet i form av en skuldminskning på högst 1 089 miljoner brittiska pund nu begränsat till 50 % av den nödvändiga omstruktureringskostnaden för perioden från mars 2010 till mars 2015. Den betydande minskningen av stödbeloppet jämfört med det som ursprungligen anmäldes garanterar att RMG inte kommer att ha ett likviditetsöverskott när omstruktureringsplanen fullgjorts i mars 2015.

Förhindra otillbörlig snedvridning
(kompensationsåtgärder)

(239) Enligt punkterna 38–42 i riktlinjerna måste åtgärder vidtas för att så långt som möjligt mildra stödets eventuella negativa effekter på konkurrensen. Stödet får inte otillbörligt snedvrیدا konkurrensen. Det innebär vanligen att företagets närvaro på marknaden begränsas efter det att omstruktureringen har avslutats. En obligatorisk begränsning eller minskning av företagets närvaro på den berörda marknaden utgör en kompenserande åtgärd till förmån för företagets konkurrenter. En sådan begränsning bör stå i proportion till stödets snedvridande effekt och till företagets relativa betydelse på den berörda marknaden eller de berörda marknaderna.

(240) Kommissionen noterar för det första att RMG för närvarande, baserat på de gällande lagstadgade villkoren för tillgång till dess utdelningsnät, är en oungånglig affärspartner för andra brittiska postoperatörer eftersom företaget delar ut konkurrenternas brev "den sista kilometern" till kunderna. RMG fyller därför en nödvändig funktion på den brittiska postmarknaden, som i dag främst baseras på konkurrens i tidigare led och inte på konkurrens genom hela kedjan. RMG:s betydelse för postsektorn återspeglas dessutom tydligt i synpunkterna från dess konkurrenter, som betonar behovet av ett friskt och sunt RMG för utdelning av brev i efterföljande led och därmed upprätthållandet av de samhällsomfattande tjänsterna. RMG:s omstrukturering kommer därför att medföra ekonomiska fördelar för hela den brittiska postsektorn och göra det möjligt för alla postföretag att erbjuda bättre och effektivare tjänster.

(241) Vid fastställandet av kompensationsåtgärdernas nivå måste kommissionen därför ta hänsyn till den roll RMG spelar i den brittiska postsektorn som tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster och tillgång för alla brittiska postoperatörer.

(242) I detta sammanhang bör det betonas att det betydligt minskade omstruktureringsstödet – jämfört med de stödåtgärder på över 1 700 miljoner brittiska pund som Förenade kungariket först anmälde – främst kommer att användas för att säkra funktionen hos RMG:s nät i efterföljande led. Detta är väsentligt för att säkra ett kontinuerligt tillhandahållande av samhällsomfattande posttjänster och tillgången till utdelningsnätet, där detta är tillämpligt enligt artikel 38 i lagen om posttjänster och de lagstadgade villkor som följer av den (se nedan).

(243) Såsom förklaras i skäl 227 stöder skuldminskning-åtgärden på 1 089 miljoner brittiska pund främst omstruktureringen av RMG:s nödvändiga verksamhet i efterföljande led (t.ex. sorteringscentraler, utdelning "den sista kilometern"). Både de arbetskraftsrelaterade omstruktureringskostnaderna på [...] miljoner brittiska pund och de kapacitetsrelaterade omstruktureringskostnaderna på [...] miljoner brittiska pund gäller enbart den verksamhet i senare led som krävs för de samhällsomfattande tjänsterna och konkurrenternas brevverksamhet. Även de återstående omstruktureringskostnaderna avser till större delen denna verksamhet i efterföljande led.

(244) Med tanke på RMG:s centrala roll i samband med utdelningen av brev i efterföljande led, som är av avgörande betydelse för alla brittiska postoperatörer, tycks RMG:s omstrukturering ha begränsad snedvridande effekt på den brittiska postsektorns nuvarande struktur. Omstruktureringen av RMG:s nät i efterföljande led kommer att ge effektivare och billigare tjänster både för allmänheten och för övriga brittiska postoperatörer som är beroende av att få tillgång till RMG:s nät i efterföljande led i enlighet med gällande lagstiftning.

(245) Kommissionen har kontrollerat att övriga brittiska postoperatörer även fortsatt kommer att ha tillgång till RMG:s nät i efterföljande led. Den behöriga tillsynsmyndigheten – Office of Communications (Ofcom) – har föreslagit att villkor för tillgång införs för RMG för nästa sjuåriga regleringsperiod som inleds den 1 april 2012, med krav på att bl.a. följande villkor uppfylls⁽⁴²⁾:

i) RMG ska på rimlig begäran ge övriga postoperatörer tillgång på rättvisa och skäliga villkor.

⁽⁴²⁾ Lagstadgad anmälan av förslag om att införa en föreskrift i enlighet med 2011 års lag om posttjänster, se bilaga 12 till Ofcoms samråd om "Review of regulatory conditions – postal regulation", offentliggjort den 13 december 2011.

- ii) RMG får inte tillämpa någon otillbörlig diskriminering⁽⁴³⁾.
- iii) RMG får inte erhålla någon orättvis kommersiell fördel genom att ge tillgång till nätet och får inte för egen vinning utnyttja upplysningar man förfogar över som en följd av att man gett tillgång till nätet.
- iv) RMG ska fastställa priserna för tillgång på så sätt att en minsta marginal upprätthålls mellan priserna för tillgång och jämförbara detaljisttjänster, för att undvika att andra postoperatörer förhindras att konkurrera med RMG genom marginalprispress.
- (246) Kommissionen anser att dessa villkor effektivt kommer att begränsa RMG:s marknadsinflytande och på ett lämpligt sätt skydda konkurrenternas tillgång till RMG:s nät i efterföljande led. De kommer därför att säkerställa att övriga brittiska postoperatörer av egen kraft kan konkurrera med RMG på marknaderna i tidigare led och kan upprätthålla eller till och med utöka sin starka närvaro på marknaden i tidigare led. Kommissionen anser därför att dessa villkor kan betraktas som en lämplig kompensationsåtgärd till förmån för RMG:s konkurrenter, som lindrar stödets negativa effekter.
- (247) I detta avseende noterar kommissionen att [...] Ofcom kommer att fatta ett beslut om obligatoriska tillgångskrav för de kommande sju åren i enlighet med sina förslag.
- (248) Eftersom omstruktureringstödet i princip, i allmänhetens och de övriga brittiska postoperatörernas intresse, begränsas till denna verksamhet i efterföljande led och inte stärker RMG:s ställning på övriga brevmarknader i tidigare led eller på marknaderna för expresspaket, anser kommissionen att omstruktureringstödet kommer att få begränsad snedvridande effekt till förfång för konkurrenterna.
- (249) För det andra innefattar omstruktureringsplanen en avsevärd personalminskning till följd de tekniska förändringarna och den ökade automatiseringen inom postsektorn. I detta avseende noterar kommissionen att den i allmänhet ser positivt på statligt stöd för att täcka de sociala kostnaderna för omstrukturering. Enligt punkt 64 i riktlinjerna har kommissionen i princip inga invändningar mot sådant stöd när det beviljas företag i svårigheter, eftersom det ger ekonomiska fördelar bortom företagets egna intressen, vilket förenklar strukturförändringar och minskar de sociala problemen.
- (250) Kommissionen konstaterar att en stor del av omstruktureringens kostnader utgörs av avgångsvederlag samt rese- och omställningskostnader på grundval av överenskommelser med facket. Å andra sidan gynnar stöd som ges för att finansiera dessa arbetskraftsrelaterade kostnader inte bara RMG utan även de friställda arbetstagarerna. Kommissionen anser därför att detta stöd för den arbetskraftsrelaterade omstruktureringen förenklar strukturförändringar och minskar de sociala problemen.
- (251) För det tredje noterar kommissionen att RMG kommer att avyttra POL. Med tanke på den framtida privatiseringen av RMG, som innebär att RMG och POL får olika ägare, kommer RMG att förlora den direkta kontrollen över POL:s detaljistverksamhet, och dess marknadsposition kommer att försvagas. Det bör i synnerhet noteras att överenskommelsen mellan RMG och POL är begränsad till tio år [...].
- (252) I motsats till hur det ser ut i dag kommer RMG inte längre att gynnas av ett detaljistnät som står under dess direkta kontroll utan kommer, i likhet med sina konkurrenter, att förhandla fram och ingå avtal om sin detaljistverksamhet med en oberoende tredjepart (i likhet med t.ex. DHL:s nät av serviceställen, som utgörs av oberoende detaljister som WHSmith och Staples). RMG kommer därigenom att hamna på samma nivå som sina konkurrenter och kommer inte längre att gynnas av att äga ett fullt utvecklat detaljistnät. Framför allt kommer RMG inte längre att kunna besluta vilka andra tjänster och produkter (t.ex. banktjänster) POL ska erbjuda, vilket innebär att RMG förlorar inflytande på andra marknader. Kommissionen anser därför att avyttringen av POL kommer att begränsa RMG:s närvaro på den brittiska postmarknaden och kan betraktas som en åtgärd som lindrar effekten av omstruktureringstödet för RMG:s konkurrenter.
- (253) RMG:s effektivare nät i efterföljande led kommer att medföra positiva effekter för allmänheten, som måste förlita sig på RMG som tillhandahållare av samhällsomsfattande posttjänster, och för alla brittiska postoperatörer, som måste få tillgång till RMG:s nät i efterföljande led för att få sina brev utdelade till kunderna. En betydande andel av omstruktureringens kostnader gynnar dessutom friställda arbetstagarerna. Vidare ska POL avyttras. Kommissionen anser därför att snedvridningen av konkurrensen till följd av omstruktureringstödet är relativt begränsad, varför inga ytterligare kompensationsåtgärder är nödvändiga.

⁽⁴³⁾ RMG kan anses ha tillämpat otillbörlig diskriminering om man orättvist gynnar en verksamhet som bedrivs av det egna företaget för att ge övriga postoperatörer en konkurrensnackdel.

Engångsvillkoret

- (254) Slutligen är det engångsvillkor som nämns i punkterna 72 och följande i riktlinjerna uppfyllt, eftersom RMG inte har beviljats undsättnings- eller omstruktureringsstöd tidigare.

Genomförande och övervakning

- (255) Enligt punkt 47 i riktlinjerna måste RMG genomföra omstruktureringsplanen i dess helhet, och Förenade kungariket har förpliktat sig att fullgöra denna skyldighet. Kommissionen ska i enlighet med punkterna 49 och 50 i riktlinjerna hållas underrättad om genomförandet av omstruktureringsplanen.

Slutsats om omstruktureringsstödet

- (256) Kommissionen konstaterar att RMG:s femåriga omstruktureringsplan för 2010–2015 uppfyller villkoren i riktlinjerna och att skuldminskningssåtgärder till ett belopp av 1 089 miljoner brittiska pund utgör omstruktureringsstöd som är förenligt med artikel 107.3 c i fördraget.

6. SLUTSATS

- (257) I enlighet med praxis i tidigare ärenden kan kommissionen endast tillåta stöd som kompensation för nedärvda pensionskostnader i sådan utsträckning att stödmottagaren inte försätts i en bättre situation än konkurrenterna när det gäller de allmänna skyldigheterna att betala sociala avgifter.
- (258) På grund av det här ärendets särart har kommissionen anpassat sin bedömning av förenligheten hos stöd för att kompensera för nedärvda pensionskostnader och har gjort en jämförelse mellan RMG:s nuvarande pensionsunderskott och de genomsnittliga pensionsunderskott som brittiska företag av jämförbar storlek redovisar på sina balansräkningar.
- (259) Kommissionen anser att pensionsavlastningen utgör förenligt statligt stöd för nedärvda pensionskostnader med stöd av artikel 107.3 c i fördraget, på följande två villkor:
- i) På dagen för pensionsavlastningen, den 1 april 2012, kommer RMG att ha kvar en skuld på 150 miljoner brittiska pund på balansräkningen, vilket motsvarar det genomsnittliga pensionsunderskottet i jämförbara brittiska bolag.
 - ii) RMG kommer inte att få något stöd som kompensation för pensionsförpliktelser som uppstår efter den 31 mars 2012 för RMPP:s medlemmar.
- (260) Vad beträffar det anmälda omstruktureringsstödet anser kommissionen att den uppdaterade omstruktureringsplan

som omfattar perioden 2010–2015 är lämplig och tillräcklig för att åtgärda RMG:s svårigheter och återställa långsiktig lönsamhet. Kommissionen anser att RMG:s egna bidrag till omstruktureringskostnaderna innebär att stödet begränsas till vad som är absolut nödvändigt, nämligen 1 089 miljoner brittiska pund. Med tanke på de positiva effekter som omstruktureringen medför för effektiviteten i hela den brittiska postsektorn, RMG:s unika ställning som tillhandahållare av samhällsomsfattande tjänster, separationen från POL och det faktum att omstruktureringsstödet till stor del underlättar den nödvändiga minskningen av RMG:s arbetsstyrka, anser kommissionen att stödet på 1 089 miljoner brittiska pund inte ger upphov till snedvridande effekter som är oproportionerliga i förhållande till de positiva effekterna av en framgångsrik omstrukturering av RMG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De anmälda åtgärderna avseende den pensionsavlastning som Förenade kungariket planerar att genomföra till förmån för Royal Mail Group utgör stöd som är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på de villkor som föreskrivs i punkterna 2 och 3.
2. På dagen för pensionsavlastningen, den 1 april 2012, ska Royal Mail Group ha kvar en skuld på 150 miljoner brittiska pund på sin balansräkning för det underskott som uppstått till följd av de pensionsplaner som företaget har finansierat.
3. Förenade kungariket får inte bevilja Royal Mail Group statligt stöd som kompensation för nedärvda kostnader för nya pensionsförpliktelser för medlemmarna i Royal Mail Pension Plan som uppstått efter dagen för pensionsavlastningen, den 1 april 2012.

Artikel 2

De skuldminskningssåtgärder som Förenade kungariket planerar att genomföra till förmån för Royal Mail Group, till ett belopp av 1 089 miljoner brittiska pund, utgör stöd som är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i fördraget, under förutsättning att den omstruktureringsplan som anmälts till kommissionen genomförs i sin helhet.

Artikel 3

Förenade kungariket ska lämna årliga rapporter till kommissionen om genomförandet av omstruktureringsplanen. Den första rapporten ska lämnas inom ett år från delgivningen av detta beslut till Förenade kungariket. Därefter ska rapporterna lämnas inom ett år från den föregående rapporten till dess att omstruktureringsplanen upphör att gälla.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

Utfärdat i Bryssel den 21 mars 2012.

På kommissionens vägnar
Joaquín ALMUNIA
Vice ordförande

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV